

ЧЕТВЪРТЪК 21 ЯНУАРИ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н SCHMITT

Заместник-председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 10,00 ч.)

2. Отношенията ЕС-Тунис (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявление на Комисията относно отношенията ЕС-Тунис.

Нели Крус, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, бих искала да благодаря на Парламента за поканата да участвам в обсъждането, посветено на Тунис.

Отношенията ЕС-Тунис се регулират със споразумението за асоцииране, подписано през 1995 г. Впрочем, Тунис беше първата средиземноморска държава, която подписа такова споразумение и оттогава постигна съществен напредък.

В международните отношения Тунис е близък и надежден партньор на ЕС. Възгледите, които изразява, и позициите, които заема тази държава в международни организации и на други форуми, са умерени и балансирани. Тя сътрудничи по такива проблеми като сигурността и миграцията и поддържа добри отношения със съседите си от региона на южното Средиземноморие. Нещо повече, тя винаги е играла конструктивна роля, насочена към регионална интеграция в Магреб.

Тунис активно участва в Европейската политика за съседство и периодичните доклади на Комисията относно прилагането на плана за действие на Европейската политика за съседство от страна на Тунис са ясни в своята оценка: Тунис е постигнала напредък в множество области на сътрудничеството, включително плана за действие.

Икономическите реформи бележат напредък, създавайки възможност за стабилен растеж на тунизийската икономика, както и на търговския обем с ЕС. Важни резултати са постигнати в социалната сфера, в области като здравеопазването, образованието, борбата с бедността и защитата на правата на жените.

От друга страна, докладите изтъкват и някои слабости, по-специално в областта на правосъдието, свободата на изразяване и сдружаване.

Политическият диалог с Тунис тече постоянно по всички въпроси, обхванати в плана за действие. Те са отнесени към 10 подкомитета и към работни групи. Съветът за асоцииране ЕС-Тунис вече проведе няколко срещи, като следващата е запланувана за някой от идните месеци.

На 1 януари 2008 г., две години по-рано от предвидената дата, Тунис стана първата южносредиземноморска държава със зона за свободна търговия с промишлени стоки с ЕС. ЕС е първият търговски партньор на Тунис: 72,5% от вноса ѝ идва от ЕС и ЕС е местоназначение за 75% от нейния износ. Финансовото сътрудничество с ЕС възлиза на около 75-80 млн. евро годишно, като Тунис има доказан добър капацитет за усвояване.

Започнати са и преговори за постепенна либерализация на търговията с услуги и правото на установяване, както и по въпросите на земеделските и рибните продукти. Приключването на тези преговори заедно със сближаването на съответното законодателство ще отбележи нов етап в отношенията между ЕС и Тунис, както и напредък към интегрирането на тунизийската икономика на единния европейски пазар.

Тунис поиска нов тласък на отношенията с ЕС, като ѝ бъде предоставен статут на напреднала държава. Считаме, че такова усилие е в интерес на ЕС. Очакваме също така, че Тунис ще покаже действителен стремеж към повече демократични реформи и свобода на изразяване. Без напредък във важната област на правата на човека, споменатите от мен важни постижения на държавата, колкото и значими да са те най-вече според регионалните стандарти, ще бъдат възприети като непълни.

В заключение бих искала да кажа, че оценяваме отношенията между ЕС и Тунис като солидни и приятелски и считаме, че има реален потенциал за по-нататъшното им заздравяване.

Председател. – Следващата точка са изказванията на политическите групи.

Ioannis Kasoulides, *от името на групата PPE.* – (FR) Г-н председател, Тунис допринася за стабилността в региона в ролята си на партньор в Съюза за Средиземноморието като първата държава, подписала споразумението за асоцииране, и първата държава, разполагаща с план за действие за прилагане на политиката за съседство. Тунис е сравнително напреднала по отношение на равенството между половете и закрилата на децата и семейството, като сега ѝ предстоят преговори за предоставяне на статут за задълбочено партньорство.

В споменатите споразумения има клаузи относно демокрацията, принципите на правовата държава и правата на човека. В ход са планове за разговори, които да подпомогнат постигането на напредък по много чувствителни за нас в Европейския парламент въпроси. Ако искаме да постигнем конкретни резултати и ако не се налага постигането им да стане по пътя на полемиката и критиката, трябва внимателно да избегнем всякакво снизходително отношение, да докажем, че разговаряме като равни с равни, а не като висшестоящи или надзорници, и да покажем също, че имаме готовност да проявим интерес към въпросите, пораждащи загриженост и чувствителност у нашите партньори.

Убеден съм, че в подобни условия правителството на Тунис ще отговори с конкретни стъпки напред в разискваните области.

Pier Antonio Panzeri, *от името на групата S&D.* – (IT) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, ако трябваше да изразим становище относно съществуващите отношения между ЕС и Тунис, то би било единствено положително, включително и по отношение на стабилизирането на региона.

Вярно е, че в икономическо отношение е отбелязан сериозен напредък, а освен това има окуражаващи признаци от социална гледна точка. В политическо отношение обаче след президентските избори на 25 октомври ние сме изправени пред проблема да подкрепим пътя към демократичните реформи с по-конкретни действия. Както знаем, целта на ЕС в провежданата от него външна политика е да развива и утвърждава демокрацията, принципите на правовата държава и зачитането на правата на човека и основните свободи.

Тунис е поела някои важни ангажменти в контекста на плана за действие на политиката за съседство относно демокрацията, управлението и правата на човека. В плана за действие са залегнали серия приоритети, сред които особено внимание трябва да се обърне на прилагането и утвърждаването на реформите и на укрепването на политическия диалог и сътрудничеството, особено по отношение на демокрацията и правата на човека, външната политика и сигурността.

Това е рамката, в която трябва да се укрепят институциите. Последните позволяват засилено участие в политическия живот на различни членове на тунизийското общество, засилено развитие на ролята на гражданското общество, непрекъсната подкрепа за политическите партии за разширяване на участието им в демократичния процес и по-голямо зачитане на свободата на сдружаване, свободата на изразяване и медийния плюрализъм.

Убедени сме, че тези цели са постижими и очакването на съществен напредък е оправдано. Нашият ангажимент е да гарантираме приятелството, свързващо Европейския съюз и Тунис, като същевременно укрепваме съществуващите взаимоотношения, включително и с оглед на евентуален конфликт, който може да възникне във връзка с идеята за статут за задълбочено партньорство за тази държава. Все пак Тунис трябва наистина да направи конкретните стъпки.

Louis Michel, *от името на групата ALDE.* – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, бих искал да започна като едновременно благодаря и поздравя члена на Комисията за позицията на Комисията по този въпрос. Напълно подкрепям тази позиция, тъй като тя изглежда далеч по-разумна от позицията на онези, които свикаха днешното разискване, без да съм съвсем сигурен кой точно го предложи.

Както беше казано, Тунис е първата държава от Евро-средиземноморския регион, която подписа споразумение за асоцииране и е активен партньор в Европейската политика за съседство. Заслужава да се отбележи, както направи това г-н Kasoulides, че на 1 януари 2008 г. Тунис стана единствената средиземноморска държава със споразумение за свободна търговия с Европейския съюз. Това сътрудничество работи много добре и страната доказва, че има отличен капацитет за усвояване. Тунис постигна значителен напредък, който се изразява в много висок стандарт на развитие със социално-икономически резултати, признати от международните институции. В икономическо отношение Тунис постигна среден растеж от 4,6% за периода от 2002 г. до 2008 г. Освен това тя успя да намали дълга си.

В социално отношение ще бъде несправедливо да не бъде отбелязан напредъкът, постигнат особено по отношение на жените. Показателите говорят сами за себе си: 59% от учащите във висшето образование са

жени. Образованието е задължително за всички жени от 6 до 16-годишна възраст, като жените съставляват почти една четвърт от работещото население в Тунис.

Признавам, че тези резултати очевидно не могат да скрият спешната необходимост от насърчаване на тунизийските органи за постигане на по-нататъшен напредък в областта на правата на човека и управлението; напълно съзнаваме, че предстои още работа. Подобно на другите оратори, и аз съм загрижен за този проблем в името на демократичните ценности, които отстояваме. Важно е да не забравяме, че ние не сме единствените, които отстояват тези ценности. Те са и в сърцето на тунизийското общество, което е динамично и проевропейски ориентирано.

Поради тези причини трябва да подкрепим искането на Тунис за предоставяне на статут за задълбочено партньорството с Европейския съюз. Също така считам, че именно чрез този диалог ще намерим подходящата рамка за насърчаване на нашите партньори в постигането на по-нататъшен напредък в областта на управлението.

Очевидно диалогът с нашите партньори трябва да се води без самодоволство, но и без лицемерния догматизъм, към който Европа често прибегва и който при това нерядко дава обратен резултат.

Очевидно не съм безразличен към конкретните случаи, които някои хора повдигнаха. Несъмнено, имаме право да запитаем нашите партньори за обстоятелствата, които считаме за неприемливи, но бих искал за завърша като изтъкна успеха на Тунис в установяването на политическа система, основана на принципа на разделение между религиозната и държавната власт.

Публичните органи в Тунис имат капацитета да предоставят на хората пакет от основни услуги, услуги, каквито другите държави в региона все още не са въвели, и считам, че това също трябва да се подчертае. Поради тази причина съм изключително оптимистично настроен за бъдещето на отношенията между Тунис и ЕС, тъй като те се изграждат на фона на взаимно зачитане между партньори, изпитващи уважение един към друг и проявяващи разбиране по основните проблеми.

Hélène Flautre, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-н председател, обезпокоена съм от току-що чутиите изказвания, направени от члена на Комисията и от останалите колеги. Считам, че нашата работа наистина пречи точно и обективно да разберем настоящото положение в Тунис.

Откровено казано, като ви слушам имам чувството, че слушам западни интелектуалци отпреди много десетилетия, охотно обсъждащи икономическия и социален успех в държавите от бившия СССР, при пълна невъзможност да отидат и да видят на място какво на практика означават нашите общи ценности за тези държави. Кой са общите ни ценности, г-н Michel? Това са правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава.

Всички вие правилно посочихте, че Тунис е нашият първи партньор, подписал споразумение за асоцииране. Това е вярно и точно поради тази причина всичко е толкова обезпокоително, защото тук не става въпрос за пропуски, г-жо член на Комисията, или за малки стъпки. Не. В Тунис има съществено трайно влошаване на положението по отношение на правата на човека и демокрацията. Можете ли да назовете един единствен вестник, партия или съюз, узаконени през последните 20 години? Не можете.

Истината е, че основни свободи системно и напълно се пренебрегват, а с тях и нашите собствени ангажименти. Не става въпрос за проповядване на морал, а за зачитане на ценностите на Европейския съюз и за зачитане на ангажиментите, които сме поели с подписването на това споразумение за асоцииране.

Затова аз изисквам да се направи поне съвместен анализ на този въпрос. Считам, че сме работили усърдно за това разискване, но по-добре би било да се сформира конкретна делегация, която действително да отиде и да се срещне с гражданското общество в Тунис и с различните членове на това общество, за да се направи оценка на продължаващия тормоз, упражняван върху защитниците на правата на човека, студентите, профсъюзните дейци, работниците и адвокатите. Правени са опити за преврат в почти всички сдружения, показали в някаква степен автономност по отношение на органите. Ето защо считам, че сте изцяло заблудени по този въпрос.

След като чух изказванията ви, разбирам защо не желаете да видите истинската картина в Тунис. Не желаете да я видите, защото считате, че са заложили икономически интереси и защото считате, че са заложили интереси, свързани с борбата срещу тероризма и незаконната имиграция. След като изразихте всичко това пределно ясно, продължавате да говорите за напредък по отношение на равенството между мъжете и жените и по отношение на семейството, напредък, датиращ още от времето на Бургиба. Повтарям, датиращи от времето на Бургиба. Оттогава насам няма напредък.

Затова считам, че ако изпитваме уважение към себе си, към подписаните от нас споразумения, към политиката за съседство или към ценностите на ЕС, категорично не можем да предоставим статут на напреднала държава на Тунис. Затова ви заявявам направо: ако предложите това и отхвърлите всички изисквания и ангажменти по отношение на правата на човека и демокрацията при всички държави от Средиземноморието, резултатът неминуемо ще бъде именно такъв.

Charles Tannock, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, Тунис е приятел и съюзник на Европейския съюз, едно благоденстващо, прогресивно, модерно и меритократично светско общество, уникално в арабския свят. Тунис също така има правилен безкомпромисен подход към ислямския екстремизъм за водене на джихад.

В Тунис бързо се оформя многопартийна политическа система и това е държава, в която жените са равноправни членове на обществото. Защо тогава искаме да отблъснем Тунис и нейното 10-милионно население? Може би заради подозрителност към нейния успех, а може би защото е малка държава и не притежава петрол, и поради това няма икономическо влияние върху ЕС за разлика от Либия или Саудитска Арабия.

Според мен онези, които устройха това разискване, умишлено се стремят да саботират голяма част от напредъка в отношенията ЕС-Тунис през последните години. Особено неприятно е, че разискването съвпада по време с посещението на членове на тунизийския парламент в Страсбург, които, мисля, седят там горе и наблюдават разискването.

Тунис се нуждае от нашата подкрепа, насърчаване и диалог, а не от постоянен поток от безсмислени нападки. Горчива ирония е това, че левизата, която твърди, че силно подкрепя правата на жените, отправя нападки към Тунис, независимо от факта, че тази страна предоставя на жените възможности и свободи без прецедент където и да било другаде в арабския свят.

Фактът, че тунизийските органи забраняват носенето на ислямски забрадки на обществени места показва тяхната решимост да отстояват ценностите на Тунис за светска държава, търпимост и свобода. Следва да зачитаме Тунис като наш привилегирован партньор от Евро-средиземноморския регион.

Председател. – Въпреки че не бях уведомен за присъствието на тунизийската делегация, при споменаването ѝ те помахаша с ръка. Бих искал да ви приветствам с добре дошли в галерията.

Marie-Christine Vergiat, *от името на групата GUE/NGL*. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, лично аз съм много доволна от провеждането на това разискване относно положението на правата на човека в Тунис. Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица помогна за организирането на това разискване. Винаги съм подкрепяла правата на човека, но правата на човека са еднакви в целия свят.

Съжалявам, че това разискване не е съпътствано от гласуване на резолюция. Думите идват и си отиват, единствено писменото слово остава. Като най-стар партньор на ЕС Тунис получава най-голям размер помощ на глава от населението от всички държави от Юга и е ревностен участник в създаването на средиземноморска зона за свободна търговия. Всъщност ревностен до такава степен, че нейните ръководители започват да предявяват претенции за дивиденди и да искат да се ползват от облагите на статута на напреднала държава.

Напълно подкрепям коментара на г-жа Flautre и споделям нейната тревога относно някои от изказаните мнения. Споразуменията за партньорство на ЕС оттук нататък включват клаузи относно демокрацията и правата на човека. Тези клаузи трябва да бъдат внимателно разгледани, както се постъпва с икономическите текстове. Факт е, г-жо член на Комисията, че докладът на Комисията относно прилагането на политиката за съседство е незадоволителен в това отношение; това е явен случай на прилагане на двойни стандарти.

На 25 октомври г-н Бен Али беше преизбран за пети пореден мандат, печелейки повече от 89% от гласовете. Само тази цифра е показателна за състоянието на демокрацията в тази държава. Това е блокирана демокрация, където защитниците на правата на човека, магистратите, адвокатите, журналистите, накратко, всеки един, осмелил се да се противопостави на режима, бива тормозен, изпращан в затвора, а в някои случаи дори и измъчван.

От миналия септември насам има реална тенденция към установяването на авторитарна полицейска държава, както показва случаят с Taoufik Ben Brik, който ще бъде изправен пред съда следващата събота. Може да споменем още и Zouhair Makhlouf и Fahem Boukadous, единият от които беше осъден за обсъждане на условията на околната среда в собствената му страна, а другият за участие в работническа демонстрация в собствената му страна.

Да, това е социалното положение в Тунис. Защитници на правата на човека като Kamel Jendoubi, Sihem Bensedrine, Sana Ben Achour и Kemais Chamari са жертви на позорна кампания в пресата. Sadok Chourougnie в затвора от 16 години насам, а Radhia Nasraoui, негов адвокат, беше опозорена, а кариерата ѝ съсипана завинаги.

Студенти биват арестувани и своеволно осъждани, както и много други. Паспортите им се задържат или не се подновяват, а на някои активисти за правата на човека не се разрешава да напускат територията, за да участват като свидетели. Срещи на сдружения, независими от управляващата власт, са забранени, а техните посетители следени, и не разполагам с достатъчно време, за да обрисвам реалната картина на тунизийската социална политика.

Защо правителството на Тунис се бави толкова дълго с отговора си на доклада на ООН? Защо отказа да приеме наблюдатели на ЕС, ако изборите са толкова демократични, колкото се твърди, че са? Фактите са налице; все повече от тях излизат наяве в пресата в нашите страни.

Комисията и Съветът трябва да вземат това под внимание. Тунис трябва да изпълнява своите ангажименти по отношение на демокрацията и правата на човека. В действителност пристъпването към предоставяне на статут на напреднала държава е неприемливо. Да, аз подкрепям равноправното партньорство. Да, всички държави в света трябва да бъдат третирани по един и същи начин, но при условие, че изпълняват ангажиментите си. С това ще завърша, г-н председател.

Gerard Batten, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, както изглежда положението в Тунис като цяло е положително. Обществото там е най-стабилното в Северна Африка. Технически погледнато, това, което те имат, е демокрация, въпреки че по западните стандарти вероятно е полудемокрация, но ние не трябва да ги критикуваме за това, тъй като те постигнаха голям напредък. Официалната политика е насочена към постигане на пълна демокрация и Тунис е стабилно общество с висока степен на сигурност на отделната личност. Това беше постигнато чрез потискане на ислямските екстремисти и комунисти – цена, която си струваше да бъде платена. Стремехът към културно единство – създаването на една нация – е официална политика. Това е урок, от който много европейски държави, включително моята, Обединеното кралство, могат да се поучат.

Те напредват в икономическо отношение. Само 7% от населението живеят под линията на бедността. Държавата има едно от най-високите равнища на здравеопазване сред държавите в Северна Африка със сравнително висока продължителност на живота. В политическо отношение конституцията ограничава броя на местата, които дадена партия може да заема в Камарата на представителите, като 20% от местата са запазени за партийните малцинства. Това определено изглежда прогресивно в сравнение с избиращата система на обикновено мнозинство в Обединеното кралство, която според мен е конспирация срещу избирателя за постоянно присъствие на Консервативната партия и Лейбъристката партия в управлението, а всички останали да са извън него. Така че може би следва да научим нещо от тунизийците.

Говорейки за Обединеното кралство, моята партия – Партията за независимост на Обединеното кралство – миналата седмица стана обект на критика от някои ислямски екстремистки и по общо мнение либерални кръгове, когато предложихме план, според който лицата на хората трябва да са непокрити в обществени сгради, а също и в частни сгради, ако заинтересованите лица пожелаят да наложат такова условие. Но вижте какво направи Тунис. Закон № 108, забраняващ носенето на ислямска забрадка, отива много по-далече от всички останали предложения. Министърът по религиозните въпроси Boubaker El Akhzouri разкритикува забрадката като противоречаща на „културното наследство“ на страната, разглеждайки ислямското облекло като „чуждо явление“ в обществото. Това е много интересно, защото произлиза от една ислямска държава. Колкото повече научавам за Тунис, толкова по-положително е впечатлението ми за нея. Но според цифрите, които видях, 70 млн. евро ще бъдат изразходвани за ключови проекти от програмата на ЕС за съседство. Моите избиратели, едни от най-бедните в Лондон, не могат да си позволят такъв разход. Ние желаем търговия, приятелство и сътрудничество с Тунис, но не с цената на ограбване на данъкоплатеца в Обединеното кралство. Нека им помогнем да укрепят своята демокрация и да повишат благоденствието си, и ако биха приели един безплатен съвет, нека стоят настрана от ЕС и да запазят своята свобода и независимост.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, търговските отношения между ЕС и Тунис са близки и многостранни. Тунис, която получава 80 млн. евро годишно финансова помощ, е блестящ пример за политика на успешно развитие. Като бързо развиваща се икономика, държавата е заела водеща позиция в Магреб, беше първата средиземноморска държава, създава зона за свободна търговия с ЕС, и жъне ползите от това със стабилен икономически растеж. Логично е да се очаква, че Тунизийската република ще играе конструктивна

роля в разискванията във връзка с пътната карта за евро-средиземноморска търговия след 2010 г. и сътрудничеството с държавите от Магреб.

Сега може да ни бъде простено, че очаквахме всичко да върви напълно безоблачно, ако не беше наличието на параграфа, обвързващ европейската помощ по силата на споразумението за партньорство със зачитането на правата на човека. Точно тук има противоречие – средствата, предназначени за стимулиране на тунизийската икономика, се използват и за финансиране и подкрепа на един диктаторски, недемократичен апарат. Това е често срещан проблем във връзка с нашата помощ за развитие и присъединяване. Трябва да направим нещо по този въпрос, защото ЕС не може да насърчава нарушаването на правата на човека, макар и косвено, в Тунис, Конго и разбира се в Турция, която е страна кандидатка за членство в ЕС.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, подобно на целия регион Магреб Тунис е важна стратегическа област. Тя има огромен потенциал за растеж и е привлекателна територия с мощни интереси, които са не само икономически, но преди всичко европейски.

Наскоро бяха започнати и програми с Европейския съюз, насърчаващи трансграничното сътрудничество. Затова е време да подновим, ако изобщо ще го правим, връзките, създадени от Европейския съюз с африканските държави, намиращи се по нашите граници, започвайки с Тунис, като засилим до край потенциала на този район и подкрепим социалното и икономическото развитие, но в рамките на свободата и сигурността.

Отношението между държавите от Средиземноморието е ключовият фактор, придаващ единство и силна позиция на една амбициозна програма за икономическо и социално развитие. В политическо отношение може да се каже, че Тунис е държава, в която демокрацията е сравнително млада; но както изглежда, създаденият план за действие е в съгласие с очакванията на Европейския съюз.

Появата на нови партии и сравнително голямото присъствие на жени в парламента след изборите в края на октомври 2009 г. са потвърждение, че е постигнат значителен напредък по отношение на демократичното участие. Във всеки случай, свободата на печата трябва да бъде укрепена и защитавана, както и равните възможности на мъжете и жените, и в по-широк план основните права на човека.

В такава рамка можем да помогнем на Тунис да доведе до край предприетите от нея усилия, премахвайки всички потенциални пречки за пълното развитие на хората в тази държава и всичко това в контекста на един статут на напреднала държава.

Главната роля на Тунис в средиземноморския регион и извършваният се процес на модернизация в държавата изискват сериозен и балансиран подход, чийто резултат е безусловното утвърждаване на ценностите, отстоявани от Европейския съюз. Сега повече от всякога Европейският парламент не може да позволи грешки по пътя към демокрацията.

Вместо това конструктивният диалог и внимателната дипломация могат да заздравят още повече връзката, предопределена да бъде укрепена в държава, в някои сектори на която, като например правосъдието и свободата на сдружаване, трябва да се помогне да израсне, но държава, която, пак повтарям, има безусловно главна и съществена роля за политиката на стабилност в средиземноморския регион.

Carmen Romero López (S&D). – (ES) Зачитането на Тунис означава също така зачитане на нейната демократична опозиция, която се стреми да се организира, но е репресирана, както и зачитане на нейното гражданско общество, което е и бъдещата опозиция. Затова искам да приветствам членовете на парламента, присъстващи на това заседание, но искам и да отправя своите приветствия към онези, които могат да станат членове на парламента в бъдеще, но в момента са заплашвани и застрашени да бъдат хвърлени в затвора. Поради тази причина считаме, че е много важно гражданското общество да се организира и да се зачита демократичната опозиция, независимо от факта, че в момента тя е неорганизирана.

В Испания, мога да кажа това като член на ЕП от Испания, имаме общество, в което демократичната опозиция беше измъчвана и репресирана по време на диктатурата. Ако е демократична, а не терористична, опозицията има ценности, които са ценностите на бъдещето. Затова ние трябва да подпомогнем тази опозиция, която понастоящем е неорганизирана, но е демократична и се бори за ценностите на тунизийския преход, както и за укрепването на тези ценности. Ние трябва да ѝ помогнем да се организира.

Трябва също така да помогнем на опозицията, за да могат нейните членове да станат бъдещите водачи и главни действащи лица, в опозиция или в управлението, но ротацията е от съществено значение в едно демократично общество.

Поради тази причина нарастването на насилието, на което сме свидетели в момента, което може да се засили в бъдеще, не е най-добрата визитна картичка за статут на напреднала държава.

Знаем, че Тунис е член на Евро-средиземноморското партньорство и има средиземноморска и демократична ориентация. Поради това през настоящия период ние искаме тя също да съдейства за укрепването на демокрацията и да съумее да се организира, за да може действително да бъде лоялен член, както и член, способстващ Средиземноморието да стане бързо развиващ се регион с демократични ценности.

Това е нашето желание за в бъдеще и това е, което искаме за Тунис.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Г-н председател, без съмнение Тунис е партньор, с когото Европейският съюз следва да поддържа отношения, от името на средиземноморския регион, и на двустранно равнище. Все пак, без да забравяме икономическите въпроси, ние като Европейски съюз следва да настояваме за прозрачност на демократичните процедури и за спазване на принципите на правовата държава в тази страна.

Независимо от факта, че Тунис е стабилна държава, тя, за съжаление, не е държава, в която се отстояват всички демократични норми. Международните неправителствени организации казват, че силите за сигурност там подлагат на мъчения затворниците и действат безнаказано, защото са покровителствани от високопоставени длъжностни лица. Свободата на печата и свободата на словото са силно ограничени и се говори, че положението на журналистите е едно от най-тежките от всички арабски държави. Репresiите често имат религиозна предистория. Преследването на християнското малцинство става все по-обезпокоително. Правителството в Тунис не допуска изразяването на протест или съществуването на независима опозиция.

Като не забравяме, че Тунис беше първата средиземноморска държава, подписала споразумението за асоцииране с Европейския съюз, трябва твърдо да настояваме за спазване на условията на споразумението. Зачитането на правата на човека и демократичните норми в Тунис трябва да бъде условие за по-нататъшно сътрудничество с тази държава.

Dominique Baudis (PPE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, за да избегна всякакво изкривяване, вече чухме едно-две такива тази сутрин, бих искал да спомена някои обективни факти по отношение на Тунис, държава партньор на ЕС.

Социалното положение претърпя много благоприятно развитие със забележителен ръст на средния доход на глава от населението и сега огромно мнозинство от тунизийците отговарят на критериите за принадлежност към средната класа. Повече от 90% от тунизийците се ползват със социална осигуровка, а повече от една четвърт от тунизийския бюджет е предназначен за образование, в резултат на което държавата е сред първите, постигнали Целите на хилядолетието за развитие в областта на началното образование.

Накрая, както изтъкна г-н Michel преди малко, правата на жените са признати и гарантирани. Във висшата степен на обучение жените превъзхождат по брой мъжете студенти, а 40% от преподавателите са жени. Една четвърт от политиците, местните длъжностни лица и журналистите са жени. Много държави биха могли да завиждат на такава статистика.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Г-н председател, от моя страна бих искала да присъединя своя глас към онези, които вече осъдиха в изказванията си особено тревожното положение, в което се намира журналистът и писателят Taoufik Ben Brik в Тунис.

След няколко ареста на журналисти и профсъюзни дейци, претърпели насилие и малтретиране, и отказ за предоставяне на достъп на западни журналисти по време на президентските избори, репресиите срещу политическите противници и защитниците на правата на човека продължава. След скалъпен процес и затваряне далеч от семейството му, което затруднява посещенията, Taoufik Ben Brik беше оставен в здравословно състояние, което буди опасения за живота му.

Как може човек да не гледа на подобно положение като на яростна атака срещу някого, който създава проблеми? Поради тази причина ние просто не бива да използваме търговията като отговор на всичко. Напротив, считам, че е особено важно за ЕС да реагира бързо и твърдо, като изиска освобождаването на Taoufik Ben Brik и другите политически затворници.

Има тревожен спад по отношение на положението на правата на човека в Тунис. Това се отразява на сътрудничеството на Европа с тази държава и същественото подобрение на положението представлява едно от условията за откриване на преговорите за предоставяне на статут за задълбочено партньорство ЕС-Тунис.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Г-н председател, разполагаме с добра основа за сътрудничество с Тунис. Споразумението за асоцииране и споразумението за свободна търговия бяха споменати. Г-жа Крус каза, че говорим за интегриране на тунизийската икономика на единния пазар. Това наистина е най-далечната точка, до която можем да стигнем с държава извън ЕС, и поради тази причина представлява солидна основа. Тунис е стабилен и приятелски партньор с потенциал за по-нататъшно заздравяване на нашите взаимоотношения, ако трябва още веднъж да цитирам г-жа Крус.

Точно заради близките отношения ние можем да разговаряме с нашите колеги за всички проблеми, които биха предизвикали загриженост у нас. Лично аз водя разговори с наши колеги, присъстващи тук в галерията, и моето усещане е, че ние следва да говорим за всичко.

Във връзка с това обаче не следва да притъпяваме бдителността си. Като арабска държава, която желае да се развива по светски начин, Тунис е заплашвана от екстремисти. Съпричастен съм към всеки, който предприеме действия срещу ислямските екстремисти.

По отношение на другите въпроси мисля, че ще постигнем напредък в текущите разговори. Можем да разговаряме за всичко с Тунис, защото е надежден партньор. Затова с нетърпение очаквам да продължим нашия диалог.

Cristian Dan Preda (PPE). – (FR) Г-н председател, както вече беше подчертано, Тунис е важен партньор на ЕС; спомена се и за изключително важната роля на социалната област в тази държава. Бих искал към това да допълня някои политически аспекти, които са значими, защото както вече беше казано, Тунис е общество с многопартийна политика, макар и в ограничен вид и с квота за опозицията вероятно, но все пак многопартийна политика. Проблемът за равенството на половете също беше споменат.

Във всички наши държави, в държавите в Европа, политическите възгледи съществуват редом със свободата на печата и в това всъщност се състои разликата, защото в Тунис такава свобода съществува, но тя е ограничена и в действителност има журналисти, които са в трудно положение.

Затова възниква следният въпрос: може ли *сближаването* с ЕС да укрепи свободата или не? Според мен *сближаването* с ЕС може да даде допълнителен тласък на Тунис за социалния напредък, заедно с някои крайно важни политически стъпки напред.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, Вие заявихте своята надежда, че Тунис ще постигне напредък в областта на демократична реформа и свободата на изразяване. Имате право да направите това, защото то е в съответствие със споразумението за асоцииране и с ангажиментите, поети от Тунис към Европейския съюз.

Поради тази причина аз съм твърде изненадан от коментарите, направени както от г-н Baudis, така и от г-н Michel, които изглеждат Ви насърчават да пренебрегнете тази страна от нашите отношения и нашето сътрудничество с Тунис, и в края на краищата да се откажете от член 2 от споразумението за асоцииране.

Още повече, че има да се извърви дълъг път, преди тези ангажименти да бъдат изпълнени, съдейки – както вече беше споменато от моята колега г-жа Guillaume – по съдбата на независимия журналист Taoufik Ben Briq, който е в затвора от миналия октомври след процес, в който неговите адвокати и процедурата бяха в пълно нарушение на закона. В допълнение на неприемливия отказ да бъде освободен, неговото здраве е влошено и правата му за посещение са ограничени.

Затова Ви питам, г-жо член на Комисията, възнамерява ли Комисията да се намеси в рамките на Съвета за асоцииране, за да поиска незабавното освобождаване на г-н Ben Briq и да гарантира, че неговото положение и здравословно състояние може да бъдат взети под внимание най-малкото на хуманитарно основание?

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, на 14 януари се срещнах с членове на тунизийската делегация. Водихме откровен разговор и обсъдихме нашите съответни възгледи.

Като французкойка от алжирски произход аз съм ангажирана с Магреб и водя кампания за обединен, плуралистичен и демократичен Магреб. Проблемът за правата на човека е от съдбовно значение за мен и е една от основните ценности на Европейския съюз. Дебатът по този проблем, така както се гледа на него в Тунис, е решаващ и уместен.

Вчера сутринта се срещнах със съпругата на г-н Ben Briq, която прави гладна стачка, както и с активисти на Евросредиземноморската мрежа за правата на човека Евро-средиземноморската мрежа за правата на човека, и съм изпълнена с безпокойство. Животът на г-н Ben Briq изглежда в опасност във връзка с неговото заболяване

и условията, при които е задържан. Сигурна съм, че осъзнавате, че ако това притеснение се превърне в реалност, отговорността ще падне с голяма сила върху плещите на тунизийските органи.

Оставяйки настрана търговските отношения, ние трябва да вземем под внимание и социалните въпроси. Явлението млади тунизийци да се хвърлят в Средиземно море е резултат от едно затворено общество, което не предлага никакви възможности на своите младежи. Защитата срещу фундаментализма и икономическите задачи не трябва да служат като претекст за пренебрегване на правата на човека. Реалният напредък в областта на правата на човека сега е от критично значение. Тук не говорим за лицемерен догматизъм, а за ситуация, за спешното справяне с която Европейският съюз трябва да помогне.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Държавите от северна Африка често се поставят под общ знаменател и доколкото виждам, това е в сериозен ущърб на Тунис.

Тук се спомена равенството. В сравнение с много други арабски държави Тунис прави изключение със своето законодателство, закрилящо децата и жените. Както беше изтъкнато, Тунис има повече жени, отколкото мъже студенти в университетите и стандартът на живот се е повишил. Инфраструктурата на държавата е в добро състояние. След изборите парламентът избра – или назначи – комисия по правата на човека.

Желанието на Тунис да си сътрудничи с ЕС е възможност, която трябва да изцяло да използваме. Сега, когато тунизийска делегация е на посещение в Брюксел и Страсбург и търси подкрепа в работата си за насърчаване на правата на човека, за развитие и задълбочаване на връзките си с ЕС, моето мнение е, че ще бъде в разрез с принципите на ЕС, ако исканията не получат положителен прием и отношенията не бъдат развити по-нататък.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, като човек, посещаващ Тунис два-три пъти годишно от 1982 г. насам, и като католик, присъствал на литургия на 6 януари, както редовно правя това, наистина ми е трудно да мисля за Тунис като за държава, потискаща религиозната свобода.

Съществуват проблеми, но за Бога, нека не гледаме на тези държави, държави, които се опитват да постигнат напредък, през призмата на западните държави, защото ако трябва да използваме този параметър, параметър, вече използван тази сутрин по отношение на Тунис, тогава на определени европейски държави вероятно ще бъде отказано влизане в Европейския съюз, тъй като насилието и отказът на свобода, съществуващи в тях, е в по-големи размери, отколкото в Тунис.

И така проблемът произтича от един конкретен факт, а именно, това е държава, която е отменила със закон ислямския фундаментализъм, която полага усилия да развива сътрудничество и мирна политика с Европа, която се опитва да се развива. Проблеми има. Считам, че начинът за решаване на тези проблеми е да се укрепи диалога и приятелството и да се помогне на тези държави да постигнат повече.

Нели Крус, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, благодарна съм на уважаемите членове на ЕП за тяхната откровеност и прямота, и за това, че изложиха коментарите си по начин, който, независимо от различния подход на определени групи, акцентира върху това, как да се намери решение.

Казвайки това, искам да започна с бележка в отговор на изявлението на г-н Désir. Той се позова на коментар, направен от Louis Michel. Сигурна съм, че Louis Michel може да говори от свое име, но ние бяхме в един екип в един минал живот, така да се каже, и затова знам каква е позицията му по този въпрос. Ако г-н Désir е искал да каже, че внушението е, че не правим нищо, това не е впечатлението, с което останах, и искрено се надявам, че вие също не сте добили същото впечатление от моите уводни коментари.

Наистина има различия в подхода. Някои призовават само към диалог при равни условия и г-н Kasoulides е негов защитник. Има призови за приятелски връзки. Всички тези подходи предполагат да се седне на масата за преговори, като се обсъдят спорни въпроси и се опита да постигнем взаимно разбирателство за решаването на няколко проблема, по което всички да сме съгласни. В това няма съмнение, защото правата на човека и свободата на словото са наистина много важна и съществена част от всяко споразумение.

Бих искала да засегна някои от повдигнатите въпроси. Първо, подсилени институции. Това, което се опитваме да насърчаваме и поощряваме във всичките срещи, които се провеждат или се планират за идващите месеци, е установяването на редовен диалог като средство за постигане на съществен напредък по отношение на правата на човека и демокрацията.

В течение на следващите няколко месеца ще се проведе заседание на подкомитета по права на човека и можете да бъдете сигурни, че ще има диалог по същество, който ще се занимае с въпросите, за които всички сме загрижени, и с подхода към тях.

По въпроса за нарушаването на правата на човека в Тунис ораторите често се позоваваха на факта, че Тунис е критикувана заради репутацията си по отношение на правата на човека. След президентските и законодателните избори през октомври миналата година има засилване на репресията срещу опозиционни партии, журналисти и активисти за правата на човека. Международната общност даде ясно да се разбере, че такъв тип поведение на органите е неприемливо и в разрез с международните ангажменти на Тунис. Затова, нека повторя това, което вече казах, не трябва да има недоразумение, в ЕС ангажиментите са си ангажименти и ние трябва да следваме тази линия.

Тунис трябва действително да покаже по-силна ангажираност към основните общи ценности като зачитане на правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава. Впрочем тя трябва да зачита своите собствени международни ангажменти в тази област. Комисията ще следва нашата политика на обвързаност и диалог по тези въпроси, особено в рамката на структурите, създадени по силата на споразумението за асоцииране.

Същевременно ЕС оказва съдействие, за да се подобри управлението и да се насърчат реформите в областта на правосъдието чрез сътрудничество и техническа помощ. Наш приоритет е да се постигне напредък с Тунис в тази област, например чрез активна подкрепа на активистите за правата на човека и организациите на гражданското общество съгласно Европейския инструмент за демокрация и права на човека.

Полагат се също усилия в областта на съдебното сътрудничество. ЕС предоставя 17,5 млн. евро за финансиране на проект за техническа помощ за модернизацията на съдебната система. Това беше критикувано от някои членове на Парламента, тъй като той финансира съдебната система на президента на Тунис.

Проектът има много компоненти. Те включват обучение за съдии и адвокати, техническа помощ за съдилищата, инфраструктура и подобрена информация за гражданите. След като бъде завършен проектът, ще направим оценка на резултата. Напълно съм съгласна, че работата ни в тази област ни излага на някои политически рискове. Независимо от това, ако искаме да подкрепим реформата, ние трябва да действаме; в противен случай, сътрудничеството с ЕС ще се ограничи само в икономическия сектор. Всички сме съгласни, че това не е правилният подход и ще бъдем непоследователни в целите на цялостната ни политика по отношение връзките с Тунис.

По въпроса, засегнат от г-жа Flautre и г-жа Vergiat, относно статута на напреднала държава на Тунис, считам, че приоритет следва да се даде на продължаването и засилването на диалога с Тунис. Осъзнаваме, че тя е важен съюзник на ЕС в региона и е постигнала значителен напредък по отношение на модернизацията в икономическата и социалната област. Вероятно всичко се свежда до това дали на чашата се гледа като на полупълна или полупразна. Ние считаме, че е необходимо да продължим нашата политика на подкрепа на онези сили в Тунис, които работят за политическа, икономическа и социална модернизация на тяхната държава. Ние одобряваме предложенията на Тунис с оглед заздравяването на връзките между двамата партньори. Съветът и Комисията ще разгледат тези въпроси много внимателно и аз съм готова да докладвам пред вас за по-нататъшния развой на събитията.

От друга страна, макар че е в интерес на ЕС да заздравя отношенията си с Тунис, считам, че предоставянето на статут на напреднала държава следва да е обвързано със строг ангажимент от страна на Тунис по отношение на правата на човека и управлението, така че няма да има „безплатен обяд“.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Edward Scicluna (S&D), в писмена форма. – (EN) Струва ми се, че това разискване се провежда в неподходящо време, когато диалогът между Тунис и ЕС се подновява на равнище Комисия и Парламент. Диалогът с Комисията включва програма за няколко заседания на подкомитетите в рамките на споразумението за асоцииране Тунис-ЕС (включително подкомитета „Права на човека и демокрация“), докато диалогът на равнище Европейски парламент прие формата на неотдавнашно посещение в Брюксел на важна тунизийска парламентарна делегация, представляваща четири политически партии, представени в тунизийската Камара на представителите, успоредно с междупарламентарна среща Тунис–ЕС, планирана за март 2010 г. в Брюксел. Във време, когато между Тунис и ЕС се подновява важен и конструктивен диалог мисля, че е неуместно провеждането на разискване, което може да подкопае напредъка. Нека гарантираме, че Тунис и други държави, които не са членки на ЕС, отговарят на стандартите на ЕС в икономическата, социалната и политическата област. Но нека направим това в добре планиран и структуриран диалог.

3. Разисквания по случаи на нарушения на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава

3.1. Скорошните атаки срещу религиозни малцинства в Египет и в Малайзия

Председател. - Следващата точка е разискването по предложението за резолюция относно скорошните атаки срещу религиозни малцинства в Египет и в Малайзия⁽¹⁾.

Marietje Schaake, автор – (EN) Г-н председател, през седмицата на египетската православна Коледа беше извършена атака, в резултат на която бяха убити и ранени 20 коптски християни. Въпреки че атаката може да се разглежда като престъпно деяние, извършено от отделни лица, различни други тревожни инциденти изискват нашето внимание да бъде постоянно насочено към зачитане на всички малцинства в Египет.

Насилието и омразата не могат да бъдат приети в името на религията. Хората имат всеобщо право на свобода на религията, както и на свобода от религията. Етническото и религиозното многообразие изискват бдително общество, което може да изглажда различията си в открито разискване, общество, в което хора с всякакъв произход и убеждения знаят, че техните свободи са гарантирани.

Отворено общество може да се постигне единствено когато разделянето на религията и държавата е залегнало в конституцията и се прилага в цялата система на управление. Мерките за сигурност не могат да бъдат единствените средства за управление на плуралистичното общество. Въпреки това, през последните 28 години в Египет се прилагат закони за извънредно положение. Вероятно най-силното лекарство против екстремизма и насилието е един свободен дебат. Ето защо свободата на изразяване на мнение както онлайн, така и офлайн, може да се приеме за най-добрия инструмент на египетското правителство за изглаждане на напрежението в обществото.

Затова е много трудно да се разбере или да се приеме, че около 30 активисти, политици и блогъри са били задържани от правителствени сили, докато са пътували за град Наг Хамади в южен Египет, за да изкажат съболезнования на семействата на лицата, убити по време на междурелигиозен конфликт. Задържанятия са особено ясен пример за това, което се е превърнало в модел на намесата на египетското правителство в упражняване на правото на гражданите на свобода на изразяване.

Има нещо дълбоко погрешно в това хората да бъдат третирани като престъпници само защото са се опитали да проявят съчувствие и солидарност към техни сънародници. В прекалено много случаи се злоупотребява с аргумента, че се поддържа общественят ред. От 2008 г. египтяните не могат да получават нерегистрирана телефонна линия, но контролът не е пълен. Сега са в сила нови правила, по силата на които потребителите на безжичен интернет (Wi-Fi) плащат за свързване, за което те трябва да предоставят адрес за електронна поща, за да им бъде изпратена парола и потребителско име. Това дава възможност за активен контрол над потребителите от страна на правителството. Освен това, в процес на разискване в парламента е проект на закон за регулиране на мрежите, който предвижда присъда лишаване от свобода за „публикуване на мултимедийно съдържание без разрешение на правителството“.

Египетската конституция обаче гласи, че свободата на изразяване или свободата на мнение е гарантирана. Всяко лице има право да изрази своето мнение и да го оповести публично в устна или в писмена форма, или чрез снимка, или чрез други средства, разрешени от закона. Самокритиката и конструктивната критика са гаранцията за сигурността на държавното устройство.

Призовавам египетското правителство да се въздържа от въвеждане на закони за извънредно положение, ограничаващи основни свободи, като се има предвид настоящото междурелигиозно напрежение. Единствено уместно е да се реагира адекватно на престъпления, извършени в името на религията. Това обаче не следва да се използва като причина за репресиране на населението като цяло със закони, ограничаващи свободата на словото и свободата на изразяване. Постигането на отворено общество в Египет ще бъде възможно само когато основните свободи са гарантирани от конституцията и когато на всички законодателни равнища има свобода на действие. Египетското правителство следва да поведе своите граждани по такъв път към свободата и в този процес Европа трябва да бъде неговият най-силен партньор.

Fiorello Provera, автор. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, резолюцията, която внесох, е в отговор на трагичните събития, случили се неотдавна в Египет и в други държави в света – най-скорошното е от вчера,

(1) Вж. протокола.

в Нигерия – и цели да насочи вниманието на Парламента към все по-сериозното и нетърпимо положение, при което членове на християнската общност биват преследвани и убивани.

Това не е резолюция срещу египетското правителство, което е действало така, че да гарантира, че виновниците ще бъдат изправени пред съда, а по-скоро е дошло време да се помисли относно един по-обхванат и тревожен въпрос. Всяка година хиляди християни в света биват убивани, във Виетнам, в Северна Корея, Китай, Нигерия, Малайзия, а хиляди други ежедневно са подлагани на преследване по най-различни начини заради тяхната вяра. Заобиколени от мълчание или безразличие, атаките се увеличават по брой, тяхната ожесточеност се засилва и те изискват неотложни действия.

На първо място, всеки трябва да поеме ангажимент за промяна на атмосферата на разпространяваща се религиозна омраза и да насърчава толерантността и приемането на многообразието. Европа познава добре трагедията на войните, в които католици и протестанти са воювали помежду си в продължение на векове, а да не говорим за еврейския холокост. Именно поради своята история Европа трябва да се ангажира в това отношение.

Друга възможна инициатива е да се проучат националните закони, в чийто контекст се съдържат правила, по силата на които християни или представители на други религиозни малцинства са подложени на преследване. Сътрудничеството на неправителствените организации може да бъде много полезно за осъществяване на тази задача, но също така е необходима и бдителност, за да се гарантира, че там, където съществува правото на религиозна свобода, то наистина се прилага.

Настоящото разискване може да бъде възможност за внасяне на предложение за доклад на Европейския парламент относно религиозната свобода в света.

Mario Mauro, автор. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, всъщност религиозната свобода е предмет на настоящата резолюция. Следователно тя не е кръстоносен поход за формиране на идентичност или опит за създаване на проблеми на едно или друго правителство, а е за осъждане на факта, че в днешния свят умират хора, защото вярват в Христос, или са подлагани на дискриминация поради това, че тяхната вяра е различна от вярата на някои други.

Ето защо всички политически групи се съгласяват, че е налице проблем относно религиозната свобода и че този проблем се нуждае от сериозно и твърдо решение в рамките на международната общност.

Затова ние изискваме от Съвета и от Комисията и, преди всичко, от Върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, да обърнат специално внимание на положението на малцинствата, за да може инициативите, насочени към насърчаване на диалога и взаимното зачитане между общностите, да бъдат подети и подкрепени, като всички религиозни общности бъдат настоятелно призовани да насърчават търпимостта и да предотвратяват появата на инциденти вследствие на омраза и насилие.

Véronique De Keyser, автор. – (FR) Г-н председател, инцидентът, който се случи в Египет, без съмнение можеше да се случи навсякъде. От автомобил, минаващ покрай вратата на коптска църква е открита стрелба по струпалите се хора, в резултат на което седем души са убити (шестима коптски християни и един полицай). Египетските органи реагират бързо. Главният прокурор на Египет решава, цитирам, че тримата обвинени за събитията в Наг Хамади ще бъдат съдени за предумишлено убийство от Извънредния съд за държавна сигурност.

В Малайзия християнските и мюсюлманските общности спорят относно използването на името Аллах – спор, който води до претърсване и ограбване на църкви.

Тези новини, които биха могли да бъдат описани като всекидневни, дават отражение навсякъде в света, включително и в Европа. Засилването на религиозната нетърпимост и на фанатизма излагат на опасност една от основните свободи – свободата на всеки човек да изповядва убежденията си, било то религиозни или агностични. Навсякъде в света се извършват престъпления срещу малцинствата, било то християнски, еврейски или мюсюлмански. Също така в целия свят нерелигиозни мъже и жени биват убивани или хвърляни в затвор, защото не почитат ритуалите, догмите или религиозните практики, от които са се освободили.

Като нерелигиозен човек, аз твърдо подкрепям настоящата резолюция, която представлява призив за търпимост, а не заклеяване на Египет или Малайзия. Извън случаите, които бяха споменати обаче, аз бих искала да наблегна на стабилността на една държава, която се грижи за правото на нейните граждани на свобода на изразяването. Считаю, че по силата на своето устройство, светската държава е най-добрият гарант за пространството, необходимо за такова разнообразие от убеждения. Това е формата, под която една държава може най-добре да защитава нейните граждани и да насърчава диалога между нейните общности.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н VIDAL-QUADRAS*Затестник-председател*

Ryszard Antoni Legutko, автор – (EN) Г-н председател, информацията относно насилието, извършвано срещу християните в Египет и в Малайзия, е само върхът на айсберга. Аз искам да повдигна три въпроса.

Първо, християните стават жертва на брутално насилие в много държави в света, а не само в две. Второ, християните са се превърнали в единствената най-преследвана религиозна група в света. Числеността е смайваща – милиони, а не хиляди или стотици хиляди. Трето, до този момент реакцията на европейските общества, на европейските правителства и на ЕС е незадоволителна – плаха, нерешителна, боязлива, политически коректна или изобщо няма реакция.

Ние трябва да действаме решително, в противен случай тези, които преследват християните, ще приемат, че имат нашата мълчалива благословия. Наистина ли искаме това?

Heidi Hautala, автор. – (FI) Г-н председател, жалко е, че в света има толкова много и различни конфликти, прикрити под маската на религията. Във връзка с това трябва да се каже, че в света съществуват най-различни фундаменталистски течения, свързани с християнската, ислямската и други религии. Аз лично съм се натъквала на по-малко такива фундаменталистски амбиции при будизма. Във всеки случай е важно Европейският парламент да приема позиция при появата на такива актове на насилие между религиозните групи.

Бих искала да кажа обаче, че вчера на вниманието на Парламента беше представена информация, че 33 защитници на правата на човека са били задържани произволно, когато са се опитали да подкрепят коптските християни, за които се говори в настоящата резолюция, и срещу тях е било упражнено насилие. Бих искала да кажа на египетските органи, че ние трябва да гарантираме, че на хората няма да се пречи да излизат в защита едни на други. Ние трябва да настояваме защитниците на правата на човека в други случаи да не бъдат хвърляни в затвора или третирани несправедливо. Безспорен факт в настоящия случай е, че 33-та защитници на коптските християни са третирани безчовечно в затвора, където са държани в нечовешки условия.

Надявам се, че в бъдеще Парламентът винаги ще се насочва към случаи, в които е упражнено насилие срещу религиозни групи, а няма да съсредоточава вниманието си само върху преследването на християните.

(Ръкопляскания)

Bernd Posselt, от името на групата PPE. – (DE) Г-н председател, Тунис, Египет и Малайзия имат забележителна традиция на търпимост. Доказателство за това са имена като Тунку Абдул Рахман – основател на независимата държава Малайзия или президента Садат, чиято реч тук, в Европейския парламент, беше като Магна Харта за християнско-ислямското съвместно съществуване.

Именно затова ние следва да подкрепим правителствата на тези държави в борбата им срещу ислямския екстремизъм и атаките срещу християните. Разбира се, ние в Европа, като предимно християнски континент, имаме специалното задължение да застанем в подкрепа на християните по целия свят, защото ако ние не го направим, кой ще го направи?

В случая обаче очевидно става въпрос за самата свобода на религията и аз бих искал например да благодаря на правителството на Малайзия за това, че Негово Величество, Yang di-Pertuan Agong, и министър председателят застанаха на ясна позиция по този въпрос на 9 януари. Ние им пожелаваме успех в тяхната борба за религиозна търпимост, за каквато тази държава е била и все още е блестящ пример, и като партньори, които могат да говорят открито по въпроси относно правата на човека, ние следва да запазим тази търпимост в Египет, Тунис и Малайзия.

Peter van Dalen, от името на групата ECR. – (NL) Г-н председател, свободата на религията е основен елемент на правата на човека. За съжаление, свидетели сме на това, как християните изживяват изключително тежки времена в много държави, в които доминира вярата в исляма. Такъв сред другите места е и случаят на Египет. Коптските православни християни, но също така и католиците, и протестантите, и евреите са поставени в узаконено неравностойно положение в Египет. Например мюсюлмани, които преминават към християнството, биват подлагани на натиск. Това се вижда от техните документи за самоличност, в които продължава да се твърди, че те са мюсюлмани, тъй като отказът от религията е забранен със закон.

Специално през последните 10–20 години насилието срещу коптските християни взема огромни размери. Вече се съобщава за повече от 100 атаки с хиляди жертви. По мое мнение отношението на египетското правителство е безхарактерно. Трима мъже са задържани, но в общи линии, насилието срещу християните

се толерира. Призовавам Съвета и Комисията да ангажират с пряк диалог Египет, за да се гарантира, че правителството на тази държава ще предприеме различен подход. Считам, че евентуалният отказ от страна на Кайро да направят това, трябва да има последствия за нашите двустранни отношения с Египет.

Joe Higgins, *от името на групата GUE/NGL*. – (EN) Г-н председател, всеки, който е ангажиран с демократичните права и със свободата на изразяване на религиозни убеждения ще осъди открито убийството на християни в Египет, както и атаките със запалителни бомби срещу християнски църкви в Малайзия. Следва също така да отбележим и нарастващия брой на атаките срещу религиозни малцинства в самата Европа и да ги осъдим по същия начин.

Различни елементи от стопанския и управляващия елит в Малайзия от дълго време използват тактиката „разделяй и владей“ на расова и религиозна основа. Настоящото правителство на Националния фронт носи вина за проявяването в това отношение лицемерие, защото, независимо че публично оповестява политика на „Единна Малайзия“, твърдейки че тя обхваща всички религии и малцинства, то играе задкулисни игри, като използва религиозното и расовото разделение, за да се опитва да поддържа своя собствена позиция сред мюсюлманското мнозинство на малайзийското население, както постъпи във връзка с решението за думата „Аллах“.

В Малайзия също така съществува огромно икономическо разделение. Това е обществото с най-голямото социално неравенство в Югоизточна Азия. Настоящото правителство управлява на основата на кланов капитализъм. Това е резултатът, с широко разпространена на работното място експлоатация и силно ограничени профсъюзни права. Най-добрата основа за религиозна свобода и демокрация в Египет и Малайзия, и навсякъде другаде, наистина е икономическата справедливост и демокрацията, при които богатството и властта са в ръцете на голямото мнозинство от трудещите се и бедните, и отнети от големите корпорации и клановите капиталисти.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Г-н председател, вчера в Нидерландия започна ужасен политически съдебен процес срещу лидера на нашата партия Герт Вилдерс. Като член на нидерландския парламент и ръководител на Партията на свободата в нидерландския парламент, г-н Вилдерс е подложен на преследване от левичарския елит, защото предупреждава Нидерландия, Европа и света за фашистката идеология, която се проповядва под името на исляма. Това е нечуван срам!

Г-н председател, ислямизацията на Нидерландия и на Европа застрашава еврейско-християнската и хуманистичната култура в Европа, и докато много хора, включително и тук в Парламента, правят всичко възможно вълната на ислямизацията да ги подмине, Партията на свободата се бори за европейската култура. Г-н председател, варварските действия, които бяха извършени в Малайзия, в Египет и на много други места в света, включително и в Нигерия през тази седмица, са резултат от нетърпимостта и фашистката идеология, позната като ислям. В ислямските държави хората, които не са мюсюлмани, биват системно унижавани и убивани. Събитията в Малайзия и в Египет не могат да се считат за изолирани случаи, а за произтичащи от идеология, която изисква, но не проявява зачитане. Парламентът може да гарантира, че такива ужасни събития няма никога да се случват в Европа, като заедно с Партията на свободата подеме борбата срещу ислямизацията на Европа. Ние изискваме от всички вас да направите това.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Г-н председател, доста често в Парламента ние говорим за различни фобии и техните пагубни социални последици. Имам предвид ксенофобията и хомофобията. За съжаление, гореспоменатите не изчерпват целия списък на фобиите. Съществува също така и явление, наречено „християнофобия“ или фобия към християнството. Точно както при другите фобии, социалните последици и в този случай са пагубни и понякога трагични, и именно поради тази причина ние следва да се насочим към случаите на нарушаване на правата на християните на различни места в света.

Ние се занимаваме със случаи, включващи последователи на различни религии, и дори хора, които не изповядват никаква религия. Християните също не трябва да остават извън нашето внимание. Ние вършим това, защото религиозната свобода е една от основните ценности на Европейския съюз. Точно поради тази причина осъждаме и ще продължаваме да осъждаме всяка форма на насилие, дискриминация и нетърпимост към лидерите или последователите на дадена религия. Насилието, извършено заради убежденията на жертвата, е отвратително и без съмнение заслужава нашата критика.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Г-н председател, религиозната свобода е право, което е признато в международните и в европейските конвенции за правата на човека от повече от 50 години. Същевременно, в продължение на много години ние сме изправени пред надигаща се вълна на религиозна омраза, която най-често засяга християните в целия свят. Днес мястото на антихристиянския комунизъм е заето основно от войнстващия ислям. В Египет и в Малайзия има конституционни гаранции за религиозната свобода, но

под натиска на радикалните ислямски кръгове правителствата на тези държави не защитават достатъчно религиозната свобода на християните.

Европейският съюз, който разполага с нови инструменти на външната политика, следва да се включи по-активно и в по-голяма степен в противопоставянето на християнофобията, която е източник на побои, грабежи и убийства. Единствено идеологическите предразсъдъци карат Европейския съюз да върши това с колебание. Нашият авторитет е застрашен.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-н председател, искам да подкрепя идеята на моя колега г-н Provera, който каза, че следва да се изготви доклад относно религиозната свобода. Бих искал да напомня на всички, че по време на предишния парламентарен мандат г-н Мауро и аз внесохме предложение за разработването на доклад относно положението на християните в държави, в които те са малцинство, в държави, където доминиращата религия е ислямът. За съжаление, Бюрото не прие предложението, но такъв доклад вероятно си струва да се напише. Сега отново правя същото предложение.

Резолюцията, която ще приемем днес, следва да отправи ясно послание. Малцинството на коптските християни съставлява 10% от населението на Египет, но дори да беше само 0,5%, ролята на Европейския парламент е да реагира, особено в случай на толкова грубо нарушаване на правата на човека.

Прочетох внимателно писмото, изпратено до г-н Buzek от председателя на Народното събрание на Египет. В писмото той изразява увереност, че събитията, за които говорих, са били изолирани случаи. За мен е трудно да повярвам на това. Коптските християни са подлагани на преследване в продължение на дълги години в Египет. Нека този път се опитаме да гарантираме, че нашата помощ за потисканото малцинство не се изчерпва с празни изявления.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н председател, не само Египет и не само Малайзия, но също така Судан, Нигерия и много други държави в Африка, много държави в Азия и много общества третират християните като необходимо зло, а понякога и като враг. Нека не крием тези факти, нека не се държим като щрауса, който заравя главата си в пясъка. Това е реален проблем и Парламентът на християнска Европа, на християнските традиции и християнското наследство трябва да говори за него.

Ние обаче трябва и да съжаляваме. Преди малко колегата, който се изказа преди мен, с право говореше за грешките на Парламента във връзка с пропуски, които е направил по време на предишния мандат. Спомням си нашето разискване преди няколко седмици, на което правилно осъдихме атаките и потисничеството, на които е подложено уйгурското мюсюлманско малцинство в Китай. Въпреки това някои политически групи тогава отхвърлиха измененията, които имаха за цел да се подчертае, че християните също страдат в Китай и са жертва на дискриминация. Не можем да допуснем положение, в което да защитаваме едни религиозни малцинства, а други да защитаваме по-малко или изобщо да не защитаваме.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Г-н председател, от редица източници чухме тревожни новини относно престъпления, извършени срещу християните в Египет и в Малайзия. По отношение на Малайзия, аз бих искала да кажа на първо място, че ние сме дълбоко обезпокоени от атаките над църкви в държавата, в която традиционно съществува търпимост и умереност.

На второ място, искам да спомена отличната работа на ислямските неправителствени организации в полза на религиозната търпимост. Изявленията на министър-председателя на Малайзия относно използването на името „Аллах“ предизвика проява на обществено недоволство, насочено към християнските общности. Въпреки това достойното за пример отношение, проявено от ислямските неправителствени организации, и безкомпромисната обществена позиция по изявленията на министър-председателя успокоиха обстановката. Жалко, че не записахме това в окончателната резолюция, защото по мое мнение ние прекалено рядко обръщаме внимание на положителните обстоятелства. Не следва ли мюсюлманите също да бъдат похвалени, когато има причина да го направим?

Религиозната търпимост трябва да бъде насърчавана както от тези, които държат политическата власт, така и от обикновените хора. Еднакво важно е да се осъзнае неуспехът, както и да се установи напредъкът, и той да бъде подкрепен.

Dominique Baudis (PPE). – (FR) Г-н председател, действията на фанатичните престъпници, които убиха няколко християни в Египет, не могат да бъдат приписвани на цялото население на държавата и на нейното правителство. Би било несправедливо да държим Египет и египтяните отговорни за ужасното клане, извършените на което ще бъдат съдени.

Ние не трябва да смесваме действията на един престъпник с политиката на цяла държава! Нека да не слагаме под един знаменател фанатичите и цялото население. Накрая, опитвайки се да се намесим в отношенията между коптските християни и техните мюсюлмански съграждани, ние доливаме масло в огъня на екстремистите, които искат да представят източните християни като агенти на Запада.

László Tőkés (PPE). - (HU) Според последните новини преди няколко дни силите на египетския режим са задържали няколко активисти за правата на коптските християни, които са пътували към местата на извършване на престъпленията в селището Наг Хамади, за да защитят и подкрепят коптските християнски общности, няколко от членовете на които бяха убити в деня на Коледа. Египетските органи, които проявяват пристрастие към мюсюлманското мнозинство, се опитват да омаловажат актовете на насилие, извършени срещу коптското малцинство, и сега пречат на законната самозащита на християните с дискриминиращото си пристрастие към едната от страните в спора. Администрацията на Съединените американски щати се изказа категорично против това. Знаейки, че общността на коптските християни, които са считани за местни египтяни, често е била подлагана на жестоко потисничество в продължение на повече от 1 500 години, Европейският съюз следва да засили своята защита дори още по-енергично и решително, отколкото сега.

Anna Záborská (PPE). - (SK) Благодаря, че отново насочихте вниманието към нарушенията на религиозната свобода в някои държави, точно както през 2007 и 2008 г. Мисля си дали слабостта или безразличието на ЕС не му пречат да насърчава по-последователно спазването на правата на човека в тази област. Ние продължаваме да чуваме едни и същи оплаквания и продължаваме да предлагаме едни и същи мерки.

Египет и Малайзия са сред онези държави, в които християните живеят в изключително опасни условия, биват преследвани, прогонвани от домовете си, отвлечани и убивани, а техните църкви са затваряни. Това се случва от държавите от Магреб до Иран, в Индия, Китай, Пакистан и в много други държави. Християните обикновено са преследвани от екстремистки групи. Това обаче създава опасност за всички християни, евреи и мюсюлмани. Аз отправям искане към представителите на ЕС и към делегациите на Европейския парламент да използват всяка възможност за подобряване на диалога, религиозната търпимост и зачитане, и на съвместното съществуване на различните култури.

Mitro Repo (S&D). - (FI) Г-н председател, аз съм особено обезпокоен за положението в Египет поради историческата, етническата и политическата обстановка, свързана с него. Всъщност коптските християни са все пак значително малцинство. В Египет около 10% от населението, или осем милиона души, са коптски християни, и точно поради тази причина те са бивше мнозинство. Те се гордеят с това, а също така и с тяхната източна християнска традиция. Ето защо провокацията по време на коледните празници миналия януари, беше съвсем прозрачна и предварително планирана. Освен това, много коптски християни са насилствено принуждавани да сменят убежденията си, има случаи на изнасилвания, и на извършване на други престъпления.

Положението в Египет е много лош пример за други държави, в които има вероятност да се появи същият вид спира на отмъщението, и именно това е причината, поради която ЕС трябва да бъде бдителен, да се намесва незабавно в случай на проблем и да подчертава значението на мирния диалог между религиозните групи.

Ivo Vajgl (ALDE). - (SL) Когато бъде извършено убийство, и по-специално религиозно мотивирано убийство, най-много, което можем да направим, естествено, е да потърпим от ужас и да го осъдим.

Този нов инцидент обаче и това ново престъпление в Близкия изток всъщност е доказателство за общата тенденция в събитията, за съществуващата нетърпимост по отношение на религиозната свобода и за незачитането на онези, които са различни. С други думи, съществуват много области, в които религиозните ценности не се зачитат.

Причината, поради която групата на Алианса на либералите и демократите за Европа предложи настоящото разискване да бъде отложено или, по-скоро, разискванията относно зачитането на правата на човека и на религиозните свободи в Египет и Малайзия да бъдат проведени отделно, е че ние трябва да се заемем с този въпрос с голямо разбиране и да се насочим към всяка държава поотделно. Египет със сигурност не е един от най-лошите примери на религиозна нетърпимост. Точно обратното.

Charles Tannock (ECR). - (EN) Г-н председател, жалко е, че в ислямския свят цари обща атмосфера на засилваща се войнственост в защита на исляма, насочена специално срещу немюсюлманските религиозни общности в него, а това най-често означава християните.

Коптските християни – представители на една от най-старите християнски църкви в света – имат голяма диаспора в Лондон, която аз представям. Техните лидери дойдоха при мен и се оплакаха от влошаващата се,

за съжаление, обстановка в Египет, дирижирана от Мюсюлманското братство. Независимо от големите усилия, които правителството на президента Мубарак полага, за да ги защити, нещата се влошават.

Ние сме свидетели на подобен случай с асирийските християни в Ирак, с християните от Палестина и Пакистан, а както виждаме за пръв път сега, дори в Малайзия.

По мое мнение Парламентът прекалено дълго е пренебрегвал правата на християнското малцинство в останалата част на света, а то търси закрила от Европейския съюз и от Съединените американски щати. Затова аз приветствам настоящата резолюция.

Gerard Batten (EFD). - (EN) Г-н председател, преследването на християните и на други религиозни малцинства в ислямските държави се засилва. Християните, които са живели в държави като Египет или държавите от средиземноморския район в продължение на над 2 000 години, все повече биват преследвани и прогонвани от родните им страни, наследени от предците им. Причината за това е нарастващата сила на изпълнената с нетърпимост фундаменталистка и екстремистка ислямска идеология – „ислямфашизъм“.

Медиите на Запада дават крайно недостатъчни сведения за преследването на християнските и на други малцинства в ислямския свят. Медиите следва не само да съобщават за преследванията, които се извършват, но също така следва да обясняват на обществото причините, поради които това се случва. Те следва да обяснят кой извършва деянието – а това са мюсюлманските фанатици, и защо го вършат – а то е именно в резултат на поставянето на вътрешни разделителни линии в ислямската идеология, белязани от нетърпимост и ярост.

Демократичните правителства в целия свят следва да упражнят максимален дипломатически натиск върху държави като Египет, за да спрат това непоносимо преследване.

Нели Крус, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, Комисията е дълбоко потресена и натъжена от това, което се случи на коптската Бъдни вечер в Наг Хамади в Горен Египет – стрелба от автомобил причини трагичната смърт на шестима коптски християни и един полицай мюсюлманин.

Ние сме уверени, че органите ще предприемат бързи действия и ще задържат заподозрените в извършване на това ужасно престъпление, а чрез разследването и изправянето на виновниците пред съда ще се изпрати ясен сигнал за това, че насилието, основано на религиозно влияние, е неприемливо за египетското общество.

Конституцията на Египет гарантира свобода на вероизповеданието и свободно упражняване на религията. Въпреки това обаче, ние наистина чуваме оплаквания за дискриминация на работното място и от страна на съдебната система, извършвана срещу коптски християни и срещу други религиозни малцинства, като бахайското. Знаем за трудностите, с които се сблъскват няколко души, приели християнската вяра, като Maher El-Gohary и Mohammed Hegazy, в египетските съдилища. Ние повдигнахме тези въпроси по време на нашия редовен политически диалог с Египет.

Разбираме, че правителството се опитва да реши проблема с някои от оплакванията на коптските християни, например чрез отстраняване на пречките, които забавят и ограничават строителството и обновяването на църкви. Ние приветстваме и насърчаваме тези стъпки, и призоваваме правителството да установи коренните причини за религиозното напрежение в египетското общество и да се справи с тях, и да сложи край на всички форми на дискриминация срещу лица, изповядващи други религии.

Актовете на вандализъм срещу църкви в Малайзия, извършени след решение на Върховния съд относно използването на думата „Аллах“, породиха сериозни тревоги. Правителството, а така също и опозицията, включително Пан-малайзийската ислямистка партия и 130 мюсюлмански неправителствени организации, осъдиха решително тези атаки. Правителството засили мерките за сигурност, за да защити всички храмове, и също така потвърди ангажимента си да закриля социалния и религиозния мир в Малайзия, както и културата на религиозното и етническото разнообразие.

Малайзийската федерална конституция гласи, че религията на федерацията е ислямът, но че и други религии могат да се практикуват в мир и хармония във всяка част на федерацията.

Ние насърчаваме органите да предприемат възможно най-скоро всеобхватен междуверски диалог с представителите на всички религии с оглед насърчаване на взаимното разбирателство, за да може Малайзия да продължи с мирното си развитие в обстановка на етнически и социален мир. Във връзка с това малайзийското Министерство на вътрешните работи има специалната отговорност да обясни задълбочено и обективно на малайзийските граждани основния въпрос на спора.

Ние осъждаме решително всички актове на нетърпимост срещу всяко едно лице заради религиозните му убеждения, където и да са извършени. За съжаление, нито една държава не е застрахована срещу такива явления. Призоваваме публичните органи за пълна защита на всички религиозни общности, включително християнската, от дискриминация и от репресии.

Комисията отдава първостепенен приоритет на свободата на религията или вероизповеданието като основни принципи на политиката на ЕС за правата на човека чрез повдигане на въпроса в политически диалог с държави, в които проблемът съществува, чрез подкрепяне на местни инициативи във връзка с правата на човека и чрез активно насърчаване на свободата на религията или вероизповеданието на форумите на ООН.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в 12,00 ч.

Писмени изявления (член 149)

Carlo Casini (PPE), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, като гласувам в подкрепа на общата резолюция, аз подчертавам особената сериозност на насилието, извършено в Малайзия в отговор на въпрос от изключително номиналистичен характер.

Истина е, че и християните, и мюсюлманите със сигурност вярват само в един Бог, който е богът на всички вярващи, както и на невярващите. Фактът, че Той е споменаван с различни имена, е напълно второстепенен. Да се твърди, че мюсюлманският бог е само мюсюлмански и че затова може да бъде призван само от мюсюлмани чрез използване на традиционно мюсюлманско наименование, означава завръщане към гървичния и трибалистичен възглед, че за всяка група от хора има Бог. С други думи това означава, че се изпада в противоречие с монотеистичната идея, създаваща универсалните религии, които, подобно на християнството и исляма, се противопоставят на идолопоклонството и политеизма, великите религии, които са близко до хората.

Не по-малко сериозно е преследването на коптските християни в Египет. Именно на бреговете на Средиземно море са се зародили монотеистичните религии, които претендират, че са – и са – силите за насърчаване на братството и мира. Странното обаче е, че главният „развъдник“ на конфликта се намира точно на бреговете на Средиземно море, в Йерусалим – свещен град за онези, които вярват в Бог, Аллах и Йехова.

Именно Египет е най-силната държава в района, в която християните и мюсюлманите трябва да съжителстват мирно, за да играят миротворческа роля в целия район на Южното Средиземноморие.

Edite Estrela (S&D), в писмена форма. – (PT) Аз подкрепям предложението за обща резолюция относно скорошните атаки срещу християнски общности, защото тя категорично осъжда всички видове насилие, дискриминация или нетърпимост, основани на религиозна принадлежност или убеждения. Считам, че е жизненоважно да се подкрепят всички инициативи, които са насочени към насърчаване на диалога и взаимното зачитане между общностите и които се стремят към защита на основни права, като правото на свобода на мисълта, съвестта и религията.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Мъжете и жените в целия свят продължават да понасят най-брутални форми на преследване само защото вярват в Бог по същия начин, по който Той е почитан от Атлантическия океан до Уралските планини. След изявленията на Китай, Индия, Ирак, Пакистан, Турция и Виетнам, наред с други, днес Парламентът осъди тормоза над християните в Египет и Малайзия.

Европа гледа на всичко това с относително безразличие. Има дори такива, които защитават бездействието, като призовават за зачитане на културата и свободата на вероизповеданието на други народи. Мълчанието на Европа по този въпрос – наистина изненадващо в регион, чието начало, култура и традиции са пропити с християнска вяра – заплашва да се превърне в оглушително...

Това напомня за коментара на кардинала, архиепископ на Болоня, относно по-ранните преследвания, който е подходяща илюстрация на духа на нашето време и чрез който той отбелязва, че хората се тревожат повече за съдбата на поляните мечки, отколкото за хилядите християни, живеещи под заплаха.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), в писмена форма. – (PL) Още една година – 2010, започна с кърваво преследване на християни в много части на света. Като Европейски парламент, ние не можем да стоим безучастни пред лицето на тези престъпления и актове на насилие. Положението на християните е също толкова драматично в държави, за които не се споменава в днешната резолюция, като Северна Корея, Ирак, Индия и Судан. Засилват се атаките срещу католиците във Виетнам. Като член на Парламента от Полша – държава с дълбоки корени

на християнската традиция и с дълга традиция на зачитане, в която съжителстват много християнски общности, аз искам да изразя солидарност със семействата на жертвите. Египетските и малайзийските органи трябва да гарантират на християните и на членовете на други общности и религиозни малцинства възможността да се ползват с всички права на човека и основни свободи, или да посрещнат санкциите на Европейския съюз. По тази причина ние следва да одобрим резолюцията относно скорошните атаки срещу християнски общности.

Csaba Sógor (PPE), в писмена форма. – (HU) Скорошните атаки срещу християнски общности в Египет и Малайзия могат да бъдат разглеждани от два различни ъгъла. На първо място, трябва да подчертаем, че Европейският съюз като общност на европейски държави, в които демокрацията и принципите на правовата държава са развити във висока степен, не трябва – в духа на религиозната търпимост, правата на човека и правата на малцинствата – да отминават такива събития с мълчание, независимо в коя част на света се случват. Ние трябва да покажем ясно на правителствата, които се стремят да продължават да поддържат добри отношения с нас, че Европа изисква от своите партньори да зачитат широко приетите норми за всеобщите права на човека и че бъдещото развитие на отношенията може да бъде засегнато от проблеми, свързани с правата на човека. Едновременно с това ние не трябва да забравяме за нарушенията на правата на човека, които се извършват на територията на Европейския съюз.

В някои случаи религиозната търпимост, правата на човека и правата на малцинствата – включително тези на членовете на малцинствени църкви – трябва да бъдат доразвити и в държавите-членки на ЕС. Ако Европа иска да даде пример на света, тя не може да допусне на нейна територия лица да търпят дискриминация, основана на религиозни убеждения, етнически произход или принадлежност към национално малцинство. Ние виждаме, че законодателството, което е в сила в Египет, гарантира религиозната свобода по подобен начин, но на практика опитът с християните показва, че случаят е точно обратният. За съжаление, подобни примери на несъответствие между закона и ежедневната практика могат да се видят също и в държави-членки на ЕС.

3.2. Нарушения на правата на човека в Китай, по-специално случаят Liu Xiaobao

Председател. - Следващата точка е разискването по седем предложения за резолюция относно нарушения на правата на човека в Китай, по-специално случаят Liu Xiaobao⁽²⁾.

Renate Weber, автор. – (EN) Г-н председател, миналия месец г-н Liu Xiaobao, много известен писател и политически активист, беше осъден на 11 години лишаване от свобода за „подбуждателство към сваляне на държавната власт“. Преди повече от една година той беше задържан след съставянето на „Харта 08“ – харта, която беше подписана от повече от 10 000 обикновени китайски граждани, изискващи най-нормалните неща в едно демократично общество – право на свобода на словото, открити избори и правова държава.

Наказателното преследване на г-н Liu Xiaobao, основано единствено на неговите мирни инициативи, и съдебният тормоз, на който той е бил подложен, без съмнение са несъвместими с международно признатите норми за правата на човека и основните свободи. Ето защо следва настоятелно да призовем за безусловното освобождаване на г-н Liu Xiaobao, което да бъде извършено незабавно.

През последните няколко години отношенията между Европейския съюз и Китай са насочени предимно към икономическите аспекти, които изпреварват постиженията на държавата в областта на демокрацията, и към грубите нарушения на правата на човека, които редовно се извършват в Китай.

Преди няколко дни полицейски служител за пръв път призна, че г-н Gao Zhisheng, виден активист за правата на човека и кандидат за Нобелова награда за мир през 2008 г., е изчезнал, след като в продължение на една година е бил държан от китайските органи. Много хора се страхуват, че той вероятно е мъртъв. Преди няколко седмици китайското правителство пренебрегна призива на ЕС да не екзекутира британски гражданин.

Особено тревожно е, че сме свидетели как китайското правителство пренебрегва международните си ангажменти в областта на правата на човека. При тези обстоятелства човек с право може да се запита защо Китай представи своята кандидатура за членство в Съвета по правата на човека на ООН – дали само за да узакони начина, по който потъпква правата на човека?

През април 2009 г. китайското правителство публикува национален план относно правата на човека – пространен документ, който изглежда не е нищо друго, освен парче хартия. Не трябва да има съмнение.

(2) Вж. протокола.

Парламентът, Европейският парламент има задължението да направи задълбочена оценка на резултатите от диалога за правата на човека ЕС–Китай.

Tunne Kelam, автор. – (EN) Г-н председател, Китай демонстрира впечатляващ икономически напредък. Този напредък обаче е постигнат отчасти чрез използване на методи, които са в явно противоречие с всеобщо приетите норми за правата на човека. Надеждите, че събития като Олимпийските игри ще мотивират китайските органи да покажат по-голямо зачитане на демократичните норми, се оказаха напразни. Точно обратното, актовете на репресия се засилиха и ние трябва да направим изводи от този факт.

Днес Европейският парламент изразява тревога относно съдбата на видния активист за правата на човека и учен Liu Xiaobo, който е подписал „Харта 08“, призоваваща за конституционна реформа и за защита на правата на човека. Тази Харта впоследствие беше смело подписана от повече от 10 000 китайски граждани. Миналия месец Liu Xiaobo беше осъден на 11 години лишаване от свобода. Днес ние изискваме неговото незабавно и безусловно освобождаване. Ние изразяваме нашата солидарност с мирните действия на китайските граждани в подкрепа на демократичните реформи и на защитата на правата на човека – ангажимент, който е поет и от самото китайско правителство

Véronique De Keyser, автор. – (FR) Г-н председател, неотложните резолюции са винаги трудна задача, защото те по-често отразяват политическо безсилие, отколкото неотложност на хуманитарни действия. Стратегията на „назоваване и порицаване“, която прилагаме всеки месец, е последно средство. Тя очевидно означава, че всички останали средства за водене на диалог или за упражняване на натиск са се оказали неефективни и че, констатирайки безсилието си да действат, ние порицаваме.

В случая с Китай аз не съм сигурна, че увеличаването на броя на извънредните резолюции, което е налице – през март 2009 г., ноември 2009 г., януари 2010 г. и март 2010 г. – заедно с другите планирани резолюции, води до резултати. Това не е защото подценявам трудностите, които Китай среща в управлението на прехода си към демокрация, а защото считам, че след като постоянно сме в нападение, погрешна е не целта, а стратегията. Има други, по-убедителни политически инструменти.

Аз бях първият човек, който поиска резолюции относно уйгурите и който хранеше отчайващо напразната надежда, че смъртните наказания могат да бъдат избегнати по този начин. От името на нашата група искам да подкрепя Liu Xiaobo – наскоро осъденият дисидент от времето на събитията на площад „Тянанмън“, чието единствено престъпление е стремежът му към демокрация. Аз обаче отказвам да приковавам Китай на позорния стълб на всеки два месеца, просто защото това няма да го накара да отстъпи. Всъщност е точно обратното, защото този ключов търговски партньор, тази държава, която има постоянно място в Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, която преживява период на интензивен растеж и е в процес на демократична промяна, която ни е необходима в борбата срещу изменението на климата, тази държава трябва да бъде партньор, на когото казваме някои горчиви истини, но когото уважаваме заради полаганите от него усилия. Именно това уважение липсва в резолюцията.

Моята група оттегля подписа си по тези политически причини. Въпреки това, за да гарантира, че няма неяснота по въпроса относно правата на човека, които ценя не по-малко от вас, моята група ще гласува в подкрепа на всички изменения, свързани с този въпрос. Що се отнася до окончателния резултат от гласуването, това ще зависи от измененията, които сме внесли.

Marie-Christine Vergiat, автор. – (FR) Г-н председател, Китай е голяма държава с богата история и с огромен потенциал за развитие. Предоставянето на домакинството на Олимпийските игри на Пекин миналата година не доведе до резултатите, които някои очакваха.

Отношенията, които Европейският съюз може да поддържа с Китай, са от особено значение. Наш дълг като членове на Парламента е да заявим смело и ясно това, което считаме за важно, и това, което е неприемливо.

Факт е, че положението с правата на човека в Китай е неприемливо. Пример за това е случаят на г-н Liu Xiaobo, който е признат за виновен за това, че заедно с повече от 10 000 негови съграждани призовава за демократични реформи в неговата страна. Да се осмеля ли да кажа, че по мое мнение осъществяването на такава мобилизация в тази държава е по-скоро постижение, отколкото престъпление?

Ние трябва да призовем за освобождаването на г-н Хиаобо и на всички мъже и жени, които са подлагани на тормоз и лишаване от свобода за извършване на едно-единствено престъпление – защита на правата на човека и по-специално на едно от основните права, а именно свободата на изразяване на мнение.

Както един от моите колеги каза, съвсем наскоро е бил екзекутиран британски гражданин, независимо от факта, че е бил душевноболен. Това е първият път за повече от 50 години, когато европейски гражданин е

екзекутиран в Китай. Свободата на изразяване на мнение наистина се пренебрегва все повече с всеки изминал ден, както беше разкрито наскоро от Google, който независимо от всичко има репутацията на оператор, предоставящ ако не най-добрата, то поне най-малко лошата защита за потребителите на интернет.

Известно е, че за да се установят в Китай, операторите трябва да приемат искането на китайските органи за инсталиране на софтуерни филтри, което дори Google накрая се съгласи да направи. Ние не можем да приемем правителство, което се занимава с интернет пиратство и отказва на потребителите на интернет тяхното право на свобода на изразяване.

Европейските институции трябва да обединят сили и да предприемат действия по този въпрос. Китайските потребители на интернет трябва да имат достъп до нецензурирана информация. Европейският съюз има моралното задължение да подкрепя предприятията за интернет услуги, които отказват да помагат на китайските органи в цензурирането на интернет или, още по-лошо, да задържат защитници на правата на човека, какъвто беше случаят с г-н Хиаобо през април 2005 г.

Накрая, госпожи и господа, не мога да завърша изказването си, без да ви помоля да си спомните за смъртта на стотици млади китайци на площад „Тянанмън“ през нощта на 3 юни 1989 г. Оттогава изминаха 20 години – една тъжна годишнина, която за нас ще бъде чест да отбележим, като отдадем почит на всички онези млади жертви. Не всички събития от 1989 г. обаче заслужават същото внимание.

Charles Tannock, автор. – (EN) Г-н председател, фактът, че в Парламента отново се разискват нарушенията на правата на човека в Китай, показва, че комунистическото авторитарно ръководство в Пекин остава твърдо решено да потиска всякакво политическо несъгласие.

Споменатият факт обаче не следва да ни спира да повдигаме тези въпроси в Парламента. Считам, че ние не само имаме моралното задължение да правим това, но и че го дължим на жертвите на нарушенията на правата на човека в Китай, като Liu Xiaobo, на повечето от които правото на изразяване е отказано. Ето защо днес ние отново разискваме този въпрос в Парламента.

Истина е, че присъждането на наградата „Сахаров“ за 2008 г. на Ну Ъа показва на света колко сериозно ние, членовете на Парламента, приемаме въпроса за правата на човека в Китай. Приемаме го сериозно, защото Китай наистина е от значение. Огромните размери и световното влияние на тази държава, нейната военна мощ и икономическа сила принуждават ЕС да търси стратегическо партньорство, основано на взаимното зачитане и сигурността.

Вероятно накрая отношенията ни с Китай също ще се основават на нашите общи ценности, като демокрацията, правата на човека и правовата държава – остава ни да се надяваме. Въпреки това аз считам, че всички се надяваме да посрещнем деня, в който ще видим това на практика в Китайската народна република. Беше направен намек, че такива идеали са някак чужди на Азия. Аз винаги обръщам поглед към демократичен Тайван и обширната Индия с нейните демократични светски традиции, където те процъфтяват в демократично общество, за да опровергая в общи линии идеята, че Китайската народна република не може да бъде демократична.

Heidi Hautala, автор. – (FI) Г-н председател, това, което е важно относно случая на Liu Xiaobo, е че сега цели 10 000 души изразиха открито своята подкрепа за него и аз считам, че Европейският парламент следва да признае смелостта на тези хора и да ги похвали за нея.

Същевременно следва да си припомним, че самата китайска държава е дала обещание да подобри положението с правата на човека. Китай се опита да се присъедини към Съвета по правата на човека на ООН, заявявайки, че ще поеме ангажмента да насърчава и защитава правата на човека и че ще поддържа най-високи стандарти в тази област. Следователно това са собствените обещания на Китай пред Организацията на обединените нации и ние трябва да се позоваваме на тях.

В настоящата резолюция също така се говори за диалозите за правата на човека между ЕС и Китай, и колкото и да искаме да бъдем оптимисти, крайният резултат е, че те едва ли са от някаква полза. Институциите на Европейския съюз също трябва да обмислят помежду си как да подобрят техните собствени стратегии и да накарат Китай да разбере, че ангажиментите му по отношение на въпроси, свързани с правата на човека, са също и наша грижа, и че бъдещето на сътрудничеството между нас зависи основно от тях.

Накрая, можем да попитаме защо политиката на Европейския съюз относно Китай е толкова непоследователна и непостоянна, и какво можем да направим в това отношение. От своя страна, Европейският парламент със сигурност ще подкрепи Комисията в съвместното усилие за създаване на нова стратегия с Китай.

Cristian Dan Preda, *от името на групата PPE.* – (RO) „Ние следва да сложим край на практиката да гледаме на словото като на престъпление“. Това твърди Liu Xiaobo в „Харта 08“ – политическият манифест, издигнат от него и подкрепен, както вече беше казано, от хиляди китайски граждани. Liu Xiaobo е осъден на 11 години лишаване от свобода и ще бъде лишен от политически права за още две години за това, че е направил такова изявление, и за неговата непрестанна подкрепа за правата на човека. Считам, че това наказание е показателно за китайските органи, които засилват своята кампания срещу активистите за правата на човека. Допълнително доказателство за това излиза наяве от съобщението тази неделя, че Tzu Yong Jun – лидер на движението от времето на събитията на площад „Тянанмън“, също е бил осъден на девет години лишаване от свобода.

В резултат на това считам за изключително важно темата за правата на човека да се повдигне като част от следващата среща на върха ЕС–Китай, както се посочва в член 9 от резолюцията.

Считам, както беше предложено и от г-жа Hautala, че диалогът не е достатъчен за правата на човека. Въпросът за правата на човека трябва да се разглежда като част от срещите на високо равнище, защото досега диалогът не е дал никакви резултати.

Zigmantas Balčytis, *от името на групата S&D.* – (EN) Г-н председател, Европейският съюз договаря ново рамково споразумение с Китай, което ще открие по-нататъшен път за развитие на икономическите отношения с тази държава.

Тези отношения са много трудни, но ние не можем да си затваряме очите пред многократните нарушения на правата на човека и по отношение на правовата държава.

Европейският съюз трябва да засили диалога за правата на човека „ЕС–Китай“. Този диалог, въведен през 2000 г., се оказа неефективен. Европейският съюз, и по-специално върховният представител, следва да гарантира координирана и ефективна обща външна политика на ЕС за Китай. Зачитането на правата на човека трябва да послужи за основа на тази политика.

Helga Trüpel, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-н председател, когато Китай беше избран за домакин на Олимпийските игри, аз първоначално се надявах, след всичките обещания на Китай да подобри положението с правата на човека, че това вероятно ще се случи.

Въпреки това по време на Олимпийските игри и след тях ние, за съжаление, трябваше да признаем, че няма подобрение, а по-скоро има влошаване на положението с правата на човека. Сега, след издаването на присъдата срещу Liu Xiaobo, станахме свидетели дори на забраняване на партия на хомосексуалисти от полицията, което очевидно заплашва да доведе до политическа ледникова епоха за дисидентите, защитниците на правата на човека и хомосексуалистите в Китай.

По тази причина ние искаме незабавно освобождаване на Liu Xiaobo и на другите защитници на правата на човека, и по-специално призоваваме Китай – ако иска да бъде признат партньор в международната общност – да сложи край на истеричните мерки за налагане на цензура и методи за наблюдение.

Това, разбира се, се отнася по-конкретно за интернет. Ние не приемаме политическото филтриране в интернет. Изключително важният елемент на основните права – свободата на изразяване на мнение, трябва да бъде защитаван във всички държави в света. Правата на човека са всеобщи и неделими, било то в Европа, САЩ, Судан или в Китай. Ще се наложи Китайската народна република да свикне с това, ако наистина иска да има различна роля.

Твърдо съм убедена, че като европейски граждани ние трябва ясно да покажем на Китай, в рамките на нашите официални отношения на срещите на върха – именно защото сме заинтересовани от сътрудничеството в областта на политиката за защита на климата, на политиката в областта на околната среда и на регулирането на финансовите пазари – че спешно се нуждае от промяна на своята политика в областта на правата на човека.

Lorenzo Fontana, *от името на групата EFD.* – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, един от най-значимите проблеми относно правата на човека в Китай е използването на принудителен труд в китайските концентрационни лагери Лаогай.

Този въпрос, освен че се отнася до истинска форма на съвременно робство, засяга особено европейската икономика. Всъщност много стоки, които излизат от китайския пазар, със сигурност са произведени от задържаните в Лаогай, с очевидно съкращаване на разходите за труд, което води до нечестна конкуренция по отношение на европейските стоки.

Съдейки също така по опита на САЩ, които вече са приели някои закони за забрана на вноса на китайски стоки, произведени в Лаогай, Европа може и трябва да направи всичко възможно да предотврати влизането на стоки, произведени изцяло или отчасти с принудителен труд.

Първо, необходимо е да бъде проведена кампания за повишаване на обществената осведоменост относно въпроса и, второ, за всички продукти, внасяни в Европа, следва да се изискват същите критерии за хигиена и безопасност, които се изискват от европейските продукти, и трябва да бъде въведено законодателство за етикетиране, за да се гарантира проследимостта на стоките.

Освен това от предприемачи, които инвестират в Китай, трябва да се изисква да следват точни правила относно правата на работниците. Накрая, трябва да въведем правила и преди всичко да гарантираме, че те се спазват, така че да има абсолютна забрана за внос на стоки, произведени с принудителен труд.

Убеден съм, че това е единственият начин, по който наистина можем да помогнем на китайския народ в борбата му за правата на човека. Ако това не се случи, ще продължаваме да бъдем съучастници, които искат да откажат на тези хора тяхната свобода.

Edward McMillan-Scott (NI). - (EN) Г-н председател, имам честта да бъда заместник-председател на Европейския парламент, отговарящ за демокрацията и правата на човека. Резолюцията наистина се концентрира върху Liu Xiaobo — главния автор на „Харта 08“. На моя уебсайт charter08.eu има версия на английски език.

След последното ми посещение в Пекин през май 2006 г. всички дисиденти, с които имах контакт, бяха задържани, лишени от свобода и в някои случаи изтезавани, като например Hu Jia, който все още е в затвора, а се нуждае от медицинско лечение, и по-специално Gao Zhisheng, за когото се съобщава, че е изчезнал след три години и половина лишаване от свобода, че е бил под домашен арест и подлаган на изтезания, които са причина за двата му опита за самоубийство. Откритите писма на Gao до режима през 2005 г. определиха тона за „Харта 08“. Неговото разследване на преследването на духовната будистка група „Фалун Гонг“ предизвика широка подкрепа в Китай. Считам, че органите трябва да покажат Gao Zhisheng и да го освободят.

Никой не трябва да се съмнява за това, че Европейският парламент няма да се откаже от въпроса за реформа в Китай и, разбира се, в Тибет.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Г-н председател, непоносимо е търговските интереси да бъдат по-облагодетелствани в отношенията между ЕС и Китай, а изискването за зачитане правата на човека и демократичното развитие да бъде поставен, повече или по-малко, в ролята на сърдечни пожелания.

Следя с интерес смелостта, проявявана от компанията Google, и нейните планове да прекратят сътрудничеството с китайските органи във връзка с филтрирането на интернет уебстраници и с цензурата, и дори да напуснат държавата. Същевременно Google очевидно призовава за свобода на словото на китайските потребители на интернет.

Споделям тревогата на моите колеги относно лечението на Liu Xiaobo и на други китайски политически затворници и се надявам, че Съветът и Комисията ще се заемат със случая Xiaobo на следващата среща на високо равнище ЕС-Китай. Споразуменията, които се договарят в момента, трябва да посочват ясно, че бъдещото развитие на търговските отношения с Китай ще бъдат обвързани много по-ефективно с политическия диалог и със зачитането на правата на човека.

Gesine Meissner (ALDE). - (DE) Г-н председател, разговаряхме за различни неща относно това, кой би бил правилният начин да постъпим в разговорите с Китай и да упражним натиск върху нея, защото е ясно, че много малко неща правят впечатление на тази държава. Г-жа De Keyser каза, че поради тази причина нейната група е оттеглила подписа си. Не считам това за правилния начин да се върви напред. Като Европейски съюз, който е включил правата на човека в Хартата на основните права и в Договора от Лисабон, повече от всички трябва да продължаваме да посочваме нарушенията на основните права на човека. За нас няма други възможности в момента. Когато измислим нещо по-добро, веднага ще се отзова и ще дам подкрепата си.

Тук обаче не става въпрос само за Liu Xiaobo; а също така и за Gao Zhisheng, който е изчезнал, и сега чуваме да се твърди, че е извършил самоубийство. Всички предполагаме, че той вероятно е бил убит по един или друг ужасен начин. Това е неприемливо. Във връзка с Олимпийските игри разбрахме, че ако отидем в Китай и установим контакт на място, абсолютно нищо няма да се промени по отношение на положението с правата на човека. Всички се надявахме това да се случи, но то не стана. Затова трябва да не спираме с нашите настойчиви призови.

Нели Крус, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, Европейският съюз изрази ясно своята дълбока загриженост относно прекомерно тежката присъда от 11 години лишаване от свобода срещу видния защитник на правата на човека Liu Xiaobo за неговата роля като автор на „Харта 08“ – план за реформа в Китай, основан на демократичните принципи и правата на човека – и за публикуване на редица есета във връзка с въпроси относно правата на човека в интернет.

Отдаваме голямо значение на свободата на мисълта и на изразяване, които, както всички знаем, са крайъгълен камък на нашата демократична система. Присъдата срещу г-н Liu е напълно несъвместима с правото на свобода на изразяване, включено в Международния пакт за гражданските и политическите права, който Китай е подписала. Между другото отдаваме значение и на защитата на правото на изразяване на сексуалната ориентация, както беше споменато от г-жа Trüpel.

Европейският съюз направи опит да наблюдава съдебния процес и дълбоко съжаляваме, че нашите наблюдатели не бяха допуснати в съдебната зала. Детайлите по процеса, които въпреки всичко успяхме да научим, сочат ясно, че на г-н Liu не е била дадена възможност да представи истинска защита и че той не е получил справедлив процес. Европейският съюз ще продължи да призовава китайското правителство за безусловно освобождаване на г-н Liu и за слагане край на тормоза и задържането на други лица, които са подписали „Харта 08“.

Цялата ни политика по отношение на Китай е политика на конструктивно ангажиране в рамките на нашето стратегическо партньорство. В няколко случая в миналото приветствахме напредъка на Китай по отношение на социалните и икономическите права, а така също и за въвеждане наскоро план за действие на Китай в областта на правата на човека, но от друга страна, съществуват изключително сериозни опасения по отношение на гражданските и политическите права и на редица неотдавнашни събития като тези, които уважаемите членове на Парламента са повдигнали в проекторезолюцията.

Ангажиментът на ЕС относно правата на човека се изразява по време на нашите редовни политически контакти, и по-специално по време на нашия диалог за правата на човека с китайските органи. Както знаете, последното заседание се проведе на 20 ноември миналата година в Пекин. Добрите ни взаимоотношения позволяват да обсъждаме открито тези въпроси. Миналата година, на дванадесетата среща на високо равнище ЕС-Китай, проведена в Нанцзин, бяха повдигнати въпроси относно правата на човека както по време на обсъжданията, така и на пресконференцията.

Г-жа Vergiat и г-жа Korhola засегнаха въпроса за кибератаките срещу Google. Комисията счита, че това е още едно тревожно събитие в рамките на свободата на изразяване в Китай. Ние, естествено, наблюдаваме внимателно ситуацията. Знаем, че в момента се провеждат консултации между компанията и китайските органи. Ще останем бдителни, в случай че подобни атаки бъдат насочени срещу компании в ЕС.

Нека да уверя Парламента, че ще продължим да повдигаме тези въпроси, включително на най-високо равнище, припомняйки международните задължения на Китайската народна република по отношение на правата на човека. Също така припомняме китайските конституционни гаранции за свободата на изразяване. Всички споделяме целта за един по-открит и по-прозрачен Китай, спазвайки международните стандарти за правата на човека и работейки съвместно, за да се справим с глобалните предизвикателства. За да постигнем това, трябва да продължаваме да работим за развитието на нашето стратегическо партньорство.

Искам да отговоря на въпроса на г-жа De Keyser. Относно екзекуцията на британския гражданин Akmal Shaikh, Европейският съюз осъди неговата екзекуция с възможно най-силни фрази. Съюзът дълбоко съжалява за факта, че Китай не чу многократните призови на Европейския съюз и на една от неговите държави-членки за промяна на смъртната присъда, издадена срещу г-н Shaikh.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в 12,00 ч.

Писмени изявления (член 149)

Cătălin Sorin Ivan (S&D), в писмена форма. – (RO) Правото на живот, правото на свобода на изразяване и правото на свобода на мисълта формират здравата основа на европейската интеграция и на нашата визия за света. Когато един от нашите партньори, в конкретния случай Китай, многократно нарушава тези права, сме длъжни да отговорим. Но не следва да вършим това въз основа на модела „засрами и обвини“ и да обвиняваме Китай, като пренебрегваме различията в културата и цивилизацията, които ни разделят. Настоящата резолюция относно нарушаването на правата на човека в Китай, и по-специално в случая на Liu Xiaobo, е доказателство за прекалено опростен подход към проблемите, пред които е изправено китайското общество. Не приехме наша позиция в подкрепа на принципа за неприкосновеността на правата на човека, залегнал в основата на

резолуцията, която безрезервно подписваме. Всъщност въпросът се състои в начина на представянето. За да постигнем желаните от нас резултати, трябва да поддържаме атмосфера без конфликти между нас и Китай. Това е единственият начин, по който можем да допринесем за развитието на Китай в посока към общество с дълбоко отношение към важността на зачитането на правата на човека.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *в писмена форма*. – (EN) „Не бъдете зли“ е известното мото на Google. Тяхната политика в Китай през годините беше подложена на критика, в която се повдигаше въпрос за мотото. Групи за защита на правата на човека обвиниха Google в оказване на помощ на китайското правителство в репресирането на гражданите, и по-специално на активистите за правата на човека. Очевидно Google няма да бъдат толкова зли в бъдеще. Тяхното решение да започнат да оперират с нефилтрирана търсачка в Китай заслужава най-горещи поздравления. С оповестяване на промяната в тяхната политика по отношение на Китай Google рискува да загуби печалби от най-големия интернет пазар в света и потенциално се отказва от почти 400 милиона потребители. В този конкретен случай Google доказва, че една голяма мултинационална компания наистина може да се придържа към своята политика на етика. С нейните учредители все още на борда и управляващи компанията, Google има пълната възможност да обмисли своите основни ценности и убеждения при всяко свое действие в бъдеще. И ако продължи да преуспява, Google ще докаже, че не съществува вътрешно присъщо противоречие между това да се правят пари и да се действа по устойчив и хуманен начин.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Налице са повтарящи се нарушения на правата на човека в Китай и ние не можем да пропуснем да ги осъдим. Фактът, че ЕС е един от главните икономически партньори на Китай, увеличава нашата отговорност за осъждане на всички актове на нарушаване на правата на всеки гражданин и специално на онези, които защитават свободата на изразяване и правата на човека в тази държава. От решаващо значение е Китайската народна република да зачита и изпълнява ангажиментите, които е поела пред Съвета по правата на човека.

Alajos Mészáros (PPE), *в писмена форма*. – (SK) Колкото по-голяма е дадена държава в географско отношение и колкото по-независима е икономически, толкова по-трудно е от нея да се изисква да спазва правата на човека. Считаю за неприемливо, че в своите отношения с Китай Европейският съюз продължава да поставя на първо място икономическите интереси. Единственото, което можем да правим на почти всяка среща на по-високо дипломатическо равнище, е да напомним плахо въпроса за нарушаването на правата на човека в държавата. В Европа ние, за съжаление, сме преживели много негативни случаи с практиките на комунистическите режими по отношение на потискането на правата на човека. Ето защо съм убеден, че истинският брой на нарушенията на правата на човека е много по-голям, отколкото информацията ни кара да вярваме. Поради тази причина е налице неотложната необходимост да накараме Китай да зачита правата на човека, дори с цената на икономическа и политическа жертва. В противен случай събитията в Китай могат да окажат неблагоприятно въздействие върху цялостното развитие на общата политическа обстановка в Азия с последващи въздействия върху глобалната икономика и политика.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Гласувах в подкрепа на резолюцията, която осъжда нарушенията на правата на човека, защото ние, като обикновени хора или като граждани, не трябва да допускаме или да се съгласяваме те да бъдат нарушавани. Поведение вредно за хората, за техните свободи и права, които им бяха отказани преди много години, е противоположно на основите, върху които е изградена западната демокрация. Диалогът между Европейския съюз и Китай, започнал през 2000 г., не доведе до очакваните резултати. Затова трябва да се попитаме дали сме направили всичко, което сме могли да направим, и ако отговорът е „не“, трябва да приложим разпоредбите на резолюциите относно ефективността на икономическото сътрудничество. Правата на човека трябва да станат основа на диалога между Европейския съюз и Китай, а интересите на хората да стоят над икономическите интереси.

Задържането и осъждането на участника в мирни действия и активист за правата на човека Liu Xiaobo, който призовава за по-голяма демокрация в Китай, е ясен сигнал, че настоящите ни мерки не са ефикасни. Затова освен резолюциите е добре да вземем други мерки, които ще създадат възможност за по-голямо зачитане на това, за което се бори Liu Xiaobo, а така също хиляди китайци и много други хора в света.

Преди тридесет години в Китай започна извършване на реформи, което показа на света, че нещо се променя, че може да се направи нещо в полза на обществото. Днес очакваме същото. Днес искаме да имаме партньор, който зачита основни за нас принципи.

3.3. Филипините

Председател. - Следващата точка е разискването на шест предложения за резолюция относно Филипините⁽³⁾.

Fiorello Provera, автор. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, серията от убийства, извършвани по целия свят по религиозни, политически и други причини, днес, за съжаление, е ежедневна реалност. Аз обаче съм удивен от жестокостта, с която са били убити 57 души, докато са се редили на политическо събрание, за да подкрепят кандидат за президентските избори във Филипините.

Това е хладнокръвно клане, извършено от въоръжена група в името на революцията, което трудно може да се проумее. Освен това масовите убийства не са изолиран случай в тази държава, където в някои региони като Минданау в продължение на години се извършват въоръжени въстания, включително и по религиозни подбуди.

Освен че изразихме своевременно съболезнования за кървавите събития, считам, че трябва да предложим нашата силна подкрепа на филипинското правителство, за да установим по какъв начин Европа може да бъде полезна в решаването на сериозните въоръжени конфликти и антагонизма, които потапят в кръв тази злочеста държава.

Martin Kastler, автор. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, клането, извършено на 23 ноември миналата година в провинция Магинданао във Филипините, беше черен ден за правата на човека и варварски акт на тероризъм. Петдесет и седем души бяха убити, жени бяха изнасилени, хора бяха ранени — всички те предават кърваво послание. Като журналист по-специално бях поразен от факта, че сред убитите имаше 30 журналисти. Според известната Група по международни кризи в никой друг регистриран случай не са били убивани повече журналисти в един инцидент. По тази причина е уместно Европейският парламент да направи ясно изявление, както правим днес в настоящата проекторезолюция.

Въпреки това, като група на Европейската народна партия (Християндемократи), искаме тонът на настоящия текст да бъде смекчен на три места чрез разделно гласуване, тъй като трябва да подкрепим филипинското правителство в борбата му срещу тероризма и насилието, и затова нека спестим прекалено обвинителните коментари, насочени към правителството. Ето защо, от името на групата PPE, искам отделно гласуване на съображение Е. В него Филипините са обвинявани за това, че там се проявяват всички отличителни белези на една неработеща правна система.

В параграф 2 искаме да се заличи намека за така нареченото „първоначално забавяне“ в разследването.

Накрая, в параграф 6 се твърди, че няколко лица в неизвестност са държани във филипински затвори. В момента това също е недоказано предположение и по наше мнение трябва да се заличи.

Charles Tannock, автор. – (EN) Г-н председател, това страшно престъпление в Магинданао без съмнение заслужава най-силно осъждане. То разкрива дълбоките корени, които е пуснало беззаконието в някои части на Филипините.

За това мрачно събитие има много причини: разпръснатият характер на островите на Филипинския архипелаг, слабото централно управление, корупцията, бедността и нестихващите терористични ислямистки бунтове на юг, подкрепяни от Ал Кайда.

Това престъпление очевидно е политически мотивирано, поради което трябва да се разглежда в по-широк социален и исторически контекст. Трябва да не пренебрегваме усилията, които филипинското правителство е положило за развиване на по-демократична политическа култура през последните 25 години след падането на диктатора клептократ Фердинанд Маркос. Нито пък трябва да подценяваме екзистенциалната заплаха от терористите от групата „Абу Сайеф“ и начина, по който те дестабилизират цялото общество, което съставя филипинската държава.

Конструктивният ангажимент и целенасочената помощ предлагат най-добра възможност за оказване на помощ на Филипините — държава, която в много отношения споделя нашите общи ценности, за да им се позволи да вградят принципа на правовата държава в централното и в местното управление.

Marc Tarabella, автор. – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, миналият ноември имах възможността да посрещна г-жа Edita Burgos, майката на Jonas Burgos, в Европейския парламент. Този млад филипинец беше отвлечен от въоръжени мъже в оживения търговски център на Манила на 28 април

(3) Вж. протокола.

2007 г. От този ден нито семейството му, нито близките му имат новини за него. Jonas Burgos е един от стотиците хора, които са изчезнали или са били убити във Филипините. Убийствата се извършват напълно безнаказано, а извършителите рядко са привлечени под отговорност.

Гледайки напред към изборите през май 2010 г., се страхуваме от увеличаване на престъпността и от похищение на всички, които се противопоставят на правителството, което е на власт. Осъждаме клането, извършено в Магинданао на 23 декември миналата година, и се надяваме, че на убийствата и изтезанията, които са претърпели членовете на конвоя на Ismael Mangudadatu, ще бъде дадена яснота.

Rui Tavares, автор. – (PT) Г-н председател, преди по-малко от две десетилетия Филипините пробудиха надежди в целия свят, когато поставиха начало на вълната на демокрацията в Азия. Това ни накара да се изпълним с надежди за правата на човека в този район, за увеличаването на правата на служителите, на студентите, правата на хората и за нормална обстановка на изборите и демократичните процеси в тези държави.

Сега, когато светът е насочил вниманието си в друга посока, не можем да оставим демократичната обстановка във Филипините да се влоши. През последните няколко години имаше много тревожни случаи на корупция, и по-специално на насилие и тормоз, насочени срещу опозицията по време на изборите.

Най-тревожното събитие, което е и предмет на нашата резолюция, е клането в Магинданао, убийството на 46 души, които са следвали конвоя с кандидатурата за изборите на кандидата на опозицията г-н Mangudadatu. Предполага се, че те са били заклани от членовете на група, свързана с фамилия с господстващи позиции в провинция Магинданао — родът Amratuan.

Наред с другите неща искам да насоча вниманието към факта, че в клането са били убити 30 журналисти. Това го прави най-голямото клане на журналисти в световната история.

Очевидно е, че самият Парламент е разсеян и не внимава много върху това, което се обсъжда, което е жалко, но не можем да допуснем разсеяността на света да позволи на Филипините да изпаднат в положение, при което от най-добрия пример за демокрация, познат на света, да се превърнат в най-лошия само две десетилетия и половина по-късно.

Необходимо е да бъде проведено разследване за извършеното клане и е необходимо да се изиска от президента Глория Аройо, която е свързана с фамилията Amratuan, като много належаща задача да доведе разследванията до край. За Филипините е важно също така да знаят, че Европа е бдителна и внимателно наблюдава събитията в държавата.

Barbara Lochbihler, автор. – (DE) Г-н председател, причината за тази неотложност е бруталното убийство на 57 души, които са придружавали политик, когато е отивала да се регистрира като кандидат в изборите за поста управител на провинция. Извършителите са от местна милиция, като са участвали и някои местни полицаи.

Бруталното нападение е краен пример за застрашителното увеличаване на политически мотивираните извънсъдебни екзекуции и за насилственото изчезване на хора, което продължава с години, без дори за тези престъпления да бъдат проведени разследвания.

Правителството не проявява никаква видима воля за предприемане на решителни мерки за противопоставяне на престъпленията. От стотици случаи само два са били разследвани и нито един висш служител не е даден под съд във връзка с тях. През 2008 г. специалният докладчик на ООН относно извънсъдебните екзекуции писа, че убийствата са довели до ликвидиране на лидери на гражданското общество, включително защитници на правата на човека, членове на профсъюзи и поддръжници на поземлената реформа, до сплашване на голям брой дейци на гражданското общество и до стесняване на политическия дискурс на държавата.

Такава е атмосферата, в която Филипините се подготвят за изборите през май. Съществува опасност от извършване на още политически убийства. Затова е крайно наложително филипинското правителство да предприеме ефективни мерки, за да се сложи край на престъпленията.

Искам да направя устно предложение за изменение. Параграф 6 гласи: „...освобождаване на всички лица в неизвестност, които все още са държани в плен“. Искаме да заменим този текст със следния: „да положи всички усилия, за да гарантира безпрепятствено завръщане на всички лица, които са били отвлечени, при техните семейства“.

Justas Vincas Paleckis, от името на групата S&D. – (LT) Ако гражданин на Централна Европа беше попитан какво се случва на Филипините, той не би могъл да отговори и би казал, че по телевизията не дават нищо по

въпроса и затова обстановката там вероятно е спокойна. Политическите убийства обаче, войната между фамилиите, погребването на живи хора, кланетата с верижни триони, военното положение — това е ежедневният живот във Филипините. Съвсем наскоро 57 души бяха убити, половината от тях — журналисти. Това е изобщо най-големият брой жертви на журналисти в света. Призоваваме правителството, изискваме от него незабавно да спре тези случаи, да разформира частните милиции и да сложи край на безнаказаността. Това ще бъде от особено значение по време на предстоящите избори.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). — (PL) Г-н председател, президентските и парламентарните местни избори са насрочени за 10 май. Сега е моментът да направим всичко възможно, за да гарантираме, че те ще бъдат честни избори. На първо място е необходимо да се установи кой е отговорен за убийството през ноември на 57 журналисти, членове на семейството и сътрудници на Ismael Mangudadatu — кандидат за управител на провинция Минданау. До този момент местните правоприлагащи органи не са показали никаква решимост да открият извършителите на клането. В разследването са направени толкова много грешки, че в него дори се разрешава използването на сила в политиката. Филипинското правителство най-малкото трябва да е готово да посрещне хората от престъпния свят, които винаги са използвали възможността по време на последните предизборни кампании да извършват голям брой политически мотивирани отвлечения, а сега са убити повече от 100 кандидати.

Освен това Филипините трябва да предприемат мерки за ефективно използване на средствата, предоставени по програмата ЕС-Филипини за подкрепа на съдебната система, която е въведена за укрепване на съдебната система и за изграждане на гражданско общество. Затова изборите през май ще бъдат не само проверка за ефективността на филипинските органи, но също така и за ефективността на нашите инструменти за оказване на помощ.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). — (ES) Много накратко, искам само да кажа, че сме в нова година, с нов Договор, но със същите лоши навици като преди. На нас все още ни липсва присъствието на Съвета при такъв вид разисквания по неотложни въпроси и все още продължава да ни липсва междуинституционалният диалог, който да ни даде възможност да реагираме при такъв вид случаи.

В конкретния случай с Филипините трябва да посоча още веднъж, че независимо, че тази ситуация не оказва въздействие върху други като Хаити, фактът, че през последното десетилетие почти 1000 души са изчезнали или починали, означава, че е налице структурен проблем, който изисква структурни мерки.

Не можем винаги да действаме въз основа на това, което пише в заглавията. Трябва да действаме въз основа на проблемите и фактът, че главните засегнати са защитници на правата на човека и журналисти, означава, не само че не можем да отминаваме такива случаи в мълчание, но също така, че в отговор на тях трябва да действаме категорично.

Ryszard Czarnecki (ECR). — (PL) Г-н председател, защитата на правата на човека е запазена марка на Европейския съюз. Дълбоко съжалявам, че тази запазена марка не е важна за испанското председателство и че в момента тук няма представители на Съвета. Това е много обезпокоително и направо скандално положение. Разговаряме за правата на човека, искаме да ги защитим, но тук няма никой от Съвета и няма представители на държавата, която ще ръководи Европейския съюз през следващите шест месеца. Това наистина е абсолютно неприемливо положение.

Ще бъда съвсем кратък, защото искаме да гласуваме. Филипините са държава с християнска традиция, водеща началото си от култура, която е отчасти европейска. Специално в тази държава правата на човека трябва да се зачитат, защото те често не се зачитат на този континент. Трябва да говорим открито за това и да проявим солидарност с всички, които страдат от дискриминация във Филипините. Ролята на Европейския парламент е да се произнесе по темата.

Нели Крус, член на Комисията. — (EN) Г-н председател, представлявам върховния комисар и Комисията.

Клането в Магинданао на остров Минданау, извършено на 23 ноември миналата година, при което 57 души бяха убити, отвори дългогодишните въпроси относно правата на човека във Филипините, свързани с изчезвания или необяснимото убиване на граждани, и с ефективната безнаказаност на извършителите в миналото.

В този случай правителството реагира бързо и предприе решително действие, за да даде извършителите под съд. Това е много похвално. Важно е да се скъса с културата на безнаказаност около такива убийства и да им се сложи край.

Правителството предприе някои важни мерки за засилване на правата на човека. Настоящата администрация на президента Аройо премахна смъртното наказание и съвместно с Асоциацията на страните от Югоизточна Азия (АСЕАН) се застъпи за включване на разпоредби за правата на човека в наскоро приетата харта на АСЕАН.

Цел, която все още предстои да се постигне, е да се приключи с четиридесетгодишния конфликт с мюсюлманските бунтовници в Минданау въз основа на мирно споразумяване, което да е справедливо за всички страни. Изглежда, че развитието продължава, като се появяват надежди за постигане на споразумение по-късно тази година. Трябва да се отбележи, че клането в Магинданао беше извършено между политически фамилии — между другото всичките мюсюлмански — а това само по себе си не беше свързано с междуобщностните конфликти.

Европейският съюз има добре установен диалог с правителството на Филипините, по време на който двете страни обсъждат широк кръг от въпроси, включително правата на човека. Също така водим преговори за споразумение за партньорство и сътрудничество с Филипините, което ще включва важни ангажименти относно правата на човека. Активно подкрепяме правителството в неговите усилия за подобряване на зачитане правата на човека.

В съгласие с правителството поставихме начало на програмата ЕС-Филипини за подкрепа на съдебната система (EPJUST). Това е много навременно действие, насочено към изграждането на капацитет на филипинските съдебни органи, включително на персонала на полицията и военните, за да им се помогне за разследване на случаите на извънсъдебни убийства и за да бъдат осъдени виновниците за убийствата. Също така следва да създадем система за мониторинг, за да развиваме доверието. EPJUST има първоначална продължителност от 18 месеца, финансира се от инструмента за стабилност и може да бъде продължена. Освен това имаме текущи проекти на местно равнище за насърчаване зачитането правата на човека. Те включват мониторинг на изпълнението на международните ангажименти, действия за подкрепа на ратификацията на Римския статут на Международния наказателен съд (МНС) и обучение на гласоподавателите.

В момента ЕС също така оказва помощ в мирния процес на Минданау основно чрез подкрепа за социалните служби и чрез дейности за изграждане на доверие, но имаме готовност да направим повече, ако процесът се развие.

Председател. – Разискването приключи. Следва да се проведе гласуването.

Искам да напомня на г-жа Lochbihler да внесе нейното устно предложение за изменение в подходящия момент по време на гласуването.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Г-Н PITTELLA

Заместник-председател

4. Съобщение на председателя: вж. протокола

5. График на месечните сесии: вж. протокола

6. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

7. Време за гласуване

7.1. Скорошните атаки срещу религиозни малцинства в Египет и Малайзия (гласуване)

7.2. Нарушаване на правата на човека в Китай и по-специално случая на Liu Xiaobo (гласуване)

7.3. Филипините (гласуване)

Barbara Lochbihler, автор. – (EN) Г-н председател, бихме искали да се замени изречението в параграф 6, което гласи: „освобождаване на всички лица в неизвестност, които все още са държани в плен“.

Вместо това, искаме да предложим следната формулировка: „полагане на всички възможни усилия, за да се гарантира, че всички отвлечени ще бъдат благополучно върнати в семействата им“.

(Устното предложение за изменение се приема)

7.4. Европейска стратегия за Дунавския регион (гласуване)

(Втората част се отхвърля)

8. Обяснения на вот

Устни обяснения на вот

Предложение за резолюция В7-0031/2010

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на резолюцията относно Европейската стратегия за Дунавския регион, защото мисля, че Европейският съюз се нуждае от подобни регионални стратегии. Убеден съм, че прилагането на такива стратегии може да окаже много положително влияние върху регионалното развитие и следователно може да се отрази върху живота на жителите на региона и да подобри неговото качество. Несъмнено е, че именно към гражданите на Европейския съюз са насочени нашите действия, имам предвид действията на Парламента и на Европейския съюз. Затова гласувах „за“ приемането на резолюцията.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, аз приветствам Дунавската стратегия като европейска по същността си стратегия. Тя свързва една от учредителките на Европейския съюз, Германия, с две от най-новите държави-членки на ЕС – България и Румъния. Тя също така свързва следващата страна кандидатка, Хърватия, със страната, която се стреми да получи статут на страна кандидатка, а именно Сърбия. Доволен съм, че целта е да бъдат включени също така Чешката република, Черна гора и някои други държави, които исторически и географски принадлежат към същата група, въпреки че не са разположени на река Дунав.

Настоявам обаче Бавария да не бъде пренебрегвана в този случай. Ако беше независима, Бавария щеше да бъде втората по големина държава, разположена на Дунав, след Румъния. Бавария има специален интерес към Дунавската стратегия и затова аз съм благодарен и удовлетворен, че приемаме тази стратегия.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, още веднъж виждаме как Европейският съюз отдава предпочитание на формата пред съдържанието. Току-що гласувахме серия от резолюции, осъждащи нарушаването на правата на човека в Китай. Какво обаче прави Европейският съюз в действителност? Изолираме Тайван, съгласихме се по принцип да продаваме оръжие на комунистическия режим в Пекин и сътрудничим с него при създаването на конкурентна на американската система за глобално позициониране (GPS), която президентът Ширак нарича „технологичен империализъм“.

Вижте как лицемерието е издигнато в ръководен принцип! Ние се вайкаме за правата на човека и след това отпускаме средства за „Хамас“. Отказваме да се занимаваме с дисидентите противници на Кастро в Куба, пренебрегваме демокрацията в рамките на нашите граници, когато резултатите от референдумите не са ни по вкуса, но продължаваме да си внушаваме, че сме от добрите, защото – вижте текста на нашата резолюция за правата на човека!

Предстои ни да наблюдаваме един изключителен спектакъл, когато изпратим баронеса Аштън като наш външен представител в Иран и Куба и на други такива места, за да им обясни, че нямат достатъчно демокрация, като се има предвид, че тя самата нито веднъж през цялата си кариера не е била избирана на никакъв пост, нито е призовавала своите съграждани да гласуват „за“ или „против“ нея.

Ако ми позволите, ще завърша, като поздравя добрите хора в Масачузетс за това, че изразиха позицията си срещу прекомерните данъци и прекомерната намеса на правителството. Именно хората в Масачузетс започнаха революцията против идеята, че облагането с данъци е възможно без съгласието на обществеността. И ние тук, в Европа, имаме нужда от такава революция.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Г-н председател, искам да изразя задоволството си от приемането от страна на Европейския парламент на резолюцията относно атаките срещу християнските общности. Членовете

на Европейския парламент не могат да останат безмълвни по отношение на атаките срещу християнските малцинства по света, защото този въпрос засяга основите и корените на нациите от Европейския съюз. За да звучи гласът ни убедително обаче, днес трябваше да приемем две изменения, предложени от групата на Европейските консерватори и реформисти, с цел да се дистанцираме от решението на Европейския съд по правата на човека по отношение на носенето на кръстове. Съжалявам, че това не се случи, защото ние трябва да помним фундаменталната роля, която християнството е изиграло във формирането на историческата и културната идентичност на Европа и да подпомагаме и защитаваме тези ценности както по света, така и в Европейския съюз.

Председател. – Г-н Piotrowski, позволих Ви да говорите, въпреки че нямате право на това, защото обяснения на вот са допустими само по отношение на стратегията за Дунавския регион, а не по отношение на извънредните резолюции. Така или иначе, Вие вече говорихте, затова заявявам, че отсега нататък няма да има обяснения на вот по извънредните резолюции. Ето защо – ще кажа също за сведение на ораторите, които са се регистрирали – обясненията на вот могат да се отнасят само за Европейската стратегия за Дунавския регион.

Устни обяснения на вот

Предложение за резолюция B7-0031/2010

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н председател, аз също искам да говоря за дискриминацията, на която са подложени християните в Африка и Азия, но, разбира се, ще говоря за стратегията по повод на един изключително важен въпрос. Нека припомним, че Дунав е втората по дължина река в Европа след Волга. Дунав протича през 10 европейски държави и общо 17 държави са разположени в басейна на тази река. Това несъмнено е въпрос на определена отговорност, на определено предизвикателство за Европейския съюз, защото, освен всичко останало, някои от тези държави понастоящем са засегнати от изключително тежката криза. В това число имам предвид държави-членки на Европейския съюз. По този начин Европейският съюз показва определена солидарност. Надявам се, че той ще покаже същото отношение и в други случаи.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на резолюцията относно стратегията за Дунавския регион. Защо? Защото тя показва, че Европейският съюз е отворен към специфични региони, към региони, които имат обща характерна черта, като например дълга река, протичаща през тях. Бих искал също да изразя задоволството си, че измененията, предложени от групата на Европейските консерватори и реформисти, не бяха приети. Това направи нашата резолюция по-ясна. Искан ми се тази резолюция да бъде също така последвана от насочване на вниманието към други характерни региони, в това число вероятно коридора на река Одра.

Писмени обяснения на вот

Предложение за резолюция B7-0031/2010

Maria Da Graça Carvalho (PPE), в писмена форма. – (PT) Приветствам заключенията на Европейския съвет от 18 и 19 юни 2009 г., който отправи призив към Комисията да състави Европейска стратегия за Дунавския регион до 2011 г. Гласувам в подкрепа на предложението за резолюция, представено тук. Дунавският регион е изправен пред някои предизвикателства и стратегията за региона ще спомогне за подобряването на връзките и комуникационните системи, за опазването на околната среда, поощряването на растежа, създаването на нови работни места и за сигурността. Важно е Комисията да използва максимално оперативния опит, придобит от стратегията за Балтийско море, и стратегията за Дунавския регион да се опре на решимостта на правителствата и гражданите на държавите-членки и на регионите за преодоляване на общите непосредствени предизвикателства. Също така е важно тази стратегия да бъде приведена в съответствие със „Стратегия 2020“ на ЕС и доклада на Комисията, озаглавен „Региони 2020“, за да може Европа да се справи с основните предизвикателства, които стоят пред нея в момента, като например глобализацията, демографските тенденции, изменението на климата, а също потреблението и доставката на енергия. Искан да призова Парламента да започне процес на размисъл за бъдещето на европейската политика за сближаване и да разработи възможни нови стратегии за други региони с цел те да се адаптират към промените и натиска на глобалния свят.

Vasileica Viorica Dăncilă (S&D), в писмена форма. – (RO) Мисля, че укрепването на стратегията на Европейския съюз за Дунавския регион е от голямо значение, за да се улесни външната дейност на ЕС в регионите, намиращи се в непосредствена близост до него, като се подчертае неговата потенциална роля да съдейства за установяване на стабилност в регионите на Югоизточна и Източна Европа посредством осъществяване на специфични проекти, които подпомагат икономическото и социалното развитие в тези

региони. Фактът, че държавите-членки, граничещи с река Дунав, поеха отговорност да се представи на равнището на ЕС предложение за създаването на стратегия за Дунавския регион, потвърждава тяхната способност да имат свой специфичен принос за стартирането на важни инициативи, които могат да гарантират продължаването на процеса на интеграция в Европа.

Ioan Enciu (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на общата резолюция на Европейския парламент за Дунавския регион, която предлага да се състави европейска стратегия за региона като изключително неотложен въпрос. Стратегията ще даде значителен тласък на междурегионалното сътрудничество и ще има следните цели: развитие и модернизация на речния транспорт по плавателната ос Рейн/Маас–Майн–Дунав, както и на пътния и железопътен транспорт в Дунавския регион; развитие и ефективно използване на възобновяеми енергийни източници с оглед на намаляването на въглеродните емисии и засилването на енергийната сигурност; опазване на околната среда чрез прилагане на проекти, насочени към възстановяването и опазването на екосистемите в региона; ефективно усвояване на средствата на ЕС и привличане на инвестиции; насърчаване на туризма, като всичко това е изложено в „Стратегия 2020“ на ЕС.

Тази стратегия ще има благотворно въздействие върху Румъния, особено върху връзките на държавата с европейските транспортни мрежи, върху опазването на националното наследство в делтата на Дунав, както и върху социално-икономическото развитие на населените места в басейна на Дунав и в други райони.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Твърдо съм убеден, че цялостното развитие на Европейския съюз е възможно само ако има адекватни политики за развитие на всички региони на ЕС, които зачитат техните различия, потребности и специфични характеристики.

Считам, че териториалното сближаване означава изработване на различни стратегии за различните региони, като се насърчава устойчивото развитие при опазване на околната среда и икономическа експлоатация на потенциала на съответния регион.

Разбирам, че макрорегионалните стратегии имат за цел балансирано регионално развитие в рамките на ЕС с използване на съществуващите ресурси.

Не на последно място, признавам стратегическата, екологическа и културна значимост на Дунав в Централна Европа. Поради всички тези причини гласувам в подкрепа на това предложение за резолюция относно Европейска стратегия за Дунавския регион.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Резолюцията подкрепя стратегия за Дунавския регион с последователен, основан на територията подход за тази важна река, и дава възможност за устойчиво и интегрирано развитие на един регион, който обхваща 14 европейски държави.

Предложената стратегия ще позволи провеждането на координирана и интегрирана политика, която може да постигне взаимодействие, да подпомогне сближаването и да насърчи икономическия растеж и конкурентоспособността, като в същото време се опазва околната среда.

Целите, които следва да бъдат постигнати и хармонизирани, включват модернизирането на пристанищата, подобряването на плавателността на реката (с коридори за превоз на товари, взаимни връзки и интермодалност със Северно море), като се подобрява качеството на водата, опазва се целият басейн на Дунав и не на последно място, опазват се екосистемите, които попадат в мрежата на Натура 2000.

Ето защо Комисията следва да започне възможно най-скоро обширни консултации с всички държави по поречието на река Дунав, за да може стратегията да бъде представена до края на тази година и да бъде съобразена със следващата многогодишна финансова рамка.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Ние сме съгласни със създаването на стратегия за Дунавския регион, основана на предварителни консултации и сътрудничество между държавите и регионите, които са разположени по поречието на Дунав. Такава стратегия ще насърчи икономическото и социалното сближаване в тези региони, както и териториалното сближаване, без да застрашава който и да е от тях. Стратегията призовава за подобряване на екологичното състояние на река Дунав, както и за разработване на всеобхватен план за опазване и възстановяване на естествените запаси.

Нещо повече, това се оказва положителна стратегия с оглед на предложението за подобряване на мултикултурната среда в Дунавския регион, културния диалог и опазването на културното и историческото наследство. Както е посочено в доклада, ние смятаме, че прилагането на тази стратегия не следва да се намесва в правомощията на регионалните и местните правителства, а да се основава на сътрудничеството между държавите и областите в рамките на въпросния регион.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), в писмена форма. – (PL) Стратегията за Дунавския регион, която подготвихме и гласувахме днес, дава възможност да се насърчи регионалното и трансграничното сътрудничество. Басейнът на река Дунав свързва десет европейски държави: Германия, Австрия, Словакката република, Унгария, Хърватия, Сърбия, България, Румъния, Република Молдова и Украйна, като повечето от тях са държави-членки на Европейския съюз или се стремят да станат такива. По тази причина Дунавският регион е значим фактор, който сближава различните програми на ЕС в областта на политиката на сближаване, програмите за страните кандидатки за членство и държавите, обхванати от Европейската политика на съседство. Това, което приехме днес, е рамков план за подкрепа на региона на басейна на река Дунав, но дали програмата ще остане на хартия или рамката ще бъде запълнена с конкретно съдържание зависи от това, дали ще бъдат намерени допълнителни средства, които няма да засегнат или няма да намалят средствата, предназначени за политиката на сближаване в отделните държави. Надявам се, че стратегията за сближаване на Дунавския регион ще допринесе за повишаване на благополучието и за устойчивото и трайно развитие и ще създаде нови работни места и сигурност в региона.

Petru Constantin Luhan (PPE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на съставянето на стратегия за развитие за региона на река Дунав, която ще ни позволи да поискаме от Комисията да изработи проект на този документ възможно най-скоро, като вземе предвид конкретните консултации с експерти в тази област и в съответните региони, като в същото време посочи наличните финансови ресурси и включи и държави извън ЕС. Тази стратегия трябва да се фокусира върху проблеми, свързани с опазването на околната среда и качеството на водата, икономическия потенциал и трансевропейската транспортна мрежа. Резолюцията относно Европейска стратегия за Дунавския регион подчертава ролята и важността на обширните консултации с участници на местно равнище, които Европейската комисия трябва да организира, така че интересите на гражданите да бъдат представени по най-справедлив начин.

Освен това резолюцията посочва, че всяка стратегия, свързана с макро регионите, трябва да се включи в политиката на сближаване, която е координираща на равнището на Европейския съюз. В допълнение, ще има нужда да се направи анализ на добавената стойност, създадена от тази стратегия по отношение на териториалното сближаване в Европа. Мисля, че е необходимо да се съгласува стратегията TEN-T (трансевропейска транспортна мрежа), където Дунав е включен в точка 18, с новата стратегия за териториално и икономическо развитие, така че то да се извършва по съгласуван начин.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Като се има предвид стратегическата важност на Дунавския регион, която се дължи на неговото местоположение, по-близките отношения между всички държави в региона са от решаващо значение, особено за онези от тях, които все още не са част от Европейския съюз. Това ще подпомогне интеграцията в случай на бъдещо разширяване на ЕС. Така прилагането на всички препоръки, одобрени в настоящото предложение за резолюция, е решаващо, ако бъде предложена стратегия на ЕС за Дунавския регион до края на 2010 г.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Стратегията за Дунавския регион представлява разумен модел за координиране на мерките на ЕС за този съседен регион. В допълнение към проблемите, свързани със самата река, като например подобряването на качеството на водата и екологичното състояние на реката, програмата, която Комисията трябва да изготви, може също така да доведе до икономическо и административно взаимодействие. Докладът, който беше внесен, даде някои добри предложения в това отношение и затова гласувах в негова подкрепа.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), в писмена форма. – (PL) Аз одобрих резолюцията относно Европейска стратегия за Дунавския регион. Териториалното сближаване присъства в Договора от Лисабон като един от приоритетите на Европейския съюз. Действието на Стратегията за Дунавския регион засяга много сфери за оказване на помощ, като социална политика, култура и образование, опазване на околната среда, инфраструктура и устойчиво икономическо развитие. Самият факт, че стратегията и нейните решения имат огромен ефект в тези области, доказва, че регионални стратегии следва да се изработват и прилагат. Дунавският регион се нуждае от стратегия и подкрепа, както и от действия от наша страна, защото този въпрос засяга много европейски държави. Шест от тях са държави-членки на ЕС, а останалите са потенциални кандидатки. Влиянието на региона също така е важно за други държави, които не са пряко свързани с него.

Идеята за установяване на функционални региони – макро-региони – започна със стратегията за региона на Балтийско море. Дунавската стратегия, както и другите макрорегионални стратегии, планирани от ЕС, има за цел засилването на интеграцията чрез сътрудничество на регионално и местно равнище. От изключителна важност е правителствата, местните правителства, неправителствените организации и гражданите да работят заедно с Европейския съюз за развитието и реализирането на решенията, които се приемат, защото те – заедно с нас – формират Европейския съюз.

Artur Zasada (PPE), в писмена форма. – (PL) Следва да се подкрепи всяка инициатива на ЕС, която цели да координира и укрепва регионалните инициативи и която допринася за по-голямо икономическо сътрудничество, подобрена транспортна инфраструктура и по-добро опазване на околната среда. Стратегията за Дунавския регион потвърждава нарасналата значимост на макрорегионалния подход към регионалната политика на Европейския съюз. Благодарение на документа, който беше приет днес, ще се укрепят отношенията между старите и новите – и вероятно бъдещите – държави-членки на ЕС, от една страна, и Централна Европа и региона на Черно море, от друга. Смятам, че в недалечно бъдеще подобно одобрение ще получи и концепцията за коридор по поречието на река Одра. Той може да свърже Балтийско море с Адриатика и ще минава от Швеция през Полша, Чешката република, Словакия и Унгария до Хърватия.

Председател. – Това не е възможно, г-н Zasada. Вече поясних, че обяснения на вот по извънредни резолюции не са допустими. Обясненията на вот могат да се отнасят само до Европейската стратегия за Дунавския регион. Съжалявам, но това не е мое решение.

9. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

10. Мерки по прилагане (член 88 от Правилника за дейността): вж. протокола

11. Решения относно някои документи: вж. протокола

12. Писмени декларации, вписани в регистъра (член 123 от Правилника за дейността): вж. протокола

13. Предаване на текстове, приети на настоящото заседание: вж. протокола

14. График на следващите заседания: вж. протокола

15. Прекъсване на сесията

(Заседанието се закрива в 12,45 ч.)

ПРИЛОЖЕНИЕ (Писмени отговори)

ВЪПРОСИ КЪМ СЪВЕТА (Действащото председателство на Съвета на Европейския съюз носи пълна отговорност за тези отговори)

Въпрос № 10, внесен от Mairead McGuinness (H-0498/09)

Относно: Издателства на фирмени указатели, които въвеждат в заблуждение

Какъв съвет може да даде Съветът на хилядите европейски граждани, които са жертва на подвеждащи дружества за издаване на фирмени указатели, като например действащото в Испания European City Guide и други такива?

Може ли Съветът да предостави гаранции на Парламента относно ангажимента на ЕС за слагане на край на практиката на подвеждаща реклама между различните бизнес сектори?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2010 г. в Страсбург.

Уважаемата колега може да бъде уверена в ангажираността на Съвета да се бори срещу забранените практики на заблуждаваща реклама както в сделките между търговци, така и в сделките между търговци и потребители, и по-специално да настоява за пълното прилагане на Директивата за нелоялните търговски практики 2005/29/ЕО (която обхваща отношенията между търговци и потребители) и Директива 2006/114/ЕО относно заблуждаващата и сравнителната реклама, която обхваща сделките между търговци и би била приложима в поставените от уважаемата колега случаи.

Стриктното и ефективно прилагане на тези разпоредби обаче попада в областта на компетентност на националните съдилища и органи.

Следователно Съветът не следва да обсъжда твърдения за нелоялни практики в отделни случаи.

И накрая, бих искал да насоча вниманието на уважаемата колега към член 9 от Директива 2006/114/ЕО, според който от държавите-членки се изисква да съобщават на Комисията всички предприети мерки за изпълнение на директивата. До този момент Комисията не е предоставила на Съвета данни за наличие на проблеми или слабости при прилагането на директивата в някоя държава-членка, както и предложения за допълнителни правни мерки.

*
* *

Въпрос № 11, внесен от Silvia-Adriana Țicău (H-0500/09)

Относно: Защита на инфраструктурата за електронна комуникация и на личните данни

Съветът Транспорт, телекомуникации и енергетика от 17–18 декември 2009 г. включи в своите заключения необходимостта от разработване на нов дигитален дневен ред за Европейския съюз, който да наследи стратегия i-2010. Съветът на ЕС подчерта значението на разработването на решения за електронно идентифициране на потребителите на електронни средства и услуги, които да гарантират както защита на личните данни, така и защита на личния живот.

Бих искала да попитам Съвета какви мерки възнамерява да включи в бъдещия дигитален дневен ред на ЕС до 2020 г. и най-вече какви мерки предвижда за защита на инфраструктурата на електронните комуникации и за разработването на решения за електронно идентифициране, които да гарантират както защита на личните данни, така и защита на личния живот?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2010 г. в Страсбург.

В областта на електронната идентификация вече е направено много. В рамките на Седмата рамкова програма за научни изследвания бяха започнати няколко нови проекта, свързани с управлението на идентификацията. ЕС предоставя съфинансиране и по проекти по Програмата за подкрепа на политиката в областта на информационните и комуникационните технологии (ППП ИКТ) от Рамковата програма за конкурентоспособност и иновации (ПКИ). Приетият наскоро преглед на регулаторната рамка за електронните съобщения и услуги също подобрява ситуацията в областта на правата на гражданите на неприкосновеност на личния живот.

Уважаемата колега ще си спомни и работата, извършена от Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност (ENISA), която беше създадена, за да подобри възможностите на ЕС, държавите-членки и деловата общност да предотвратяват, разглеждат и реагират на проблеми, свързани с мрежовата и информационната сигурност.

На 18 декември 2009 г. Съветът прие заключенията относно „Стратегия след i2010“ – към отворено, екологосъобразно и конкурентоспособно общество на знанието“, като подчерта важността на разработването на решения за електронна идентификация, които гарантират защита на данните, зачитат неприкосновеността на личния живот на гражданите и осигуряват по-добър контрол над личната им онлайн информация. Освен това Съветът прие Резолюцията относно европейски подход на сътрудничество по отношение на мрежовата и информационната сигурност, като подчерта важността на установяването на задълбочена и всеобхватна европейска стратегия за мрежова и информационна сигурност.

В заключенията си и в резолюцията Съветът приканва Комисията да направи предложения. Още тази пролет се очаква нова програма относно цифровите технологии, за съставянето на която принос имат заключенията от декември.

Съветът е готов да работи за засилване на мрежовата сигурност. Бъдещото развитие на интернет, както и на нови и атрактивни услуги в значителна степен зависи от тези въпроси. Ще разгледаме с голямо внимание всяко ново предложение на Комисията.

*
* *

Въпрос № 12, внесен от Brian Crowley (H-0502/09)

Относно: Измами на „Fortuna Land“

Много инвеститори от Ирландия загубиха значителни суми пари в несигурна инвестиционна схема, създадена от испанска компания, намираща се във Fuengirola. Какви действия могат да се предприемат – на национално равнище или на равнището на ЕС, за да се помогне на тези инвеститори, някои от които са загубили спестяванията от целия си живот, да възстановят инвестициите си?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2010 г. в Страсбург.

Разбираме загрижеността на всички инвеститори, които са изгубили спестяванията си, както и на тези, които са инвестирали под егидата на посоченото от уважаемия колега дружество.

Имайки предвид това, предприемането на необходимите мерки, за да се пристъпи към тяхното разследване и в крайна сметка за да се помогне на инвеститорите, на които са били нанесени вреди, сега зависи от съответните компетентни органи на държавите-членки, засегнати от тази или други подобни ситуации.

Испанските органи действително са започнали наказателни разследвания в тази област, но председателството на Съвета не може да вземе становище по отношение на тях.

*
* *

Въпрос № 13, внесен от Pat the Cope Gallagher (H-0504/09)

Относно: Преглед на Фонда за солидарност на ЕС

Съветът не дава ход на предложение за опростяване и подобряване на Фонда за солидарност на ЕС (2005/0033), откакто Европейският парламент го прие на първо четене през 2006 г. В последните години Европа по-често

се изправя пред сурови климатични условия. Например неотдавнашните наводнения в Ирландия причиниха значителни щети на много домове, предприятия, ферми, пътища и водоснабдителни съоръжения. От същностно значение е да се даде приоритет на реформата на Фонда за солидарност на ЕС.

Какви мерки ще предприеме новото председателство с оглед на деблокиране на ситуацията в Съвета?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2010 г. в Страсбург.

Фонд „Солидарност“ на Европейския съюз беше създаден в отговор на изключителното наводнение, което засегна Централна Европа през лятото на 2002 г. На 6 април 2005 г. Комисията представи на Съвета предложение за изменение на регламента, по-специално за разширяване на приложното поле чрез обхващане на неприродните бедствия, понижаване на праговете за понесените вследствие от бедствието щети и включване на допълнителен политически критерий. В становището си от май 2006 г. Парламентът одобри това предложение с някои изменения.

След разглеждането на това предложение обаче при обсъжданията в Съвета се стигна до заключението, че предложението за изменение на регламента, както е предложено от Комисията, не се ползва с достатъчна подкрепа.

*
* *

Въпрос № 14, внесен от Ryszard Czarnecki (H-0507/09)

Относно: Промяна на демографската структура на държавите-членки на ЕС

Съветът забелязва ли значителната промяна в демографската структура на държавите-членки на ЕС? Става въпрос както за бързото застаряване на населението на 27-те, така и за значителното нарастване на имиграцията от неевропейски страни.

Съветът възнамерява ли да изготви проект на политика за насърчаване на раждаемостта и семействата на територията на ЕС с цел обръщане на тази тенденция?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2010 г. в Страсбург.

Предизвикателствата в областта на демографията са едни от основните дългосрочни предизвикателства пред Европейския съюз. Както подчертава уважаемият колега, те наистина са тясно свързани с проблемите на семейството.

Имайки предвид това, държавите-членки продължават да отговарят за планирането и изпълнението на конкретни решения в областта на семейната политика. В областта на социалната политика в съответствие с Договорите ЕС може да подкрепя и допълва „мерки, насочени към насърчаване на сътрудничеството между държавите-членки чрез инициативи, имащи за цел да подобрят познанието, да развият обмена на информация и на най-добри практики, да поощряват новаторски подходи и да оценяват опита“⁽⁴⁾.

Въпреки това демографските и социалните проблеми, включително проблемите на семейството, когато това е подходящо, остават в дневния ред на Съвета. На 30 ноември 2009 г. Съветът прие становищата на комитет „Социална закрила“ и на комитет „Заетост“ относно бъдещата програма на Съюза за периода след 2010 г., като взе предвид, че осигуряването на по-дълъг трудов живот и насърчаването на по-доброто съвместяване на професионалния и личния живот ще останат от жизнено важно значение⁽⁵⁾ за стратегията на Съюза за

(4) Член 153, параграф 2, буква а) от ДФЕС

(5) Док. 15529/09

периода след 2010 г. и че застаряването на населението и глобализацията остават ключови предизвикателства на Европейската стратегия за заетостта⁽⁶⁾.

Освен това в заключенията⁽⁷⁾ си Съветът призна „че поради демографските промени относителната част на населението в трудоспособна възраст се очаква да намалее през следващите десетилетия и в Европа от четирима души в трудоспособна възраст, които издържат един възрастен човек, ще се премине към двама. Във връзка с това политиките за укрепване на равенството между жените и мъжете и за подобряване на съвместяването на професионалния, семейния и личния живот, са от решаващо значение за постигане на съвместно определените цели за по-високи проценти на заетост, както и за изпълнение на целите за икономически растеж и социално сближаване в Европейския съюз“.

И накрая, в програмата си в областта на заетостта и социалната сфера⁽⁸⁾ испанското председателство признава, че към застаряването на населението в Европа започва да се подхожда не само като към предизвикателство, а и като към възможност за водене на социална политика.

То смята, че е назрял моментът ЕС да приеме инициатива за насърчаване на активното остаряване. Например то подкрепя евентуалното решение на Комисията за обявяване на 2012 г. за Европейска година на активното остаряване и солидарността между поколенията. Освен това ще бъде организирана конференция по въпросите на активното остаряване в Ла Риоха (29–30 април 2010 г.).

Испанското председателство ще насърчава и съвместната работа на държавите-членки с оглед на по-доброто реагиране на важните социални и демографски промени, пред които са изправени държавите-членки, например чрез по-интензивен обмен на информация, взаимно обучение и добри практики. Ще се акцентира върху различни инициативи, насочени към съчетаването на професионалния и личния и семейния живот, както и върху повишаване на равнището на трудовата заетост, особено за по-възрастните работници.

*

* *

Въпрос № 15 от Laima Liucija Andrikiene (H-0002/10)

Относно: Изпълнение на приоритетите на испанското председателство в областта на отношенията ЕС – Латинска Америка

Един от ключовите приоритети на испанското председателство са отношенията ЕС – Латинска Америка.

Какво би желало да постигне испанското председателство в областта на международната търговия с Латинска Америка?

Ще бъде ли сключено споразумението за свободна търговия с държави като Колумбия и Перу по време на испанското председателство? Кои са най-важните проблеми, които все още остават за решаване?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2010 г. в Страсбург.

Укрепването на отношенията ЕС–Латинска Америка наистина е един от ключовите приоритети на испанското председателство.

В проекта за 18-месечна програма⁽⁹⁾ на испанското и на бъдещите белгийско и унгарско председателство трите председателства подчертават, че трябва да се наблегне на сключването на споразумения за асоцииране с държавите от Централна Америка и подписването на многостранно споразумение с държавите от Андската общност, както и на възобновяването и напредъка на преговорите по споразумението за асоцииране с Меркосур.

⁽⁶⁾ Док. 15859/09

⁽⁷⁾ Приети от Съвета по заетост, социални въпроси, здравеопазване и потребителски въпроси на 30 ноември 2009 г., док. 16214/09.

⁽⁸⁾ Изготвен съвместно от три испански министерства – на труда и имиграцията, на здравеопазването и социалните въпроси и на равенството.

⁽⁹⁾ Док. 16771/09

По отношение на преговорите по споразумението за асоцииране с Централна Америка с централноамериканските държави се водят разговори за възобновяване на преговорите по предварителен график с оглед на тяхното приключване до месец април тази година. Във връзка с това предстои да видим по-специално как ще се развие ситуацията в Хондурас през следващите месеци след последните събития в страната.

Що се отнася по-конкретно до Многостранното търговско споразумение (Споразумение за свободна търговия) с Колумбия и Перу, преговорите са в напреднала фаза и испанското председателство ще положи всички усилия те да приключат през първата половина на 2010 г. Следващият кръг ще се проведе в Лима тази седмица. Предстои да бъдат решени редица проблеми, като например въпроси в областта на търговията (достъп до пазари, правила за произход, въпроси в областта на интелектуалната собственост) и въвеждането на т. нар. „политически клаузи“ (относно правата на човека и оръжията за масово унищожение). Като Колумбия, така и Перу обаче показаха, че са готови на компромиси, така че перспективите за задоволителен резултат от преговорите са добри. Ако в най-близкото бъдеще бъде постигнато споразумение, ще започнат процедури, които следва да бъдат подписани в кулоарите на срещата на високо равнище ЕС–ЛАК в Мадрид на 17–18 май.

Ролята на Европейския парламент в процеса, който ще доведе до сключването и влизането в сила на посочените международни споразумения, се определя от новите разпоредби на Договора в съответствие с правното основание на споразумението.

Когато преговорите с Меркосур бяха спрени през 2004 г., вече имаше постигнат добър напредък в областта на политическия диалог и сътрудничество. ЕС като цяло и в частност испанското председателство отдават голямо значение на възобновяването на преговорите, които може да продължат при наличие на подходящи условия. Последните трябва да бъдат проверени внимателно, преди да се вземе съответното решение на ЕС за възобновяване на преговорите.

*
* *

Въпрос № 16 от Georgios Toussas (H-0004/10)

Относно: Приветства ли Европейският съюз героизирането на нацистите?

На 18 декември 2009 г., броени дни преди правителството на Грузия да пристъпи към взривяването на антифашисткия паметник в град Кутаиси, в Общото събрание на ООН беше внесена резолюция, осъждаща опитите за оправдаване на нацизма, извършвани от определени европейски държави и от държави-членки на ЕС, като например балтийските държави и други, които героизират фашистките банди на „Вафен СС“, докато същевременно с помощта на правителствени решения разрушават и събарят паметници в чест на антифашистката съпротива и победата на народите. Резолюцията беше подкрепена от повечето държави-членки на ООН (127), докато срещу резолюцията гласуваха САЩ с подкрепата на 27-те държави-членки на ЕС, които се въздържаха.

Въпросът към Съвета е следният: Въздържането на ЕС при гласуването във връзка с резолюцията представлява ли одобрение и подкрепа за героизирането и рехабилитацията на фашистките банди и сътрудниците на нацистите – военнопръстъпници в определени държави-членки на ЕС и в други европейски държави? Одобряват ли ЕС и Съветът събарянето на паметниците в чест на антифашистката победа в държави-членки на ЕС и в други държави? Може ли да се счита, че отказът на ЕС да осъди героизирането на фашистите извършители на престъпления срещу човечеството е част от исторически неоправдания опит за поставяне на знак на равенство между нацизма и комунизма?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2010 г. в Страсбург.

Европейският съюз винаги ясно е заявявал своята силна ангажираност със световната борба срещу расизма, расовата дискриминация, ксенофобията и свързаните с тях прояви на нетърпимост. Това отново беше подчертано в направеното от името на ЕС изявление на шведското председателство, в което се обяснява решението на председателството да се въздържи при гласуването на 64-ата сесия на третия комитет на Общото събрание относно „недопустимост на някои практики, които подхранват съвременни форми на расизъм, расова дискриминация, ксенофобия и свързани с тях прояви на нетърпимост“.

Както се посочва в изявлението, през целия процес на преговори по текста ЕС изразяваше твърдата си готовност да бъдат намерени начини, за да се гарантира, че резолюцията дава реален и сериозен отговор на съвременните форми на расизъм, расова дискриминация, ксенофобия и свързаните с тях прояви на нетърпимост.

За съжаление обаче някои от най-сериозните причини за загриженост, отбелязани от ЕС и други делегации, не бяха взети под внимание. Както и през предишни години, вместо подробно да бъдат разгледани свързаните с расизма и расовата дискриминация въпроси в областта на правата на човека, един от най-сериозните от които е възраждането на расисткото и ксенофобското насилие, в проекта на текста беше възприет селективен подход, който не взема предвид тези сериозни поводи за безпокойство и на практика води до отклоняване на вниманието от тях.

Пример за недостатъците в текста, будещ особено съжаление, е използването на неточни цитати от решението на Нюрнбергския трибунал.

От решаващо значение беше и фактът, че текстът не отразяваше основното съображение, че борбата срещу расизма, расовата дискриминация, ксенофобията и свързаните с тях прояви на нетърпимост трябва да бъде в съответствие с разпоредбите на членове 4 и 5 от Международната конвенция за ликвидиране на всички форми на расова дискриминация и да не накърнява други признати права на човека и основни свободи.

И накрая, текстът на резолюцията имаше за цел да подкопае свободата на специалния докладчик на ООН да докладва пред Съвета по правата на човека и пред Общото събрание относно всички аспекти на съвременните форми на расизъм, расова дискриминация и ксенофобия.

Поради всички тези причини ЕС взе решение да се въздържи.

*
* *

Въпрос № 17, внесен от Charalampos Angourakis (H-0005/10)

Относно: Задържане на кмета на Назарет

На 29 декември беше извършено покушение с ръчна граната в дома на Рамез Джарайси, кмет на Назарет, активист, в сътрудничество с израелската комунистическа партия, на Демократичния фронт за равенство и мир.

Покушението съвпада с годишнината от престъпната израелска агресия срещу Газа и с изострянето на агресивността на държавата Израел, наред с умножаването на антикомунистическите и антидемократичните покушения. Същевременно се забраняват обществените изяви и депутатът и член на Изпълнителното бюро на израелската комунистическа партия Мохамад Бараки бива подлаган на преследвания поради извършваната от него антивоенна дейност.

Осъжда ли Съветът антикомунистическите и антидемократичните нападки на Израел?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през януари 2010 г. в Страсбург.

Бих искал да благодаря на уважаемия член на Европейския парламент за неговия въпрос.

Насилствените нападения срещу граждани, било то държавни служители, и независимо от техните политически възгледи, представляват престъпни деяния, които трябва да бъдат разследвани и преследвани по надлежния съдебен ред. Освен това всички политически мотивирани насилствени нападения противоречат на основните демократични ценности на Европейския съюз, по-специално на свободата на изразяване на мнение и на политическа ориентация, на принципите на недискриминация и на правовата държава. Това важи в еднаква степен и в случаите, когато граждани са преследвани от техните правителства или от службите на държавния апарат по политически причини.

Що се отнася до събитията, на които се позовава уважаемият колега, няма доказателства за политическа мотивация нито при нападението с ръчна граната срещу дома на кмета в Назарет, което в момента се разследва от израелската полиция, нито при производството срещу члена на израелския парламент (Кнесет) Muhammad Barakeh, който избра да не се позове на своя парламентарен имунитет. Конфликтът в Газа в началото на 2009 г.

беше тема на редица декларации на ЕС, включително и на Съвета, в които се подчертава, *inter alia*, че всички страни трябва да зачитат правата на човека и да спазват международното хуманитарно право.

Бих искал да уверя уважаемия колега, че Съветът отдава особено значение на демократичните ценности и принципи и е готов при необходимост и при наличие на убедителни доказателства да осъди тяхното нарушаване.

*
* *

ВЪПРОСИ КЪМ КОМИСИЯТА

Въпрос № 18, внесен от Liam Aylward (H-0488/09)

Относно: Безопасност на продуктите и изземания

В контекста на неотдашните опасения във връзка с безопасността на някои детски колички и играчки, продавани в Европейския съюз, какви действия предприема Комисията, за да гарантира, че европейските потребители и в частност децата са защитени и че необходимостта от изземане на продукти няма да се явява още по-често?

Освен това, какво може да направи Комисията, за да гарантира, че изземането на дефектни или опасни стоки става по най-ефективния и бърз начин с оглед ограничаването на безпокойството сред потребителите до минимум?

Отговор

(EN) Детските играчки и продуктите за деца се различават от всички други потребителски стоки. Безопасността на детските играчки и продуктите за деца е един от първостепенните приоритети на ресора, в чиято компетентност попада безопасността на потребителските стоки.

Неотдавна Комисията предприе широк спектър от дейности, насочени към повишаване на нивото на безопасност на детските играчки и продуктите за деца в Европа. Комисията допринася за изготвянето на законодателство и стандарти, подпомага с финансова подкрепа дейности за трансграничен надзор на пазара, поддържа сътрудничество със сектора на детските играчки и работи с нашите международни партньори.

Новата Директива относно безопасността на детските играчки 2009/48/ЕС⁽¹⁰⁾ беше приета на 18 юни 2009 г. Благодарение на нашите конструктивни разисквания директивата вече съдържа засилени изисквания относно безопасността и може бързо да бъде адаптирана към установени нови рискове, по-специално по отношение на химикалите.

Безопасността на предметите, които се използват при полагането на общи грижи за деца, като например детски колички или бебешки легла, е уредена в Директива 2001/95/ЕО⁽¹¹⁾ относно общата безопасност на продуктите. Директивата установява общо задължение за всички оператори по веригата на доставяне да пускат на пазара само безопасни продукти. Безопасността на децата отново е въпрос от първостепенно значение при прилагането на това законодателство.

Съществуват няколко европейски стандарта, които определят критерии. Съответният стандарт за безопасността на детските играчки ще трябва да бъде преразгледан, за да съответства на новата Директива относно безопасността на детските играчки. Неотдавна беше направена оценка на някои продукти, свързани с грижите за деца, които често съпътстват храненето, спането, къпането или почивката на бебетата и малките деца. Вследствие на това Комисията съвсем скоро ще поиска приемането на нови европейски стандарти за безопасност за продукти, които се използват като помощни средства при къпане, като например вани за бебета или пояси за къпане, и продукти, които са част от средата на децата по време на сън, в рамките на по-широка инициатива в тази област.

⁽¹⁰⁾ Директива 2009/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. относно безопасността на детските играчки, ОВ L 170 от 30.6.2009 г.

⁽¹¹⁾ Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 декември 2001 г. относно общата безопасност на продуктите, ОВ L 11 от 15.1.2002 г.

От края на 2008 г. Комисията е предоставила 0,5 млн. евро за развитие на координираните надзорни дейности по отношение на играчките за малки деца. Органите в 15 европейски държави вече са изпитали 200 мостри на детски играчки, за да проверят риска от наличие на малки елементи (включително магнити) и тежки метали. Играчките, за които е доказано, че не отговарят на изискванията и са опасни, се изтеглят от пазара.

Комисията също така призова отрасъла на детските играчки да засили предприеманите мерки, за да се гарантира, че на европейския пазар се произвеждат и продават само безопасни играчки. Две доброволни споразумения с организацията на производителите на играчки в Европа „Toy Industries of Europe“ и с представители на търговците и вносителите на играчки ангажираха отрасъла в редица инициативи, като например осигуряване на образование и обучение или разработване на насоки, които да помогнат на фирмите да създадат подходящи системи за проверка на безопасността.

В областта на международната дейност сътрудничеството с Китай вече доведе до спирането на стотици опасни играчки и продукти за грижи за деца на китайските граници и до изтеглянето на множество разрешения за износ от китайските органи. Експертите по безопасността на детските играчки от ЕС, Китай и САЩ редовно обсъждат безопасността на играчките, често срещаните причини за загриженост, възможните мерки за сближаване на съответните изисквания и техният обхват.

Тъй като отговорността за безопасността на продуктите се носи на първо място от стопанските субекти, те следва винаги да прилагат изпреварващ подход за установяване на потенциалните проблемни въпроси на етапа на производство. При възникване на инциденти е необходимо да са налице подходящи процедури, които да позволяват бързото организиране на добре насочено обратно изземване. Много фирми гледат сериозно на своите задължения, произтичащи от законодателството в областта на безопасността на продуктите, и предприемат бързи действия. Тъй като обаче някои участници не са в състояние да осъществяват правилно управление на риска, националните контролни органи следва да разполагат с необходимите ресурси, за да следят техните действия и да разпореждат допълнителни ограничителни мерки, ако може да се смята, че предприетите на доброволна основа действия са закъснели или недостатъчни за разглеждането на всички рискове. Ето защо Комисията горещо приветства силния интерес и водещата позиция, която комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите зае в дебата за засилване на надзора на пазара за осигуряване на безопасността на потребителите.

*
* *

Въпрос № 20, внесен от Silvia-Adriana Țicău (H-0501/09)

Относно: Европейска рамка за електронно фактуриране (е-фактура)

През 2007 г. Европейската комисия съвместно с група експерти, представители на банкови институции, предприятия, както и институти по стандартизация, работиха за идентифицирането на съществуващите бариери и определянето на европейска рамка за преход към използването на електронно фактуриране.

През 2008 г. Европейската комисия сформира работна група, на която беше възложен мандат до края на 2009 г. да определи европейска рамка за електронно фактуриране. Като има предвид предимствата, които подобна европейска рамка ще осигури както на предприятията, така и на финансовите/данъчните органи, бих искала да попитам Комисията какъв е резултатът от дейността на експертната група, на която през 2008 г. беше възложен мандат да разработи тази рамка, и най-вече какви мерки възнамерява да приеме Комисията за разработване и прилагане на европейска рамка за електронно фактуриране (е-фактура) и какъв ще бъде графикът за прилагането на тези мерки?

Отговор

(EN) В сравнение с хартиените фактури, електронните фактури предлагат значителни икономически предимства за дружествата, независимо от техния размер. Въпреки това по-голямата част от потенциала, който електронното фактуриране предлага, остава неизползван, особено в малките и средните предприятия, поради наличието на регулаторни и технически пречки за тяхното пълно използване. В края на 2007 г. Комисията създаде независима експертна група, която има задачата да предложи Европейска рамка за електронно фактуриране (ЕРЕФ), подкрепяща предоставянето в цяла Европа на услуги за електронно фактуриране по открит, конкурентен и оперативно съвместим начин.

Експертната група приключи своята работа и прие окончателния си доклад, включващ предложената ЕРЕФ, през ноември 2009 г. Основните пречки за навлизане на електронното фактуриране, които бяха установени от експертната група, включват: несъвместими регулаторни изисквания към електронните фактури в

държавите-членки на ЕС, по-специално по отношение на приемането от данъчните органи на електронни фактури за целите на ДДС; недостатъчна техническа оперативна съвместимост между съществуващите решения за електронно фактуриране; липса на общи критерии за съдържанието на електронните фактури. За да бъдат решени тези въпроси, предложената ЕРЕФ включва практически кодекс за правно и финансово съответствие, който е хармонизиран с предложената от Комисията ревизирана Директива за ДДС. Освен това ЕРЕФ съдържа набор от препоръки за оперативна съвместимост и насоки относно критериите за съдържание. Рамката се основава на редица изисквания на стопанските субекти, като особено внимание е обърнато на малките и средните предприятия.

Докладът на експертната група е публикуван от Европейската комисия на уебсайта Еигора и направените препоръки в момента са тема на обществена консултация, в която всички заинтересовани страни могат да участват до края на февруари 2010 г.⁽¹²⁾ Резултатите от обществената консултация и препоръките на експертната група ще бъдат обсъдени на конференция на високо равнище относно електронното фактуриране, която понастоящем е планирана за април 2010 г. под егидата на испанското председателство.

Въз основа на доклада на експертната група и обществената консултация Европейската комисия ще направи оценка дали се налага провеждането на допълнителни инициативи, по-специално за премахване на пречките на равнище ЕС, с оглед на реализиране на ползите за конкурентоспособността от преминаването към електронно фактуриране на територията на цяла Европа. Въз основа на резултатите от тази оценка Комисията ще прецени какви допълнителни мерки следва да бъдат предприети, за да се подпомогне бързото навлизане на електронното фактуриране до есента на 2010 г. Освен това Комисията би желала да припомни своето предложение за преразглеждане на Директивата за ДДС, най-вече по отношение на приемането на електронно фактуриране, което в момента се обсъжда от съзаконодателите.

*

* *

Въпрос № 21, внесен от Bernd Posselt (H-0480/09)

Относно: Значимост на професионалното обучение и обмен

Какви действия предприема Комисията, за да подобри значимостта на професионалното обучение в сравнение с академичното образование в ЕС, и с какви перспективи за бъдещето разполага трансграничният обмен на млади хора в областта на професионалното обучение?

Отговор

(EN) Комисията насърчава участието в инициативи за образование и обучение – както общо, така и професионално, особено като се имат предвид нарастващите потребности от обучение на обществото след края на кризата и застаряването на населението.

В рамките на т. нар. процес от Копенхаген Комисията работи усилено, съвместно с държавите-членки, за повишаване на качеството и привлекателността на професионалното образование и обучение (ПОО).

Основен елемент от този процес е развитието на общи европейски мрежи и инструменти за засилване на взаимното доверие, прозрачността, признаването и качеството на квалификацията, както и улесняване на мобилността на обучаващите се между различните страни и между различните образователни системи.

Най-важните от тези инструменти са Европейската квалификационна рамка (ЕКР), Europass, Европейска система за трансфер на кредити в професионалното образование и обучение (ECVET) и Европейска референтна рамка за осигуряване на качеството на ПОО (ЕРРОК).

Програма „Леонардо да Винчи“, която се провежда в рамките на програмата за обучение през целия живот за периода 2007–2013 г., предоставя важна финансова подкрепа за осъществяване на политиките в областта на ПОО, както и за осигуряване на трансгранична мобилност на обучаващите се и на преподавателите по ПОО. През 2008 г. общо 67 740 души успяха да се възползват от период на мобилност чрез Програма „Леонардо да Винчи“. Тъй като това е едва около 1% от общото целево население, необходимо е да бъде оказана силна подкрепа от страна на националните, регионалните или местните участници и заинтересовани страни, така че мобилността да стане правило, а не изключение. В рамките на инициативата „Европа 2020“ Комисията обмисля нова амбициозна инициатива, „Младешко движение“, която трябва да стимулира мобилността с учебна цел на младите хора на всички образователни равнища.

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/itemshorstdetail.cfm?item_id=3875&lang=en

*
* *

Въпрос № 22, внесен от Nikolaos Chountis (H-0482/09)

Относно: „Купени“ футболни срещи, даващи отрицателен пример на младежта

В доклад на Съюза на европейските футболни асоциации (UEFA) беше разкрит скандал с „купени“ футболни срещи през изминалия състезателен сезон. Ясно е, че тези събития дават отрицателен пример на младежта, като опорочават смисъла на спорта с огромните суми, които се разиграват в хазартни игри и залози.

Като вземе предвид член 165, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно който „Действията на Съюза целят: ... развиване на европейското измерение в спорта чрез насърчаване на равнопоставеността и принципа на откритост в спортните състезания и сътрудничеството между организациите, отговарящи за спорта, както и чрез закрила на физическата и морална неприкосновеност на спортистите, по-специално на най-младите сред тях.“, може ли Комисията да отговори на следните въпроси:

Проучила ли е случая и има ли коментар за него? Какви мерки смята Комисията, че трябва да вземе UEFA спрямо федерациите, отборите, представителите на интереси и спортистите, замесени в скандала? Като отчете огромните суми, разигравани се ежегодно чрез законни или незаконни залози и представляващи траен стимул за „купуване“ на спортни мероприятия, какви мерки смята да вземе Комисията?

Отговор

(EN) Уреждането на резултатите от спортни срещи подкопава социалните и образователни функции на спорта. То променя характера на професионалния и аматьорския спорт, тъй като представлява пряка заплаха за честния дух на спортните състезания. Случаите на уреждане на резултатите от спортни срещи често са свързани с незаконен хазарт и корупция и обикновено в тях имат участие международни престъпни мрежи.

Поради световната популярност на спорта и трансграничния характер на отразяването на спортните прояви и хазартната дейност, измеренията на проблема често излизат извън компетентността на националните органи. В съответствие с член 165 от Договора за функционирането на Европейския съюз, който гласи, че Съюзът трябва да допринася за принципа на откритост в спортните състезания и сътрудничеството между организациите, отговарящи за спорта, и след призивите от заинтересовани страни в областта на спорта Комисията ще разгледа въпроса за уговарянето на резултатите от спортни срещи, тъй като съществува опасност той да подкопае стойността на спорта в Европа.

В този контекст Комисията се консултира с УЕФА по отношение на неотдавнашния скандал, свързан с уреждане на резултати от мачове, който се разследва от германските органи. Комисията предложи на УЕФА своята подкрепа за повишаване на информираността по проблемите, свързани с уговарянето на спортни срещи, на равнище ЕС.

Що се отнася до незаконния хазарт, Комисията не разполага с информация за обвинения за уреждане на резултати от спортни срещи срещу уважавани европейски оператори. Във връзка с работата по вътрешния пазар на законни трансгранични спортни залагания службите на Комисията наблюдават редица регулаторни органи на държави-членки, които работят в тясно сътрудничество със законни доставчици на онлайн услуги за спортни залагания с цел откриване на незаконни дейности. Освен това самите букмейкъри, за да привлечат клиенти, са въвели съвместно със спортните федерации мерки за саморегулиране под формата на системи за ранно предупреждение за откриване на дейности с цел измама, които се извършват в рамките на отделни спортни събития.

По отношение на по-широкия проблем с корупцията, Комисията е в процес на създаване на механизъм за наблюдение на усилията на държавите-членки за борба с корупцията както в публичния, така и в частния сектор.

Комисията ще подкрепи спортното движение и други заинтересовани страни (като например дружествата за залагания и медиите) в усилията им да спрат случаите на уреждане на резултати от спортни срещи на европейско равнище. В това отношение Комисията подкрепя формите на партньорство, при които заинтересованите страни в областта на спорта работят съвместно с фирми за залагания за разработването на системи за ранно предупреждение с цел предотвратяване на измами и скандали с уговаряне на спортни срещи в спорта. Те са пример за добро управление в областта на спортните залагания.

Комисията също така ще подкрепи сътрудничеството между частния и общественния сектор, за да намери най-ефективните начини за справяне с уреждането на резултатите от спортни срещи и другите форми на корупция и финансова престъпност в европейския спорт.

*
* *

Въпрос № 23, внесен от Ernst Strasser (H-0497/09)

Относно: Планирани мерки в областта на спорта като нова сфера на правомощия

С влизането в сила на Договора от Лисабон спортът попада в новата сфера на правомощия на Европейския съюз.

Какви мерки възнамерява да предприеме Комисията през следващите дванадесет месеца с цел подпомагане, координиране и допълване на мерките, предприети в тази област от държавите-членки?

Отговор

(EN) Ролята на Комисията във връзка с прилагането на новите разпоредби в областта на спорта е да предложи подходящи дейности, които да позволят постигането на залегналите в договора цели. Водещият принцип за Комисията ще бъде да гарантира, че всички предложени мерки носят добавена стойност за ЕС. Решенията за по-конкретни самостоятелни дейности ще бъдат взети от новата Комисия.

Преди да изготви предложенията си, Комисията вероятно ще организира широка обществена консултация през първата половина на 2010 г., включително специален дебат по тази тема с държавите-членки и спортното движение. Може да се очаква бъдещите предложения да отразят резултатите от консултацията и дебата, като освен това ще бъде използван натрупаният опит от прилагането на Бялата книга за спорта от 2007 г.⁽¹³⁾ по обществени, икономически и управленски въпроси. На тази основа предложенията на Комисията за дейности на ЕС със сигурност ще имат за цел, *inter alia*, да се подпомогне доброто управление и социалните, здравни и образователни функции на спорта.

С прилагането на подготвителни действия в областта на спорта през 2009 и 2010 г., както беше предложено от Европейския парламент, от бюджета на ЕС вече се предоставя подкрепа за дейности с участието на няколко лица в области като здравеопазване, образование, равни възможности, борба срещу допинга и доброволчество, като това със сигурност ще помогне на Комисията да предложи подходящи теми за програма в областта на спорта.

Комисията ще работи в тясно сътрудничество с Парламента и със Съвета, за да гарантира последователното прилагане на тези нови компетентности.

*
* *

Въпрос № 24, внесен от Morten Messerschmidt (H-0474/09)

Относно: Турски заплахы за налагане на Хеерт Вилдерс на забрана за влизане в страната

Турското правителство заплашва, че ще наложи забрана за влизане в страната на една целокупна холандска парламентарна делегация, ако Хеерт Вилдерс, председател и единствен член на Партията на свободата, вземе участие в посещението, насрочено за януари 2010 г.

Като се има предвид фактът, че холандската делегация извършва посещение в държава, която е представила заявление за приемане в ЕС и от която може да се очаква да зачита основни ценности като демокрация и свободно изразяване на мнение, турските заплахы, съгласно мнението на вносителя на въпроса, изглеждат гротескни.

Въпреки това, авторът на заплахите е самият турски министър на външните работи, който принадлежи към ислямски ориентираната правителствена партия.

Счита ли Комисията, че заплахите на турското правителство да наложи забрана за влизане в Турция на един избран от народа холандски политик, са израз на просветен и демократичен начин на мислене, който може да се разглежда като едно от основните предварителни изисквания за приемането на дадена държава в ЕС? В

⁽¹³⁾ COM(2007)391 окончателен

допълнение към това, счита ли Комисията, че тези заплахи са съвместими с Копенхагенските критерии за демокрация, правова държава и права на човека?

В заключение, вносителят на въпроса препраща към статията във вестник Jyllands-Posten от 26 ноември 2009 г., озаглавена „Tyrkiet truer Wilders med indrejseforbud“ (Турция заплашва Вилдерс със забрана за влизане в страната).

Отговор

(EN) През декември 2009 г. делегация на членове на долната камара на нидерландския парламент отмени планирано посещение в Турция.

Обявената причина за отменянето беше изявлението на говорителя на турското правителство относно планираното участие на г-н Geert Wilders, член на долната камара на нидерландския парламент. Въз основа на това изявление делегацията е заключила, че няма да бъде приета от турското правителство.

Впоследствие председателят на комисията на турското Велико народно събрание по хармонизиране с ЕС заяви, че турските парламентаристи съжаляват за отменянето на посещението.

Комисията няма информация, че Турция е възнамерявала да откаже достъп до своята територия на членове на нидерландския парламент.

Освен това Комисията не смята, че посоченото отменяне е свързано по някакъв начин с критериите от Копенхаген.

*
* *

Въпрос № 25, внесен от Jim Higgins (H-0475/09)

Относно: **Общоевропейско обучение и подпомагане на безработните висшисти**

Предвид шокиращото ниво на безработица сред наскоро завършилите университет (в цяла Европа), предвижда ли Комисията общоевропейска мрежа за обучение и подкрепа на тези млади хора? Подобна схема би имала множество предимства – младите хора, току-що завършили университет, биха имали възможност да придобият жизнено важен трудов опит, да адаптират знанията си към спецификата на трудовия живот, да избегнат „изтичане на мозъци“ и да бъдат полезни за обществото, като едновременно с това използват образованието си.

Отговор

(EN) Комисията отдава приоритетно внимание на преодоляването на безработицата при младите хора в рамките на Лисабонската стратегия и Европейската стратегия за заетостта още преди започването на кризата. Комисията определи основните предизвикателства в сътрудничество с държавите-членки, които се ангажираха да засилят мерките за насърчаване на интегрирането на младите хора на пазара на труда в рамките на Европейския пакт за младежта от 2005 г. Във връзка това особено внимание трябва да бъде обърнато на подобряването на прехода от обучение към пазара на труда, например чрез укрепване на връзките между образователните системи и пазара на труда и развитие на практическото обучение в предприятия („стажове“).

Още преди началото на кризата и въпреки предприемането на действия в тази област от страна на държавите-членки много млади специалисти изпитват трудности при навлизането на пазара на труда. Вследствие на кризата безработицата сред младите хора се увеличи драстично и в най-голяма степен спрямо всички други групи на пазара на труда.

При подготовката на основната политическа програма на ЕС за бъдещето („EU 2020“) следва да бъде обърнато особено внимание на насърчаването на достъпа на младите хора до пазара на труда и създаването на нови работни места. Освен това трябва да бъдат подобрени механизмите, за да се гарантира ефективното изпълнение на политиката. Комисията определи редица ключови области за действие в консултацияния документ „ЕС 2020“ от 24 ноември 2009 г., включително насърчаване на придобиването на нови умения, насърчаване на творчеството и иновациите и развитие на предприемачеството. Стратегия „ЕС 2020“ продължава политическото сътрудничество в ЕС по отношение на политиката в областта на образованието и младежта и чрез работни програми „Образование и обучение 2020“ и обновената рамка за европейско сътрудничество по въпросите на младежта (2010–2018 г.).

ЕС въведе редица инструменти за подпомагане на търсещите работа младежи, включително в рамките на инициативата EURES: един от разделите от уебпортала EURES е посветен на възможностите за работа за скоро дипломиралите се лица⁽¹⁴⁾. Освен това държавите-членки могат да използват Европейския социален фонд (ЕСФ), за да осъществят реформи в своите системи за образование и обучение. За периода 2007–2013 г. за насърчаване на развитието на системи за обучение през целия живот бяха заделени 9,4 млн. евро, както и още 12,4 млрд. евро за увеличаване на участието в образование и обучение през целия живот.

В рамките на започнатата от Комисията инициатива за развитие и засилване на диалога и сътрудничеството между висшето образование и професионалните среди (COM(2009)158 окончателен: „Ново партньорство за модернизирани университети – Форум на ЕС за диалог между университетите и бизнеса“) Комисията, в партньорство с министерството на образованието, младежта и спорта на Чешката република и Университета „Масарик“, ще организира на 2–3 февруари 2010 г. тематичен форум в Бърно, където ще бъдат представени и обсъдени съществуващи и възможни дейности, започнати в сътрудничество от институции, дружества и публични органи в областта на висшето образование.

*
* *

Въпрос № 26, внесен от Sławomir Witold Nitras (H-0483/09)

Относно: Стратегия за сътрудничество в областта на енергийната сигурност и солидарност в рамките на Договора от Лисабон

Във връзка с влизането в сила на Договора от Лисабон на 1 декември 2009 г., който за пръв път взема предвид и определя една обща политика за енергийна сигурност и солидарност между държавите-членки в тази област, отправям въпрос към Комисията относно стратегията и визията за тази политика в контекста на новия договор.

Какви действия предвижда Комисията, за да предпази държавите-членки от евентуална възможност за прекратяване на доставките на газ от страна на трети държави? Какъв е графикът за инвестиции в енергийната инфраструктура, която е съществен елемент на стратегията за сигурност, и разполага ли Комисията с план за развитие на тази инфраструктура в посока север–юг?

Отговор

(EN) Енергийната политика на ЕС до този момент се развиваше въз основа на няколко различни члена от Договора. Договорът от Лисабон за пръв път предвижда цялостна основа за по-нататъшното развитие на енергийната политика на ЕС. Сигурността на доставките категорично е посочена като една от целите и политиката следва да се развива и изпълнява в дух на солидарност.

Подходът към енергийната сигурност, който залегна във втория стратегически енергиен преглед, беше одобрен от държавите-членки. По този начин намаляването на уязвимостта към нарушенията в доставките на газ чрез сътрудничество и по-нататъшното развитие на междусистемните връзки в Европа следва да подкрепят силната позиция на ЕС във външните енергийни отношения. Сътрудничеството в Европа се осъществява преди всичко чрез добре функциониращ вътрешен енергиен пазар с общи стандарти и подходяща инфраструктура, както предвижда предложението за регламент относно сигурността на доставките на газ. Що се отнася до солидарността, тя трябва да съществува доста преди да възникне криза между държавите-членки и между дружествата, които е вероятно да бъдат засегнати. Необходимо е държавите-членки предварително да работят съвместно в областта на оценките на риска и превантивните действия, включително по развитието на инфраструктура и аварийни планове. Регионалното сътрудничество е особено важно за управлението на кризи. Ролята на Комисията ще бъде преди всичко да подпомага и координира; тя може да извършва оценки на ситуацията, да обявява извънредно положение в Съюза, да мобилизира бързо специалната група за наблюдение, да активира механизма за гражданска защита и най-важното, да посредничи пред трети страни. Комисията се надява в кратки срокове да бъде постигнато съгласие относно предложението за регламент.

Необходими са инвестиции в енергийната инфраструктура, особено по отношение на сигурността на доставките. Разпоредбите на третия пакет за вътрешния енергиен пазар вече подобряват планирането на инфраструктурата в Европа, включително измерението енергийна сигурност. Предложението за регламент относно сигурността на доставките на газ предвижда стандарт за инфраструктура и Европейската енергийна програма за възстановяване насочва финансова подкрепа за проекти за енергийна инфраструктура, включително около 1,44 млрд. евро за вътрешни връзки между газопреносните системи, терминали за втечнен природен газ (ВПГ),

⁽¹⁴⁾ <http://ec.europa.eu/eures/main.jsp?lang=en&acro=job&catId=7576&parentId=52>

съхранение и възможности за обръщане на потока. Програмата за трансевропейски енергийни мрежи ще бъде преразгледана през 2010 г., за да се гарантира, че тя е правилно насочена към енергийната инфраструктура на ЕС с оглед на удовлетворяване на потребностите на вътрешния пазар и подобряване на сигурността на доставките.

При втория стратегически енергиен преглед вътрешните връзки по оста север-юг в Централна и Източна Европа бяха определени за приоритет на енергийната сигурност. Тази дейност се развива и в контекста на Договора за създаване на енергийна общност. Вътрешните връзки по оста север-юг заемат важно място и в Плана за действие относно взаимосвързаността на балтийския енергиен пазар.

*
* *

Въпрос № 27, внесен от Erminia Mazzoni (H-0484/09)

Относно: Въвеждане на преференциално данъчно облагане за подпомагане на развитието на някои икономически региони

Като има предвид член 87, параграф 1 и параграф 3, буква д) от Договора за ЕО⁽¹⁵⁾, както и параграф 37 от Резолюция 2005/2165(INI)⁽¹⁶⁾ на Европейския парламент и Решение С-88/03⁽¹⁷⁾ на Съда на Европейските общности, възнамерява ли Комисията да преодолее категоричната позиция, според която преференциалното регионално/локално данъчно облагане е несъвместимо със забраната на Общността по отношение на помощите, предоставяни от държавите-членки, особено що се отнася до реда и условията на проверка на критериите за териториална селективност, като се разреши предоставянето на помощи от данъчен характер, когато последните са предназначени да подпомогнат някои икономически дейности или региони?

В допълнение, счита ли Комисията, че подобна еволюция на тълкуването би могла да се възприеме, като се въведе в Регламент (ЕО) № 1083/2006⁽¹⁸⁾ възможността облекченията по отношение на данъците да се разглеждат като съвместими с правилата за уравниловеност на пазара?

Отговор

(EN) Комисията би желала да припомни на уважаемата колега, че съгласно член 107, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), предишен член 87 от Договора за ЕО, Комисията може да обяви за съвместими „помощите за насърчаване на икономическото развитие на региони, където жизненото равнище е необичайно ниско или където има високо равнище на непълна заетост“, както и „помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, доколкото тези помощи не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес“.

В това отношение, в съответствие с Насоките относно държавните помощи с регионална насоченост за периода 2007–2013, Комисията вече одобри карта на регионалните помощи, която показва кои региони наистина отговарят на условията за регионална помощ съгласно член 107, параграф 3 от ДФЕС⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁵⁾ „За съвместими с общия пазар могат да се приемат: (...) д) такива други видове помощи, каквито могат да бъдат определени с решение на Съвета, по предложение на Комисията.“

⁽¹⁶⁾ „Европейският парламент подкрепя (...) по-ефективен подход за предоставяне на регионална помощ, насочен към инвестиции в инфраструктура и хоризонтална помощ за регионите в неравностойно положение или за най-слабо развитите региони на ЕС, включително въвеждане на благоприятни условия за данъчно облагане за преходни периоди, които не надвишават пет години;“

⁽¹⁷⁾ „Ако при упражняването на правомощия, които са достатъчно автономни по отношение на централната власт, регионален или местен орган приема данъчна ставка, която е по-ниска от ставката на национално равнище и която се прилага единствено спрямо предприятията, намиращи се на територията, която попада в обхвата на неговата компетентност (...) за да се прецени селективният характер на данъчна мярка, релевантната правна уредба би могла да се ограничи до съответната географска зона, в случай че тъкмо поради своя статут и правомощия субдържавното образувание изпълнява основна роля при формирането на политическата и икономическа среда, в която упражняват дейността си предприятията, намиращи се на територията, която попада в обхвата на неговата компетентност.“

⁽¹⁸⁾ ОВ L 210, 31.7.2006 г., стр. 25.

⁽¹⁹⁾ За Италия, вж. Решение на Комисията от 28 ноември 2007 г., дело № 324/2007

Що се отнася до въпроса, дали Комисията възнамерява „да преодолее категоричната позиция, според която преференциалното регионално/локално данъчно облагане е несъвместимо със забраната на Общността по отношение на помощите, предоставяни от държавите-членки, особено що се отнася до реда и условията на проверка на критериите за териториална селективност“, Комисията би желала да припомни, че според последната съдебна практика по делата относно Азорските острови⁽²⁰⁾ и регионите от Баската автономна област⁽²¹⁾ по смисъла на правилата за държавна помощ един регион е смятан за „автономен“, когато са изпълнени всичките три критерия за институционална, процесуална и икономическа и финансова автономност. Освен това в съдебната практика се приема, че региони, които са автономни по смисъла на посочената съдебна практика, могат да приемат фискални мерки от общ характер, без с това да нарушават правилата относно държавната помощ. Остава да се установи дали и кои региони са институционално, процесуално, икономически и финансово автономни.

Имайки предвид това, Комисията би желала да подчертае, че всички специални данъчни правила, приложими по отношение само на някои региони, е възможно да представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

От друга страна, според Комисията посоченият от колегата член 107, параграф 3, буква д) от ДФЕС не създава конкретно правно основание за насърчаване на регионалното развитие. Напротив, Комисията смята, че вече са налице подходящи мерки, които вземат предвид нуждите на по-слабо развитите области, или такива може да бъдат въведени въз основа на съществуващите регламенти за групово освобождаване относно държавната помощ, или може да бъдат нотифицирани въз основа на член 108, параграф 1 от ДФЕС (предишен член 88 от Договора за ЕО) и да бъдат преценени съгласно член 107, параграф 3, букви а) или в) от ДФЕС.

Що се отнася до Регламент (ЕО) № 1083/2006⁽²²⁾, в член 54, параграф 4 се посочва, че „по отношение на държавните помощи, предоставени за предприятия по смисъла на член 107 от ДФЕС, публичните помощи, предоставени по оперативни програми, спазват таваните за държавни помощи“. Ето защо управителният орган гарантира съвместимостта на фискалните мерки, които е вероятно да представляват държавна помощ, с правилата за държавна помощ по член 107 от ДФЕС. Комисията припомня на уважаемата колега, че Регламент (ЕО) № 1083/2006⁽²³⁾ има за цел да установи общи разпоредби относно структурните фондове, а не да се определи съвместимостта на мерките за държавна помощ.

*
* *

Въпрос № 28, внесен от Struan Stevenson (H-0485/09)

Относно: Дерогация от електронна идентификация на животни от рода на овцете и козите за Шетландските острови

Шетландските острови – отдалечен регион с едва 22 000 жители, имат само един входен граничен пункт и съгласно настоящата практика овце и добитък, които влизат на територията на острова, се проверяват от ветеринарен лекар, идентичността им се регистрира и им се прави кръвен тест. По този начин Шетландските острови вече са добре подготвени за бързо и ефективно проследяване на движението на животните и следователно регистрирането на движението на отделните животни при овцете чрез електронна идентификация на територията на Шетланд ще представлява голяма тежест за производителите и няма да допринесе допълнително за контрола върху болестите в Обединеното кралство или Европа. Прилагането на електронна идентификация на животни единствено ще принуди малкото скотовъдци, отглеждащи овце, да се откажат от дейността си, тъй като много от тях отглеждат стадата си на най-отдалечените места и следователно биха понесли най-големите разходи за приспособяване.

Поради тази причина, като отчита тези съответни условия за осигуряване на възможност за проследяване и контрол върху болестите в областта на здравето на животните, както и отдалеченото географско разположение

⁽²⁰⁾ Вж. решение на Съда на Европейските общности от 6 септември 2006 г., дело C-88/03, Португалия/Комисия

⁽²¹⁾ Вж. решение на Съда от 11 септември 2008 г. дела от C-428/06 до C-434/06, Unión General de Trabajadores de la Rioja

⁽²²⁾ ОВ L 210, 31.7.2006 г.

⁽²³⁾ Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 г. за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999, ОВ L 210, 31.7.2006 г.

на Шетландските острови, ще се съгласи ли Комисията да приеме дерогация от регламента за електронна идентификация на животните по отношение на Шетландските острови?

Отговор

(EN) Регламент (ЕО) № 21/2004⁽²⁴⁾ въведе принципа на индивидуално проследяване на овце и кози чрез прилагане на поетапен подход. Въпреки това Комисията вече въведе чрез комитология редица мерки за по-нататъшното улесняване на гладкото изпълнение на изискванията относно електронната идентификация, които ще се прилагат по отношение на родените след 31 декември 2009 г. животни.

По-конкретно, приетите от Комисията през август 2009 г. мерки ще доведат до видимо намаляване на разходите, по-специално за животновъдите с малки стада. Вече е възможно данните за животните да бъдат прочетени в критични точки за контрол (например пазар, клиника или сборен център) вместо в стопанството на заминаване. Това неотдавнашно изменение беше прието особено добре от сектора на овцевъдството в Обединеното кралство.

Настоящите правила обаче не дават право на Комисията да предоставя дерогации от основните разпоредби на регламента като тези, които изисква уважаемият колега.

*
* *

Въпрос № 29, внесен от Georgios Papanikolaou (H-0490/09)

Относно: Програми за езиково обучение за имигранти

Времето, необходимо за приспособяването и впоследствие включването на имигрантите в едно общество, зависи до голяма степен от изучаването на езика на приемащата държава. Владеенето на езика е необходим инструмент за професионалната и социална интеграция на имигрантите, допринася за намаляването на маргинализирането и отчуждението и може да бъде полезно както за имигрантите, така и за приемащите държави.

Разполагат ли държавите-членки на ЕС с достатъчно програми за изучаване на езика на държавата, която приема имигрантите? Ако да, то кои от тях се финансират от ЕС? С какви данни разполага Комисията относно прилагането на подобни програми от Гърция?

Разполага ли с количествени данни относно програмите от този вид, като например относно броя на имигрантите, които се възползват от тези програми, и относно ефективността на самите програми?

Счита ли, че усилията в тази област трябва да бъдат по-интензивни? И ако да, то по какъв начин?

Отговор

(EN) Според член 165 от ДФЕС държавите-членки носят пълната отговорност за съдържанието на учебния процес и за организацията на техните образователни системи, както и за културното и езиково разнообразие. Националните програми за имигранти попадат в областта на компетентност на националните власти и данни във връзка с тези програми следва да се изискват от националните власти⁽²⁵⁾.

Според събраните от Eurydice данни образователните системи на всички държави-членки⁽²⁶⁾ предоставят езикова подкрепа за деца, които не са родени в страната. Освен това в две трети от националните доклади за 2009 г. относно изпълнението на програма „Образование и обучение 2010 г.“⁽²⁷⁾ се посочват конкретни

(24) Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета от 17 декември 2003 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и на Директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО, ОВ L 5, 9.1.2004 г.

(25) Данни по тези теми може да бъдат намерени в следните проучвания на Eurydice:

http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/095EN.pdf

http://eacea.ec.europa.eu/ressources/eurydice/pdf/044DN/044_EL_EN.pdf

(26) http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/105EN.pdf

(27) Проект на съвместен доклад на Съвета и на Комисията за 2010 г. относно напредъка по изпълнението на работната програма „Образование и обучение 2010 г.“ COM(2009)640 окончателен; SEC(2009) 1598

мерки за подпомагане на развитието на езикови умения в децата и младежите с мигрантски произход, а в дванадесет национални доклада се споменават задължителни езикови курсове за възрастни имигранти.

В областта на образованието и обучението мисията на Европейския съюз е да допринесе за развитието на качествено образование чрез насърчаване на сътрудничеството между държавите-членки и, ако е необходимо, чрез подпомагане и допълване на техните действия. Насърчаването на езиковото обучение и езиковото многообразие са основна цел на програмата за обучение през целия живот (ОЦЖ) за периода 2007–2013 г. Въпреки че практически програмата за ОЦЖ е отворена за всички лица и организации, които се занимават с образование или обучение, всяка от страните участнички в програмата за ОЦЖ определя условията за участие в нейни дейности и проекти за лица, които не са граждани на страните участнички в програмата за ОЦЖ. В момента по програмата за ОЦЖ може да се оказва подкрепа за следните дейности, насочени към изучаването на чужди езици, като компонент от проект или като негов основен предмет: партньорства между училища и региони (по подпрограма „Коменски“) или между организации за образователна подготовка за възрастни хора (подпрограма „Грундвиг“); подкрепа за бъдещи преподаватели и повишаване на квалификацията на учители („Коменски“); езикова подготовка за мобилност в Европа („Еразъм“ и „Леонардо“); назначения на студенти („Еразъм“); семинари за езиково обучение за възрастни („Грундвиг“); многостранни проекти, мрежи и конференции („Коменски“, „Еразъм“, „Леонардо“, „Грундвиг“, ключова дейност „Езиково обучение“).

В миналото Комисията подкрепяше усвояването на езика на приемащата страна от възрастни мигранти чрез други канали, като например Европейският социален фонд (ЕСФ). В националния доклад на Гърция за 2009 г. относно прилагането на програма „Образование и обучение 2010 г.“ е посочена образователна програма „Преподаване на гръцки език като втори език за работещи имигранти“, която се ръководи от Института за непрекъснато обучение на възрастни (IDEKE), в рамките на която през периода 2004–2008 г. е било предоставено обучение по гръцки език на 15 873 лица. Също така в Доклада за изпълнение на Националната програма за реформи за растеж и работни места за 2009 г. се споменава продължаващата програма за изучаване на гръцки език в сертифицирани центрове за професионално обучение за 8 400 безработни имигранти – репатрирани лица.

Комисията смята, че усилията за преподаване на езика на приемната държава на мигранти следва да бъдат засилени на национално равнище. В своята неотдавнашна „Зелена книга – Миграция и мобилност: предизвикателствата и възможностите за образователните системи в ЕС“⁽²⁸⁾ Комисията подчертава значението на изучаването на езици за интеграцията и социалното приобщаване. В своите заключения относно образованието на деца с мигрантски произход⁽²⁹⁾ Съветът приканва държавите-членки да разработят адекватни политики за преподаване на езика на приемащата държава, както и да бъдат проучени възможностите за поддържане и развиване на познанията по майчин език на учениците с мигрантски произход.

*
* *

Въпрос № 30, внесен от Saïd El Khadraoui (H-0492/09)

Относно: Помощи от ЕС при приемане на мигранти в рамките на ЕС

Борбата срещу дискриминацията е една от основните задачи на ЕС. Причина за това е фактът, че дискриминацията на определени групи от населението може да доведе до бежански потоци в рамките на ЕС. Точно такъв е проблемът, пред който е изправен град Гент. През последните три години в Гент се наблюдава прилив на бежанци, по-специално роми, които представляват близо 2,5% от общото население на града.

Това стои в основата на проблеми за социалната мрежа, която градът може да предложи, както става ясно от писмо от ноември тази година (2009-2174-01), изпратено до Комисията.

Може ли ЕС да осигури помощи за приема на бежанци в рамките на ЕС? Какви по-нататъшни мерки ще предприеме Комисията, за да се справи с подобни случаи и да ги предотврати?

Отговор

(EN) Европейският съюз играе важна роля в борбата с дискриминацията срещу ромите, като разполага с широк набор от законодателни, политически и финансови инструменти.

⁽²⁸⁾ COM(2008) 423 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0423:FIN:EN:PDF> и http://ec.europa.eu/education/school21/sec2173_en.pdf

⁽²⁹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/111482.pdf

На първо място, Директива 2000/43/ЕО⁽³⁰⁾ забранява дискриминацията на основата на расов или етнически произход в областта на заетостта, образованието, социалната закрила (включително здравеопазването) и достъпа до стоки и услуги. Комисията гарантира, че директивата се прилага правилно и ефективно в държавите-членки.

На второ място, Комисията насърчава политика на координация между държавите-членки в областта на социалната закрила и социалното приобщаване чрез т. нар. „отворен метод на координация“ в социалната сфера. Социалният ОМК се основава на общите цели на равнище ЕС и на набор от показатели за измерване на напредъка. Комисията и Съветът редовно оценяват и докладват за напредъка чрез съвместните доклади относно социалната закрила и социалното приобщаване. Проектът на Комисията за съвместен доклад относно социалната закрила и социалното приобщаване за 2010 г. ще бъде приет в кратки срокове, за да бъде внесен през март 2010 г. в Съвета на ЕС под егидата на испанското председателство на Съвета.

На трето място, структурните фондове на ЕС, по-специално Европейският социален фонд (ЕСФ) и Европейският фонд за регионално развитие (ЕФРР), осигуряват финансова подкрепа за проекти, посветени на изключването на ромите. По искане на Европейския съвет през юли 2008 г. Комисията представи работен документ на своите служби, съдържащ преглед на инструментите и политиките на Общността за приобщаване на ромите⁽³¹⁾. Последващ доклад ще бъде представен преди втората среща на високо равнище, посветена на ромите, която ще се проведе в Кордова на 8 април 2010 г.

Що се отнася до Фландрия, Комисията подчертава, че по линия и на ЕСФ, и на ЕФРР се предоставя подкрепа за проекти за насърчаване на интеграцията на ромите. В рамките на програмния период 2007–2013 г. приоритет 2 на оперативната програма на ЕСФ за Фландрия е насочен към насърчаване на социалното приобщаване на групи в неравностойно положение чрез предоставяне на съобразена с индивидуалните потребности помощ. Мерките включват специално ориентиране и обучение, признаване на умения и квалификация, професионален стаж и обучение на работното място. По приоритет 4 от програмата на ЕФРР във Фландрия се финансират малки градски проекти в Антверпен и Гент на районно или областно равнище.

Трябва да се отбележи, че подборът на проектите, за които се предоставя съфинансиране от ЕСФ и ЕФРР, съгласно принципа на субсидиарност попада в областта на компетентност на държавите-членки или на компетентните управляващи органи съгласно заложените в оперативните програми условия. Поради тази причина Комисията приканва уважания колега да се обърне за по-подробна информация към компетентните управляващи органи във Фландрия.

Доколкото пристигащите в Белгия роми са с произход от държави извън ЕС и кандидатстват за убежище или са получили статут на бежанец или статут, предоставен по силата на субсидиарна закрила, Белгия може да получи помощ от ЕС и в рамките на Европейския фонд за бежанци (ЕФБ)⁽³²⁾. Една от основните цели на ЕФБ е да подкрепя и насърчава усилията, полагани от страна на държавите-членки за „прием на бежанци и разселени лица“. Финансова помощ може, например, да бъде предоставена за национални проекти, насочени към подобряване на инфраструктура за настаняване или услуги за лица, търсещи убежище или ползващи се с международна закрила.

*
* *

Въпрос № 31, внесен от Илияна Малинова Йотова (Н-0493/09)

Относно: Приемане и настаняване на затворници от затвора на САЩ в Гуантанамо в държави-членки на ЕС

Българската общественост е силно обезпокоена, че от България е поискано да настани затворници от затвора на САЩ в Гуантанамо. Такава молба е отправена официално от САЩ до българското правителство. Безпокойството идва от факта, че липсва информация за евентуалните споразумения между САЩ и ЕС за критериите и взетите мерки по осъществяването на този процес.

⁽³⁰⁾ Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 г. относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход, ОВ L 180, 19.07.2000 г., стр. 22–26

⁽³¹⁾ SEC (2008) 2172

⁽³²⁾ Решение № 573/2007/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 г., ОВ L 144/1.

Смятаме, че подобно решение крие опасност от терористични атаки срещу България, както и срещу всяка държава от ЕС, която приема затворници от Гуантанамо.

Във връзка с това, бих желала да попитам Европейската Комисия какви конкретни ангажименти е поела за приемането и настаняването на затворници от затвора на САЩ в Гуантанамо в държавите-членки на ЕС след неговото затваряне?

Не е ли необходимо Европейската комисия да съобщи как точно и при какви условия това следва да се осъществява, в случай че са поети такива ангажименти?

Отговор

(EN) Европейският съюз (ЕС), включително Комисията, последователно призовава за закриването на центъра за задържане в залива Гуантанамо. Чрез заключенията на Съвета по правосъдие и вътрешни работи от 4 юни 2009 г. и приложения механизъм за обмен на информация, както и чрез Съвместната декларация на Европейския съюз и неговите държави-членки и Съединените американски щати относно закриването на центъра за задържане в залива Гуантанамо и бъдещото сътрудничество в борбата с тероризма от 15 юни 2009 г., ЕС създаде рамка за оказване на подкрепа за закриването на центъра в залива Гуантанамо.

И в двете споразумения ясно се посочва, че решенията относно приемането на бивши задържани и определянето на техния правен статут попадат изцяло в областта на отговорност и компетентност на приемащата държава-членка или асоциирана към Шенген държава. Комисията не е поела никакви ангажименти по отношение на приемането и настаняването в страни от ЕС на затворници от американския затвор „Гуантанамо“ след неговото закриване.

*
* *

Въпрос № 32, внесен от Francesco De Angelis (H-0494/09)

Относно: Преструктуриране на предприятия и бъдеще на европейските работници

Все по-голям брой европейски предприятия и промишлени обекти, засегнати от кризата, се възползваха от подкрепата на ЕС, за да осигурят на работниците си преквалификация и обучение. Веднъж възползваха се от средства по линия на Европейския социален фонд, обаче, някои от тези предприятия не спазиха поетите преди това ангажименти. Такъв е случаят с предприятието Videoscop в Anagni, където в момента работят около 1 400 служители, които, в случай че индийският собственик на предприятието не поеме своята отговорност, на 21 декември ще бъдат записани в касата за получаване на обезщетения за безработица и през 2010 г. могат да бъдат уволнени.

Какви незабавни инициативи възнамерява да предприеме Комисията, за да предотврати закриването на предприятието в Anagni и на други предприятия, подлежащи на преструктуриране, което въпреки че е било обявено и е получило финансова подкрепа от ЕС, не е било последвано от видими резултати в рамките на плана за възобновяване на производството на посочените обекти?

Отговор

(EN) Комисията е наясно с въздействието на безпрецедентната икономическа криза върху държавите-членки, включително върху Италия, където се намира фабриката в Anagni.

Комисията предложи поредица от мерки, целящи да ограничат въздействието на кризата върху социалното положение и състоянието на заетостта в ЕС. Във връзка с това в рамките на Европейския план за икономическо възстановяване⁽³³⁾ Комисията предложи, наред с друго, да бъдат изменени правилата на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията⁽³⁴⁾. Освен това Комисията предложи да бъде изменен Регламент (ЕО) № 1083/2006 г. относно Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд по отношение на някои разпоредби, свързани с финансовото управление.

Комисията припомня, че тя няма правомощията да предотвратява или да се намесва в решенията на дружествата за преструктуриране, освен ако е налице нарушение на правото на Общността. Правната рамка на Общността съдържа няколко директиви на Общността, които предвиждат процедури за информиране и консултиране

(33) COM(2008) 800 окончателен

(34) COM(2008) 867 окончателен

на представители на работниците и които може да бъдат приложими в случай на закриване на предприятия, по-специално Директива 98/59/ЕО⁽³⁵⁾, Директива 2009/38/ЕО⁽³⁶⁾ и Директива 2002/14/ЕО⁽³⁷⁾.

Предоставената от уважаемия колега информация не позволява на Комисията да прецени дали в този случай е налице нарушение на общественото право. Във всеки случай Комисията припомня, че компетентните национални органи, а именно съдилищата, имат задачата да гарантират правилното и ефективно прилагане на националните правила за транспониране на тези директиви с оглед на конкретните обстоятелства за всеки отделен случай и да гарантират изпълнението на всички задължения на работодателя в това отношение.

Що се отнася до получените от Европейския социален фонд вноски, Комисията ще прецени дали са изпълнени условията за намеса чрез компетентните национални или регионални органи с оглед на събиране на отпуснатите суми.

И накрая, не е ясно дали посоченият от уважаемия колега случай отговаря на изискванията на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ). Комисията не е получила заявление за помощ от ЕФПГ във връзка с този случай, нито е водила неофициални разговори с италианските власти относно подобна молба.

Комисията може да анализира случая само след получаването на заявление и да предложи вноска, която да бъде съгласувана с бюджетния орган. Във всеки случай помощта от ЕФПГ е строго насочена към засегнатите работници и при никакви обстоятелства не може от нея да се облагодетелства предприятието или тя да повлияе на неговото решение за евентуално закриване на завода.

*
* *

Въпрос № 33, внесен от Mairead McGuinness (H-0499/09)

Относно: Намалване на броя на пчелните колонии

Може ли Комисията да очертае какви мерки е предприела в отговор на предложението за резолюция на Европейския парламент от 20 ноември 2008 г. относно състоянието на пчеларството (P6_TA(2008)0567)? Може ли Комисията да коментира неотдавна публикуваното проучване на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) относно смъртността сред пчелите (3 декември 2009 г.)? Разполага ли Комисията с планове за предприемане на незабавни действия във връзка с препоръките на доклада?

Отговор

(EN) Комисията е добре запозната с проблемите на сектора на пчеларството, които се изтъкват в Резолюцията на Европейския парламент от 20 ноември 2008 г. [B6-0579/2008/P6_TA-PROV(2008)0567].

Комисията вече предприе редица мерки по отношение на здравето на пчелите, и по-специално:

направи преглед на регламента за максимално допустимите граници на остатъчни вещества от ветеринарномедицински продукти в храни, като това би следвало да помогне за увеличаване на наличието на ветеринарни лекарства за пчели;

предложи нов регламент относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, в който, наред с друго, бяха допълнително подсилени съществуващите критерии за приемливост, залегнали в Директива 91/414, по отношение на експозицията на медоносните пчели. Междувременно този регламент беше приет от Европейския парламент и от Съвета;

прилагането от държавите-членки на строги мерки за намаляване на риска във връзка със съответните вече одобрени инсектициди беше поставено като условие за предоставянето на разрешения;

⁽³⁵⁾ Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки в областта на колективните уволнения, ОВ L 225, 12.8.1998 г.

⁽³⁶⁾ Директива 2009/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. за създаване на европейски работнически съвет или на процедура за информиране и консултации с работниците и служителите в предприятия с общностно измерение и групи предприятия с общностно измерение (преработена), ОВ L 122, 16.5.2009 г.

⁽³⁷⁾ Директива 2002/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 г. за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност, ОВ L 80, 23.3.2002 г.

предоставена беше финансова подкрепа за редица научноизследователски проекти на обща стойност около 5 млн. евро;

Комисията също така създаде вътрешна платформа за координация, за да гарантира постигането на положителен общ ефект и оптималното използване на ресурсите.

По искане на Комисията Европейският орган за безопасност на храните (EFSA) неотдавна публикува проучване на смъртността при пчелите и причините за нея в ЕС. В проучването на EFSA се установява, че за загубите в колонии допринасят множество фактори, като например болестотворни агенти, изменението на климата, използването на пестициди и ветеринарни лекарства. Значението на много от действащите фактори обаче остава неясно. Започващият през март 2010 г. изследователски проект BEE DOC се очаква да даде повече информация по този въпрос. В доклада на EFSA също така се подчертава, че в държавите-членки са въведени много различни системи за наблюдение на смъртността и заболяванията при пчелите и това пречи за по-доброто разбиране на здравните проблеми, които засягат пчелите.

Във връзка с това през следващите месеци Комисията възнамерява да обсъди с експерти, заинтересовани страни и компетентни органи в държавите-членки създаването на референтната лаборатория на ЕС за пчелите и на мрежа на равнище ЕС за по-хармонизирано наблюдение на здравето на пчели.

Комисията има за цел да подпомогне пчелите и другите опрашващи насекоми чрез повишаване на свързаността на местообитанията и интегрирането на политиката в областта на биологичното разнообразие в други области на политиката. Програмите за развитие на селските райони предлагат няколко мерки, които са от значение и за пчеларите, включително консултантски услуги, обучение, подкрепа за модернизиране на стопанствата и различни видове агроекологични мерки, които са благоприятни за пчелите.

Както беше обяснено по-горе, Комисията вече предприе редица действия и ще продължи да прави това, за да реши здравните проблеми на пчелите, вземайки предвид новата научна информация, с която ще разполага.

*
* *

Въпрос № 34, внесен от Brian Crowley (H-0503/09)

Относно: Помощ за специалисти с медицински професии

Европейската комисия би ли се съгласила да проучи възможността за създаване на програма на равнище на ЕС за оказване на помощ на специалисти с медицински професии, които страдат от зависимости или заболявания, свързани със стреса?

Отговор

(EN) Стресът, зависимостите, включително злоупотребата с алкохол, и проблемите, свързани с психичното здраве, наистина се превърнаха в едно от ключовите предизвикателства на работните места в ЕС. Стресът може да доведе до психични разстройства, като например синдром на изпепеляването и депресия, които могат силно да намалят способността на хората да работят, често за дълги периоди. Стресът е вторият, след болките в гърба, най-често съобщаван здравословен проблем, свързан с работата, в ЕС.

В някои държави-членки психичните разстройства са се превърнали в основна причина за нетрудоспособност и ранно пенсиониране. Загубите на производителност в резултат от психични разстройства са огромни. През 2007 г. те бяха оценени на 1 36 млрд. евро.

Има данни, че стресът, зависимостите и синдромът на изпепеляването са широко разпространени сред здравните специалисти. Всъщност изглежда, че здравните специалисти са изложени на по-висок риск от поява на проблеми, свързани с психичното здраве, отколкото професионалистите в други сектори. За това може да допринасят високото напрежение на работното място, недостатъчната обратна информация за представянето и липсата на емоционална подкрепа.

Секторът на здравеопазването е един от най-големите работодатели в ЕС. В едно застаряващо общество наличието на устойчива работна сила от здравни работници, които от своя страна се радват на добро здраве, е от голямо значение.

Ето защо Комисията споделя същото становище относно значението на оказването на помощ на медицинските специалисти в борбата с пристрастяванията, стреса и другите проблеми, свързани с психичното здраве.

Комисията обаче не е компетентна и не разполага с ресурсите за създаване на общоевропейска програма за помощ, която да бъде специално насочена към здравните специалисти.

Вместо това ролята на ЕС следва да бъде в следните области:

- повишаване на осведомеността за икономическата целесъобразност на здравословните работни места;
- повишаване на осведомеността и разпространение на данни за здравните предизвикателства пред здравните специалисти;
- акцентиране върху добрите практики и създаване на ръководства за реагиране на тях;
- насърчаване на социалните партньори в сектора на здравеопазването да извършват задължителна оценка на риска на работното място по Рамкова директива 89/391/ЕИО⁽³⁸⁾ и да прилагат на равнище ЕС социалните рамкови споразумения относно свързания с работата стрес (от 2004 г.) и относно насилието и тормоза (от 2007 г.).

Всъщност вече са проведени или се провеждат или са планирани много дейности, свързани с този въпрос. Те включват споменатите по-горе инициативи в областта на социалната политика, както и дейността на агенцията със седалище в Билбао и Дъблинската фондация.

През 2010 г. Комисията ще разгледа заключенията, съдържащи се в доклада за консултациите относно Зелената книга относно работната сила в ЕС в областта на здравеопазването, който беше публикуван през декември 2009 г. на уебсайта на Комисията, посветен на общественото здравеопазване. Комисията ще разгледа резултатите от това обществено допитване, за да види как ЕС може да допринесе за справяне с предизвикателствата, пред които е изправена европейската работна сила в сектора на здравеопазването, а в началото на 2011 г. ще организира конференция на тема „Психично здраве на работното място“ в рамките на Европейския пакт за психично здраве и благоденствие.

Чрез тези инициативи и дейности ЕС изпраща важен сигнал и предоставя съществена подкрепа на всички участници на работното място, включително и на специалистите в сектора на здравеопазването и представляващите ги организации социални партньори.

*
* *

Въпрос № 35, внесен от Pat the Cope Gallagher (H-0505/09)

Относно: Улов на скумрия

Кога Европейската комисия предвижда да приеме изменение на Регламент (ЕО) № 1542/2007⁽³⁹⁾ на Съвета относно процедури за разтоварване и претегляне на херинга, скумрия и сафрид с цел да включи зони VIII а, б, в, д, е, IX и X в обхвата на този регламент и от коя дата ще започне неговото прилагане?

В светлината на научното становище на ICES, което сочи, че южният компонент за улов на скумрия през последните години е значително завишен от страна на Испания, която е надхвърлила поне двойно своята квота, какви мерки за контрол и процедури по разследване възнамерява да приложи Комисията, за да гарантира, че тази практика няма да продължава и ще бъде въведена система за възстановяване на средства?

Отговор

(ЕН) Комисията ще разгледа изменението на Регламент (ЕО) № 1542/2007 относно процедури за разтоварване и претегляне на херинга, скумрия и сафрид като неотложен въпрос веднага след встъпването в длъжност на колегията на членовете на Комисията.

Освен това Комисията има удоволствието да информира уважаемия колега, че твърденията за възможно превишаване на квотите за риболов са тема на контакти на високо равнище между Комисията и Испания. Комисията изрази своята сериозна загриженост във връзка с твърденията за превишаване на квотите и Испания беше призована да се отнесе сериозно към въпроса.

⁽³⁸⁾ Директива на Съвета от 12 юни 1989 г. за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място, ОВ L 183, 29.6.1989 г.

⁽³⁹⁾ ОВ L 337, 21.12.2007 г., стр. 56.

Испания реагира положително на опасенията на Комисията и преустанови улова на южна скумрия за миналата година, считано от 10 юни 2009 г. В законодателството на ЕС забраната е залегнала в Регламент (ЕО) № 624/2009 от 15 юли 2009 г. за забрана на риболова на скумрия в VIIIc, IX и X; води на ЕО от CECAF 34.1.1 от страна на съдове под флага на Испания. Временните данни за улова, които бяха съобщени на Комисията от Испания, не сочат за необходимост от започване на процедура за изплащане.

Комисията би желала да увери уважаемия колега, че ще положи усилия да бъдат предприети допълнителни разследвания на този въпрос и ще направи всичко възможно, за да се избегне бъдещо превишаване на количествата улов от запасите от южна скумрия.

*
* *

Въпрос № 36, внесен от Ryszard Czarnecki (H-0506/09)

Относно: Стабилност на финансовия пазар в Полша

Европейската централна банка публикува на 18.12.2009 г. доклад за полугодieto относно финансовата стабилност в еврозоната, в който се посочва, че през 2010 г. банките от еврозоната ще трябва да използват 187 милиарда резерви, и че една от двете главни причини за това са загубите, породени от лошото икономическо положение в Централна и Източна Европа. В този контекст коментарът на Wall Street Journal към доклада на ЕЦБ посочва конкретно групата Уникредит.

Комисията не счита ли, че бизнес практиките и счетоводните процедури в групата Уникредит водят до укриване на действителните финансови загуби, което в средносрочен и дългосрочен план би могло да изложи на риск стабилността на финансовата система на ЕС? Конкретно имам предвид изкуственото поддържане на резултатите и ликвидността на Уникредит Украйна от страна на банка Pekao SA чрез прехвърляне на лошите кредити и постоянно увеличаване на финансирането, което предизвиква моето безпокойство за стабилността на финансовия пазар в Полша, тъй като досега банка Pekao SA не е получила изискваните от европейското право резерви за своите инвестиции в Украйна.

Финансовото източване на дъщерното дружество Pekao SA от страна на дружеството-майка Уникредит съобразено ли е с правото на ЕС? Налагането в рамките на т.нар. „Проект Шопен“ (за Полша, Румъния и България) на дъщерните дружества на неизгодни договори с протежираното от Уникредит дружество Pirelli Real Estate S.p.A. в ситуация на очевиден конфликт на интереси на главния изпълнителен директор на Уникредит, Алесандро Профумо, който в момента на подписването на сделката беше член на борда на директорите на дружеството Pirelli, не води ли до нарушаване на принципите на конкуренцията в ЕС?

Отговор

(EN) Една от основните цели на Европейския съюз е да създаде обща правна рамка за финансовия сектор на ЕС, насочена към гарантирането на стабилен пруденциален надзор, прозрачност и добро управление на пазарните участници. Общата правна структура е от съществено значение за финансовата стабилност и лоялната конкуренция в европейския финансов сектор.

Поради това ЕС прие няколко законодателни акта, като например: Директивата за капиталовите изисквания (Директива 2006/48/ЕО⁽⁴⁰⁾), която установява правилата, свързани с [предприемането и осъществяването на] дейност като кредитна институция и нейния разумен надзор; Регламентът за прилагането на международните счетоводни стандарти (Регламент (ЕО) № 1606/2002⁽⁴¹⁾), който задължава публично търгуваните дружества да прилагат Международните стандарти за финансова отчетност (МСФО) за техните консолидирани финансови отчети и Директива 2006/43/ЕО⁽⁴²⁾, която изисква извършването на задължителен одит на финансовите отчети от външни одитори.

⁽⁴⁰⁾ Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции (преработена), ОВ L 177, 30.6.2006 г.

⁽⁴¹⁾ Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти, ОВ L 243, 11.9.2002 г.

⁽⁴²⁾ Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета, ОВ L 157, 9.6.2006 г.

Вследствие на финансовата криза Комисията значително активизира усилията си за засилване на финансовата стабилност и чрез членството си в Съвета за финансова стабилност и по-конкретно чрез много нови важни предложения, като например относно агенциите за кредитен рейтинг, секюритизацията, надзора на трансграничните банкови групи и пълното преразглеждане на структурите на ЕС в областта на надзора въз основа на доклада „Джо Ларозиер“. Много от предложенията на Комисията са приети още на първо четене благодарение на тясното и конструктивно сътрудничество между Парламента и Съвета.

Нещо повече, Комисията работи и върху други инициативи, които ще засилят способностите на банковия сектор да поема икономически сътресения. Например Комисията скоро ще проведе консултации относно подобряване на качеството на нормативните капиталови изисквания, нови изисквания по отношение на ликвидността, както и антициклични буфери за банките.

Въпреки че Комисията внимателно следи за правилното и навременно прилагане на законодателството на ЕС от държавите-членки, националните органи носят пълната отговорност за изпълнението на тези закони и за надзора на пазарното поведение на отделните финансови институции.

Що се отнася до потенциалното въздействие на бизнес практиките на „УниКредит Груп“ върху стабилността на финансовия пазар в Полша, Комисията, без да заема позиция по този конкретен случай, би желала да посочи, че:

въпреки че „Bank Pekao SA“ е част (дъщерно дружество) от „УниКредит Груп“, тя е под надзора на полския орган за финансов надзор (KNF). Освен това като лицензирана полска банка тя трябва във всеки момент да изпълнява самостоятелно минималните изисквания на ЕС за платежоспособност;

що се отнася до стабилността на банковия сектор, Полша създаде специална комисия за финансова стабилност, в която участват министърът на финансите, управителят на Националната банка на Полша и председателят на полския Орган за финансов надзор;

„УниКредит Груп“ е обект на надзор от страна на италианските власти (Banca d'Italia и Consob);

„УниКредит“ е италианска банка и, както всички други публично търгувани европейски банки, е длъжна да изготвя своите консолидирани финансови отчети в съответствие с Международните стандарти за финансова отчетност (МСФО), приети от Европейския съюз с Регламент 1606/2002/ЕО, които осигуряват висока степен на прозрачност.

От гледна точка на дружественото право трябва да се отбележи, че правото на ЕС не съдържа правило, което забранява прехвърлянето на активи между дъщерно дружество и неговото дружество майка или което установява конкретни условия за подобни сделки. По-конкретно, проектът на т. нар. девета директива в областта на дружественото право⁽⁴³⁾, която трябваше да регулира отношенията в трансграничните групи от дружества, беше окончателно изоставен в контекста на Плана за действие в областта на дружественото право от 2003 г.⁽⁴⁴⁾ с оглед на липсата на подкрепа от държавите-членки и деловите среди, които не смятат, че е необходима такава цялостна рамка. Сделките между дружествата майки и техните дъщерни дружества обаче се смятат за сделки между свързани лица и поради тази причина те са предмет на задължения за оповестяване. Следователно тези сделки трябва да бъдат оповестени във финансовите отчети на дружеството в съответствие с Международен счетоводен стандарт (МСС) 24, който изисква образуването да оповести естеството на взаимоотношението между свързаните лица, както и информацията за сделките и наличните салда, необходими, за да се разбере потенциалният ефект на взаимоотношението върху финансовите отчети.

Освен тези задължения за оповестяване, разпоредбите на т. нар. Втора директива в областта на дружественото право⁽⁴⁵⁾ относно разпределянето между акционерите се прилагат по отношение на всички публични дружества с ограничена отговорност, независимо дали те са част от същата група от дружества. Член 15 от тази директива изисква, *inter alia*, разпределянето да не води до намаляване на нетните активи на дружеството под размера

(43) Проект на предложение на Комисията за девета директива съгласно член 54, параграф 3, буква ж) от Договора за ЕИО относно връзките между предприятия и по-специално в групи (III/1639/84).

(44) Съобщение от Комисията до Съвета и до Европейския парламент – „Модернизиране на дружественото право и укрепване на корпоративното управление: План за придвижване напред“ (COM(2003)284 окончателен).

(45) Втора Директива на Съвета от 13 декември 1976 г. за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите-членки за дружествата по смисъла на втория параграф от член 58 от Договора за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни, ОВ L 26, 31.1.1977 г.

на записания капитал заедно с онези резерви, които не подлежат на разпределяне по закон, като по този начин се защитава финансовата стабилност на дружеството.

Що се отнася до предположението, че „УниКредит“ „източва средства“ от своето полско дъщерно дружество, Комисията не е запозната с конкретни проблеми в това отношение. Наличните статистически данни сочат, че международните банки действително до известна степен са намалили експозицията си спрямо полския банков сектор през втората половина на 2008 г. и в началото на 2009 г., но след това отново са я увеличили през второто тримесечие на 2009 г. Това предполага, че намаляването на експозицията – а вероятно и отношенията между „УниКредит“ и „Рекао“ – са временни и свързани с намаляването на кредитирането. Комисията ще продължи да следи развитието в тази област.

И накрая, по-специално по отношение на изразената загриженост за възможността поведението на „УниКредит“ да води „до нарушаване на принципите на конкуренцията в ЕС“, според съдържащата се във въпроса информация правилата на ЕС относно конкуренцията, по-специално антитръстовите правила, не са подходящите инструменти за решаване на засегнатите във въпроса теми и предполагаемите практики на „УниКредит“ или на ръководителите на дружеството. В действителност разглежданите въпроси не са свързани нито с тайно споразумение, нито със споразумение за избягване на конкуренция между предприятия, нито със злоупотреба с господстващо положение.

*
* *

Въпрос № 37, внесен от Ivo Belet (H-0001/10)

Относно: Телесните скенери

Нидерландските органи възнамеряват да въведат още от м. януари 2010 г. използването на сканиращи апарати с милиметрови вълни или телесни скенери на летище Schiphol, по-специално за полетите до САЩ. Те са необходими, защото могат да откриват опасни вещества и течности.

Споделя ли Комисията виждането, че решението на нидерландските органи е оправдано поради това, че сигурността на пътниците следва да има приоритет пред тяхното абсолютно право на запазване на личната сфера?

При какви условия Комисията смята, че телесните скенери са приемливи? Достатъчно ли е изображенията, получени от сканирането на човешките тела, да не могат да бъдат съхранявани или предавани нататък?

Какви допълнителни мерки Комисията възнамерява да вземе в близко бъдеще с цел да защити сигурността на пътниците, по-специално в полетите до САЩ? Смята ли Комисията през следващите няколко седмици да предложи правила относно телесните скенери?

Отговор

(EN) ЕС няма приети правила по отношение на използването на скенери за проверка на хора като възможен метод за проверка на пътниците преди качване на борда. Държавите-членки имат законното право да въведат използването на скенери за проверка на хора за опити или като по-строги мерки за сигурност⁽⁴⁶⁾.

Сигурността може да се постигне единствено чрез многопластов подход. Поради своята ефективност скенерите за проверка на хора биха могли да бъдат част от този многопластов подход, стига да са изпълнени изискванията за неприкосновеност на личния живот и защита на данните и здравето. Сигурността на въздухоплаването също е част от по-широк подход, тъй като мерките за сигурност на летищата са само последната защитна линия.

Комисията обмисля, в тясно сътрудничество с Европейския парламент и със Съвета, необходимостта от европейски подход, който да гарантира, че при въвеждането на скенери за проверка на хора ще бъдат изпълнени изискванията за неприкосновеност на личния живот и за защита на данните и здравето.

Необходимо е да бъдат изготвени оперативни стандарти за скенери за проверка на хора, които да бъдат в съответствие с изискванията относно основните права, залегнали в правото на ЕС, включително за защита на данните. Всяка намеса в личния живот на пътниците трябва да бъде пропорционална и добре обоснована,

⁽⁴⁶⁾ Без правно основание в законодателството на ЕС скенерите за проверка на хора не могат да заменят съществуващите средства за проверки съобразно приложимото в момента законодателство на ЕС освен за опити с ограничена продължителност.

което предполага внимателна преценка. Приетите мерки трябва да бъдат строго ограничени до минимум, който е необходим за овладяване на установения риск от заплахата. Условието може да включват следното: ограничени възможности за съхранение, които строго изключват всякакви възможности за използване или възстановяване на изображението след завършване на проверката на пътника; ниска резолюция на частите от тялото, за които няма сведения, че съдържат предмети, представляващи потенциална заплахата, или 100% отдалечен преглед без други контакти с реално извършващото проверката лице освен предварително настроените автоматични такива. Възможността за използване на скенери за проверка на хора на летищата може да бъде съпроводена от задължението да се използват най-новите налични технологии за защита на неприкосновеността на личния живот, за да се сведе до минимум намесата в личния живот. Освен това всяко използване на скенери за проверка на хора ще трябва да бъде придружено от предоставянето на изчерпателна информация на пътниците. И накрая, всички технологии, които се използват, не трябва да представляват риск за здравето. В този контекст следва да се отбележи, че такива технологии съществуват.

През следващите седмици и месеци Комисията ще продължи да обмисля и преценява потенциалните нови мерки за сигурност и тяхната съвместимост с изискванията по отношение на основните права, както и да извършва оценки на ефективността на вече съществуващите мерки и инструменти. Само въз основа на тази оценка Комисията може да предложи мерки на равнище ЕС относно използването на скенери за проверка на хора.

Следователно не е вероятно Комисията да предложи законодателство в областта на скенерите за проверка на хора през следващите няколко седмици.

*
* *

Въпрос № 38, внесен от Laima Liucija Andrikiene (H-0003/10)

Относно: По-нататъшно прилагане на стратегията за Балтийско море

Стратегията за Балтийско море беше един от основните приоритети на шведското председателство на ЕС.

По какъв начин възнамерява Комисията да продължи прилагането на стратегията през следващите 18 месеца по време на тройното председателство на Испания, Белгия и Унгария?

Какви действия планира да предприеме Комисията в близко бъдеще и в по-дългосрочен план, за да създаде стабилна основа за изпълнението на стратегията за Балтийско море?

Отговор

(EN) Комисията се ангажира да продължи успешното прилагане на Стратегията на ЕС за региона на Балтийско море в тясно сътрудничество с държавите-членки.

Съветът на Европейския съюз – Съветът по общи въпроси – запазва отговорността за общата политическа насока на стратегията. Това включва изготвянето на препоръки до държавите-членки и заинтересовани страни въз основа на доклади на Комисията. Други формации на Съвета може да разглеждат конкретни въпроси от стратегията и Европейският съвет ще бъде осведомяван периодично за постигнатия напредък.

Комисията ще се заеме с подготовката и подпомагането на дискусиите на Съвета по общи въпроси в съответствие с отговорностите на Комисията за наблюдение, координиране и докладване по отношение на стратегията. За да се гарантира, че Комисията разполага с цялата необходима информация за напредъка и развитието на стратегията, ще бъде необходимо да се създадат някои структури и процедури с участието на държавите-членки и други заинтересовани страни.

По-специално, Комисията ще състави работна група на високо равнище с участието на високопоставени длъжностни лица от всички държави-членки, с които ще се консултира по отношение на напредъка на стратегията. Групата ще има възможност да покани допълнителни членове, в зависимост от случая, като ключови заинтересовани страни, междуправителствени организации или представители на министерства в области на политиката. Групата ще съветва Комисията относно съдържанието на редовния доклад относно стратегията, който ще се подготвя, както и относно препоръките за необходимите промени в стратегията и плана за действие.

Практическата работа по изпълнението на стратегията ще се извършва от 15 координатори на приоритетни области и от 80 ръководители на водещи проекти. Координаторите на приоритетни области ще бъдат предимно от министерствата на държавата-членка, а ръководителите на водещи проекти може да бъдат и от региони,

университети, международни организации и неправителствени организации (НПО). Тяхната задача ще бъде да гарантират, че стратегията преминава от думи към действия. Комисията ще предостави необходимата подкрепа, за да позволи на тези ключови участници да изпълнят своите задачи.

Още през 2010 г. Комисията ще организира и годишен форум, за да запази широката публичност и да даде тласък на стратегията. Във форума ще участват Комисията и други институции на ЕС, държави-членки, регионални и местни органи, както и междуправителствени и неправителствени органи, и се планира той да бъде открит за обществеността. Този първи форум ще позволи на Комисията да провери дали създадените структури функционират ефективно или са необходими промени.

*
* *

Въпрос № 39, внесен от Georgios Toussas (H-0006/10)

Относно: Трагичната гибел на 9 моряци на кораба „Aegean Wind“

Навръх Рождество Христово 9 моряци загинаха при пожар, избухнал на 26-годишния кораб „Aegean Wind“, плаващ под гръцки флаг. Този нов морски „инцидент“ се прибавя към предходните, които взеха многобройни човешки жертви, като с ферибота „Express Samina“, товарните кораби „Дистос“ и „Iron Antonis“, както и „Errica“, „Prestige“ и др. Държавите-членки и ЕС приспособяват морската си политика към изискванията на корабособствениците за конкурентоспособност и доходност, и като пренебрегват справедливите искания на моряците, позволяват на стари и неподдържани кораби да плават, увеличават работното натоварване на моряците, намалявайки личния състав, и налагат изтощително работно време от по 16-18 часа на ден, всичко това с гибелни последици за сигурността на човешкия живот при пътуване по море.

Знае ли Комисията дали „Aegean Wind“ е спазвал елементарните правила за безопасност, които биха предотвратили смъртта на моряците, дали корабът е бил оборудван с необходимите системи за противопожарна защита и погасяване, и ако да, то дали те са били в изправност? EMSA предоставила ли е информация и оценка за причините за смъртта на моряците?

Отговор

(EN) На 25 декември 2009 г. в Карибско море, край бреговете на Венецуела, на кораба за генерални товари „Aegean Wind“ възникна пожар, при който загинаха девет души от 24-членния екипаж, а петима бяха ранени. Комисията изразява съжаление за човешките загуби и даде висока оценка на оказаното от венецуелските органи съдействие, по-специално по отношение на пострадалите членове на екипажа.

Тъй като разследването на инцидента, за което отговарят гръцките органи, продължава, Комисията не е в състояние да направи изявление относно причината за инцидента. При последния специален преглед през 2007 г. обаче са били издадени всички сертификати за клас, които са валидни до 2012 г., след скорошното им потвърждаване през юни 2009 г. Също така прегледите за задължителни свидетелства на борда на кораба са проведени съвсем скоро, през юни 2009 г., като при тях е била потвърдена валидността на всички задължителни сертификати, които се изискват по SOLAS (Международна конвенция от 1974 г. за безопасност на човешкия живот на море) и по MARPOL (Международна конвенция от 1973 г. за предотвратяване на замърсяването от кораби). И накрая, през март 2008 г. на кораба е издаден нов сертификат за управление на безопасността с редовна валидност от пет години. Освен това следва да се отбележи, че корабът е бил редовно проверяван от пристанищните държави и не е бил задържан най-малко през последните 10 години. При последната инспекция на 14 октомври 2009 г. в Тексас от бреговата охрана на Съединените американски щати (САЩ) не са били открити никакви пропуски.

Понастоящем държавите-членки са длъжни съгласно международното законодателство да разследват инциденти, от които може да бъде натрупан опит. Инцидентът, който се посочва от уважаеми колега, трябва да се разглежда като много сериозно произшествие по смисъла на член 3 от Директива 2009/18/ЕО⁽⁴⁷⁾ за определяне на основните принципи, които уреждат разследването на произшествия в областта на морския транспорт, която е част от третия пакет за морска безопасност. За такива произшествия директивата предвижда задължение за държавите-членки да организират разследване на безопасността, проведено от независима

⁽⁴⁷⁾ Директива 2009/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за определяне на основните принципи, които уреждат разследването на произшествия в областта на морския транспорт, и за изменение на Директива 1999/35/ЕО на Съвета и Директива 2002/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L 131, 28.5.2009 г.

организация, с цел да се установят причините за произшествието и да се определят мерки за предотвратяване на подобни прояви в бъдеще. Държавите-членки трябва да публикуват съответния доклад в срок от една година. Крайният срок за транспониране на директивата е 17 юни 2011 г. Въпреки че Европейската агенция за морска безопасност (EMSA) не участва в разследването на морски произшествия, EMSA събира информация за морски произшествия, предоставена от държавите-членки и от търговски източници. След транспонирането на Директива 2009/18/ЕО държавите-членки ще трябва да нотифицират всички морски произшествия и инциденти посредством Европейска информационна платформа за морски произшествия (EMCIP), която се управлява от EMCIP.

Що се отнася до работното време на борда на кораби, Комисията би желала да отбележи, че Директива 1999/63/ЕО⁽⁴⁸⁾ относно организацията на работното време на морските лица установява максимална продължителност на работното време, 14 часа на всеки период от 24 часа и 72 часа на всеки период от 7 дни, и минимална продължителност на почивката, 10 часа на всеки период от 24 часа и 77 часа на всеки период от 7 дни.

*
* *

Въпрос № 40, внесен от Charalampos Angourakis (H-0007/10)

Относно: Преследване на кадри на Партията на демократичното общество DTP

Два дни след изпращането от страна на ЕС на поздравления до правителството на Турция във връзка с процеса на „демократизиране“ на страната и напредъка по отношение на решаването на проблемите с кюрдската общност, турският конституционен съд реши да постави извън закона Партията на демократичното общество (DTP). В допълнение към това, съдът наложи лишаване от граждански права за срок от пет години на 37 кадри на партията и отнемане на депутатския пост на председателя на партията Ахмет Тюрк и на г-жа Айсел Туглук. И най-накрая, по обвинение на кмета на град Диарбекир, след провеждане на координирана операция на турските органи бяха арестувани и задържани 81 членове на партията, сред които девет демократично избрани кметове.

Осъжда ли Комисията подобни действия, които целят да всеят терор и да възпрепятстват политическата дейност, като потъпкват безогледно основните демократични права на турските граждани?

Отговор

(EN) Комисията изразява сериозна загриженост след последните събития, например терористичните нападения в югоизточната част на страната, закриването на Партията за демократично общество – ПДО и арестуването на членове на тази партия, включително и кметове. Комисията смята, че тези промени не създават подходящи условия за ефективното изпълнение на процеса на „демократично отваряне“, който турското правителство започна през лятото на 2009 г.

Югоизточната част на Турция се нуждае от мир, демокрация и стабилност, които може да доведат до икономическо, социално и културно развитие. Процесът на демократично отваряне има за цел да повиши демократичните стандарти и стандарта на живот на всички турски граждани. Той дава надежда, че след десетилетия насилие кюрдският въпрос може да бъде решен чрез диалог и в рамките на демократичните институции на Турция. Успехът на тази инициатива изисква участието и подкрепата на всички политически партии и на всички слоеве на обществото.

Същевременно Комисията осъжда тероризма възможно най-категорично. Комисията също така приканва всички ангажирани страни да предприемат подобни действия и да работят в рамките на демократичните институции на Турция за засилване на правата и свободите на всички турски граждани независимо от техния етнически, езиков, религиозен или културен произход.

Комисията ще продължи да следи отблизо ситуацията въз основа на съответните разпоредби на Европейската конвенция за човешките права, съдебната практика на Европейския съд по правата на човека и препоръките на комисията от Венеция на Съвета на Европа по отношение на законодателната рамка и практиката при

⁽⁴⁸⁾ Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 г. относно Споразумението за организацията на работното време на морските лица, сключено между Асоциацията на корабособствениците от Европейската общност (ECSA) и Федерацията на синдикатите на транспортните работници в Европейския съюз (FST) – Приложение: Европейско споразумение за организацията на работното време на морските лица, ОВ L 167, 2.7.1999 г.

закриване на политически партии в Турция . Във връзка с това Комисията потвърждава, че законодателството на Турция относно политическите партии трябва да бъде приведено в съответствие с европейските стандарти.

*

* *